

EL GOVERN PREN POSICIONS

Es coneix l'anteprojecte de la curiosa llei electoral

Guió del moment

DOLOROS I VERGONYOS

En un altre lloc d'aquesta mateixa edició reproduïm la carta que les cases proveïdores de l'Hospital Clínic de la nostra ciutat acaben d'adreçar al president de la Junta Administrativa de l'establiment. En aquesta carta els proveïdors fan saber que, en la impossibilitat de sostenir l'actual retard en el cobrament dels seus crèdits, a partir del dia primer d'agost no servirán res a l'Hospital si no és a condició de pagament al comptat.

Subratllem l'extrema gravetat del determini, que ve a obtenir potser definitivament les possibilitats de funcionament de l'Hospital Clínic. Si amb el marge de crèdit amb el qual treballava, el dèficit ha pogut arribar a una xifra molt superior a un milió de pessetes anual, que feia ja la situació insostenible, obligat al pagament immediat de les seves compres, l'Hospital Clínic haurà de deixar de funcionar. Així, com sona. Si no s'acut, com sigui, a afrontar i reordrar la situació, l'Hospital Clínic, com a tal, haurà de tancar les seves portes. Els seus vuit-cents llits —aigu, on hi ha un dramàtic dèficit de llits d'hospital— no servirán per res. Barcelona haurà de passar per aquest dolor i per aquesta vergonya ciutadana. Sobre el problema apremiant i trágic de la manca d'establiment hospitalari, gràcies a egoïsmes i desdies dels quals caldrà parlar i acusar a plena veu, la ciutat haurà de contemplar com s'hi acumula la desteta i la desaparició de l'Hospital Clínic, avui en situació desesperada i a partir del primer d'agost en la impossibilitat de subsistir.

El menys interessant és la posició que acaben d'adoptar els proveïdors de l'Hospital. Possiblement hi trobaríem una justificació de caràcter econòmic. Allò que té realment interès, i que cal que Barcelona sàpiga, és la situació creada i la impossibilitat de seguir endavant. A centenars i a milers de malalts de la ciutat se'ls condemna qui sap si a morir per falta d'assistència convenient. I això si que no pot ésser ni ha d'ésser, cost el que costi! Barcelona no pot consentir-ho. Hi ha imperatius de dignitat humana; hi ha d'haver orgulls i honors de tots, com a ciutadans d'una ciutat superior, que impedeixin el vergonyós desastre. Sense demagogia, sense exaltació, cal dir que mentre circulin per la ciutat automòbils de luxe i mentre es destinen diners i esforços a un culte religiós dels seus llits. Tot aquest món en carn viva i dolorida de les sales d'Hospital té drets superiors, té apremis més urgents, té exigències més punyents i necessitats més imprescindibles que cap altar, que cap vida de luxe, que cap superflua comoditat. Mentre a un malalt pobre li falti el necessari per no morir, a un ric amb salut no li pot sobrar el superflu per no haver de privar-se de cap banalitat.

Les autoritats actuals —ja que a elles escau, per les circumstàncies, afrontar aquest problema— han de trobar-hi solució. La que sigui i en la forma que sigui. És una exigència de la Ciutat. Abans de produir-se la situació política actual, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona tenien en estudi i en execució una «Carta Sanitària» que hauria estat un remei d'eficàcia contra el desastre actual. No falta atenció, esforç ni interès, i no fou culpa d'aquelles institucions que les circumstàncies frustrassin el projecte.

Peta aquesta remarc, volem prescindir en absolut de tota matissació de caràcter polític que pogués desviar l'atenció sobre el veritable i únic problema. Aquí no es tracta de política. És tracta de decència ciutadana. És una realitat de dolor i de misèria, superior a posicions partidistes i a inclinacions polítiques. És tracta d'uns Poders públics i d'unes institucions administratives que han d'acudir immediatament cost el que costi, a aturar la desteta del Clínic. Si els seus Pressupostos no hi arriben, si els donatius particulars són insuficients, si el que se'n diu la «caritat privada» es retreu, cal tirar pel camí del mig. No és qüestió de festivals de beneficència, d'entronitzacions del «Sagrat Cor» ni de pèlegacions a Lourdes. Quan el problema és urgent com aquest, i quan les classes benestants prefereixen enterrar milions en l'edificació de magnífics i ostentosos temples al cim del Tibidabo, o en sufragar les caríssimes despeses d'un capellà parlador —«vedette» estrafalaria d'un fanatisme de vestit de bany i «obrenesos» de sarsuela—, enlloc de posar l'espalla al sosteniment d'Hospitals que hauran de tancar les seves portes, és qüestió d'adoptar, per les autoritats, si tenen el concepte de tals, solucions heroiques.

Anem a veure si això és possible. L'Hospital Clínic es mor. Són vuit-cents llits sense els quals hi haurà homes i dones condemnats a morir. No hi ha alternativa.

L'ex-comte de Romanones ha celebrat una entrevista amb Alfons de Borbó

Paris, 10. — En avió arribà ahir a aquesta capital el comte de Romanones el qual es mostra molt satisfet del viatge aeri que ha efectuat des de Madrid.

Per primera vegada des del 14 d'abril del 1931 el comte de Romanones s'ha entrevistat amb Alfons de Borbó. En aquella ocasió l'entrevista tingué lloc al Palau d'Orléans de Madrid. Ara s'ha celebrat, sense testimonis a l'Hotel Maurice, de Maris. Se sap solament que durà cosa d'hora i mitja.

EL PROJECTE DE LLEI ELECTORAL

La previsió dretista

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Madrid, 10. — Soferia la prova de la permanència en el dinamisme de l'opinió pública — quelcom semblant és el succés al camp de Mestalla —, el senyor Lerroux s'expressa en el seu retorn a Madrid. Satisfet? No satisfet? La tercera prova, a la qual ha estat sotmesa l'extensió de l'Estat d'exportació valenciana, ha suscitat escassos comentaris, encara menys que la segona. El president del Consell no ha quedat molt satisfet de l'acte realitat. ¿Es que no mereix comentari? És deia pels pasadissos del Parlament. El comentari que demana l'acte de tercera, que constitueix la prova més concluent de l'esfondrament del partit autonomista valencià, refractari de l'Estatut de Catalunya, no trobaria segurament sortida propícia a l'encontre de la llum pública. Altres problemes més importants reclamen l'atenció dels medis polítics. En primer lloc les ocasions parlamentàries, els escassos diputats que realitzen el pensament d'assistir al Parlament estimen que la manca de decisió en el Govern per a tancar les Corts constitueix el manteniment d'un criteri de faltes conseqüències per a l'estabilitat i perillositat de l'obra que ve realitzant.

Sembla que el Govern està disposat, quan menys, a ultimar la tasca legislativa anunciada, que en punts concrets com les lleis de Restriccions i l'Estatut han conciliat la més agre disparitat de criteris entre les forces governamentals. Malgrat l'optimisme del senyor Chamaprieta, el projecte de llei electoral en primer lloc ha meregut l'oposició de més de cinquanta vots particulars, un gran sector radical i adhoc cedistes i agraris han començat a desvetllar-se per la consideració de fins on podria arribar l'abast d'una llei de Restriccions com la que es preté apropar en mans dels seus adversaris. El fet que ells puguin utilitzar-la amb finalitats polítiques no els fa veure l'esdevenidor menys assolit d'incerteses i amenaces. La llei, doncs, és considerada com a arma perillosa de dos talls i això sembla la decisió i l'alarma entre els senyors diputats i entre els buròcrates, que es senten en les situacions que gaudeixen com pendents d'un subministre.

La llei Electoral ja és una altra cosa. El projecte definitiu redactat encara no és conegut. Es coneix la seva orientació i les seves tendències carotiques. ¿Què perseguirà amb l'establiment de procediments mixtos? Sistema majoritari per a les petites circumscripcions. Sistema proporcional per a les grans. Per damunt de tota consideració, però, s'ha oposició a una llei propiament majoritària. En les petites circumscripcions consideren els homes acampats al Poder que el triomf ningú no els el podrà arrebassar si ells dirigeixen la consulta electoral. Si no fos així, el muntatge realitzat des del Poder els posa a cobert de qualsevol desagradable història. Això és almenys el que ells pensen.

En les grans circumscripcions el sistema proporcional pensen que minui la derrota en tota la línia. Ja la tenen prevista.

Finalment, amb aquest projecte mistificat pretén impossibilitat el possible triomf d'un escarcel electoral que aplegui en un

(Passa a la pàg. 7.)

L'obsessió de Lerroux

La quasi totalitat dels discursos extensos que ha pronunciat Alexandre Lerroux en els dos últims anys, són de caràcter retrospectiu. La dèria del vell polític és, sobretot, el parlar de la seva actuació en el moviment republicà dels últims temps de la monarquia i en la política dels primers temps de la República. El discurs lerrouxià del camp famós de Mestalla confirma aquesta accentuada inclinació.

Es veu que Lerroux està obsessionat per l'evolució de les seves relacions amb els altres caps republicans. Sent la paradoxa de la seva entesa amb les dretes nominalment republicanes, i voldria trobar a aquesta entesa i a la ruptura amb les esquerres una explicació que el deixi més o menys ben situat davant el judici de l'opinió i sobretot davant el judici de la història.

L'obsessió és evident. I aquesta obsessió demostra que l'antic cabdell del partit radical no ha pogut alleugerir-se del pes moral que representa la seva actuació dins la segona República.

Un paràgraf del discurs de Mestalla, coincident amb altres paràgrafs d'anteriors discursos, mostra quina és la psicologia de l'orador. Ens referim a aquell paràgraf on parla dels que li passaran al davant i que hauran d'haver quedat al darrere. Heu-vos ací el màxim plany que ell exhala, la més greu ferida que sembla haver rebut.

Passar davant de Lerroux! Aquest és el pecat dels homes del bienni. I la pena dels pecadors ha estat la pròpia caiguda i l'execució del postergat al lloc suprem del Govern espanyol. Tal és l'explicació que es dedueix de l'últim paràgraf oratori, en el qual apareixen barrejats el ressentiment per les coses passades i la satisfacció per les coses presents.

Lerroux titlla d'ingrats els homes del bienni que es rebel·len contra ell, i li prengueren el lloc que li pertocava. Jo vaig posar a la primera fila el senyor Aznárez, ha dit Lerroux. Per al cap del Govern, el cas Aznárez és la reproducció del cas de Lucifer.

La interpretació històrica que dels últims anys dona Alexandre Lerroux és, més que personal, personalista. Ell tot ho veu a través de les persones; tot ho explica com un joc de persones que han d'anar al darrere i que volen passar al davant.

Es el tema constant de l'oratori lerrouxià de la present època. En els discursos parlamentaris i en els de miting, Lerroux repeteix, amb petites variants, la mateixa explicació. Sembla que ell n'està convençut i vol convèncer els altres. Res no el distreu d'aquesta obsessió retrospectiva. Mentrestant, els fets, que no poden ésser desconeguts, van teixint una altra explicació dels esdeveniments polítics de la segona República, explicació ben diferent de la que té per base els casos personals.

A. ROVIRA I VIRGILI

ANTENA

al Registre de la Propietat i inscriure les actes a nom de cada un dels actuals interessats.

Renovació que només comptarà amb quatre lectors i que si nosaltres el llegim és sense cap mena de compromís de fer-ho diàriament) s'ha enfrontat amb el nostre diari perquè ha tret importància a l'acte del diumenge. I ens diu que no som republicans... i quan ell ho afirma deu ésser veritat. Jàneu a discutir-ho si potser els ho ha assegurat l'Emilià!

Es molt interessant i enginyosa la forma de comptar els assistents a l'acte lerrouxià. Diu: «Ni cien mil, ni quinientos mil, ni un millón de almas: toda España. Toda la España republicana». I feu-li un nus a la cua. Ara, que comentem, si tots els republicans d'Espanya caben al Mestalla no és estrany que els monàrquics assegurin que constitueixen la majoria del país. I encara, si els càlculs lerrouxiens són exactes, els monàrquics queden ben curts.

La «Secció Agrària» de Lliga Catalana s'ha indignat perquè el nostre diari diu que els propietaris de L. C. desmenen arrendataris. Diuen que, ben al contrari, arreu esborcen pau i comprensió, com ho prova el fet que esmenta del Pla de Bages, on han arribat la qüestió de 70 rabassaires.

Nosaltres ja fa temps que intentem parlar d'unes reunions molt singulars de propietaris i arrendataris, però d'arreu hem de deixar-ho córrer per a temps millors. Volem parlar de La Ràpita, de Sant Jordi de Mollet, de La Pobla i del Castell del Remei (des d'on ens transmeten unes notes). Molts d'aquests casos feien referència a gent molt addicta al partit dels mitjans amics.

Ara bé, ¿que la S. A. de L. C. vol pacificar? Es poden ben creure aquests senyors que ho celebrarien de veritat i a això anaven adegades unes ratlles d'aquesta secció (edició del dia 9). Dèiem en elles que si, com assegurava el senyor E. Sala, res del que afecta l'agricultura i la Pàtria no els seria indiferent, convidaria a recomanessin als propietaris una política de pacificació. I ara afirmem que convidaria que recomanessin als seus parlamentaris que recolzin la proposició que diferents grups de la Cambra tenen presentada per a evitar desnonaments i que La Veu insistís en la posició que diu que té la S. A. de L. C.

El règim de presons

EL SENYOR SANTALO VISITA EL CAP DEL GOVERN

Madrid, 10. — El cap de la minoria d'Esquerra catalana senyor Santalo, ha conferenciat amb el cap del Govern. Acabada aquesta entrevista, se li han preguntat els motius d'aquesta i ha manifestat que ha parlat del rigor actual que s'empra a les presons. El senyor Lerroux li ha expressat el desig que demà, a la tarda, celebrés una conferència al saló de ministres, ja que al matí no podia celebrar-se la reunió per tenir lloc la reunió del Consell de ministres.

EL TEMPS. — A Catalunya, per gairebé tota la regió de Tarragona i Tortosa, el cel està nebulós amb vents fluïxos del Sud. Per la resta de la costa i vall de Ribes hi ha poca nebulositat i per l'interior el cel està completament seré. Per la part costanera els vents són més accentuats, sense, però, minvar el règim d'altres temperatures.

Representació proporcional en les circumscripcions amb menys de deu diputats — Les que en tenen més, es dividiran

En les de menys de cinc, continuarà el sistema majoritari

Les llistes «no podran contenir noms de persones legalment incapacitades»

EL TEXT DE L'ANTEPROJECTE

Madrid, 10. — L'anteprojecte de llei electoral, que ha estat repartit entre els ministres, consta d'un article únic amb diversos apartats. Es diu que per a les eleccions de diputats a Corts que s'hagin d'efectuar, regirà la llei electoral del 8 d'agost del 1907, les modificacions que en ella s'introdueixin en els anys 1931 i 1933, en determinats apartats, i les modificacions que en l'actual anteprojecte es consignen.

Es conserven les circumscripcions que no elgeixin un nombre superior de 10 diputats. Les que sobrepassen dita xifra es dividiran, sense que en cap cas els resultats puguin tenir menys de cinc ni més de deu.

A les circumscripcions de cinc o més diputats, els elegits els figurin a les llistes confeccionades i presentades pels partits polítics, Associacions o grups d'electors, amb la signatura dels candidats o del seu apoderat.

Les llistes no podran contenir noms de persones legalment incapacitades per a l'exercici del càrrec electiu. L'ordre de collocació dels candidats a cada llista determinarà la preferència per tal d'ésser proclamat electe. Si un candidat figura en més d'una llista tindrà un termini de 24 hores per tal de decidir per quina d'elles opta. I en cas de no aparèixer, s'entendrà que prefeix la llista primerament presentada. L'eliminació ha de fer-la la Junta Municipal del Cens i únicament hi haurà el recurs d'apel·lació davant el jutge de primera instància o el degà en cas que a la ciutat hi hagi diversos jutges d'aquesta categoria.

Cada elector podrà votar tants noms com llocs s'elgeixin a la circumscripció on tingui el vot i a cada llista podran figurar tants candidats com llocs s'elgeixin a la circumscripció respectiva.

L'elector pot redactar la seva papereta amb els candidats de les llistes oficials que desitgi, encara que pertanyin a llistes diferents, però no podrà incloure en la seva papereta un nombre superior de noms al de llocs elegibles ni persones no incloses a les candidatures oficialment aprovades. No es computaran vots en paperetes, fetes per mitjans mecànics de candidatura, diferents de les oficialment aprovades.

Es tramita de votació i escrutini particular a les seccions electorals es faran com fins ara.

A l'escrutini general sumaran els vots obtinguts per a cada candidat nominativament a les diferents seccions, per tal de conèixer el total del que hagi obtingut a la circumscripció i es determinarà la xifra electoral de cada llista, dividint la suma dels vots obtinguts per tots els candidats que figuren en ella, pel nombre de llocs que s'elgeixin a la circumscripció. I pel sistema de quociënt es concedirà a cada llista tants llocs com vegades la seva xifra electoral contingui el quociënt electoral resultant de dividir el nom de votants pel de llocs elegibles a la circumscripció. Els llocs no adjudicats per l'aplicació del quociënt s'atribuiran a la llista que presenti major xifra electoral. Pot

donar-se el cas que correspongui un lloc a una llista on ja estiguessin proclamats que tingués major nombre de vots nominatius, sigui de la llista que sigui.

L'anteprojecte repeteix que s'entén per xifra electoral el resultat de la divisió en nombres sencera, prescindint en absolut dels residus i aproximacions.

Els candidats es designaran a cada llista per l'ordre de presentació. Fins aquí l'anteprojecte es refereix a allò que podríem anomenar representació proporcional atenuada. Als apartats següents es donen les normes per a les circumscripcions que elgeixin menys de cinc diputats.

Cada elector podrà votar un nom a la circumscripció de dos diputats, dos noms a la de tres, i tres a la de quatre, i l'elector formarà la seva papereta com a desig amb els candidats que figuren a les llistes oficialment presentades, però no podrà incloure un nombre superior de noms al de llocs elegibles ni els de persones no incloses a les candidatures oficialment aprovades.

La votació i escrutini a les seccions s'efectuarà com fins ara. A l'escrutini general es sumaran els vots obtinguts per cada candidat nominativament per tal de conèixer el total dels que hagi obtingut a la circumscripció. Es proclamaran electes als llocs a elegir, els candidats que hagin obtingut majoria relativa de vots nominatius pel seu ordre.

Per últim, l'anteprojecte diu que a les eleccions de regidors s'aplicaran les normes de la representació proporcional atenuada, o sia la de les grans circumscripcions.

Una notícia que no causarà sorpresa

L'ESTATUT BASC TOPA AMB GRANS DIFICULTATS A LA COMISSIÓ

Madrid, 10. — L'Estatut basc topa amb grans dificultats a la Comissió corresponent. Hom creu que el dictamen restarà pendent fins octubre.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

A la recerca del "Món Perdut"

Es un sensacional reportatge d'exploració a la jungla de la Guaiana anglesa

pel cèlebre explorador, geògraf i buscador de diamants

WILLIAM LA VARRE

En el curs dels últims anys, l'explorador anglès ha efectuat atrevidíssimes incursions per les selves verges, fins ara desconegudes per la petja de l'home blanc, de l'Amèrica central i del sud.

El relat apassionant de l'aventura de William La Varre i la seva esposa, que acompanya l'explorador, constitueix el tema del reportatge

A la recerca del "Món Perdut"

la humanitat

ha adquirit l'exclusiva de publicació a Barcelona del sensacional reportatge i molt aviat

començarà la publicació dels seus capítols

amb una interessantíssima i original informació gràfica

«El senyor Avenol ha anat a Londres per tal d'aconseguir al Govern de Londres que eviti un disgust a Ginebra encara que sigui sacrificant una vegada més els ideals sobre els quals fou fundat l'organisme internacional» (Dels diaris)

— la Societat de Nacions per tal d'anar tirant, es menja el colomet a l'est...

(Per Bartoli)

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comedies de Maria
Fernanda Ladrón de Guevara

Avui, tarda, a les 5:15:

EL GENIO ALEGRE

Nit, a les 10:15. El gran èxit:

El conflicte de Mercedes

Avui, tarda, a les 5:15:

TEATRE BARCELONA

Companyia titular del Marí
Isabel de Madrid

Avui, tarda, a les 8. Teatre
de la Infància. ESTRENA de:

**Pipo y Pipa en la boda
de Cucuruchito**

Nit, el gran èxit:

UN ADULTERIO DECENTE

TEATRE ROMEA

Teléfono 22026

El teatre més fresc. Esplèndida
Terrassa. A les 5:30 i 10:15:

COMO TU, NINGUNA

el nou gran èxit de Quinte-
ro i Guillén. Una altra creació
d'Antonio Herrero. Rafael Bar-
dem i tota la Companyia. De-
ma, tarda: **COMO TU, NINGU-
NA**. Nit, **BENEFICIO** del primer
actor i director Rafael Bar-
dem amb la famosa obra de Quinte-
ro i Guillén **SOL Y SOMBRA**.
Dissabte i diumenge, tarda i nit:

SOL Y SOMBRA

Avui, tarda, 5:15 i nit, 10:15.

El gran èxit:

TEATRE COMIC

REVISTES

Avui, tarda, 5:15 i nit, 10:15.

El gran èxit:

LA SOTA DE OROS

per Laura Pinillos, Alady, Lope
i tota la Companyia - Gran pre-
sentació.

Companyia oficial de Teatre Català

Representant:

Nicolau Martori

LLUIS BOHIGAS

ENRIC GRANADOS, 61, 2n. 2na.

Teléfono 8196

Avui, sessió continua
des de les 4 a les 12:30:

**LA REINA CRISTINA
DE SUECIA**

per Greta Garbo i John Gilbert

El meravellós espectacle de

ELENA BRITO

BRISAS DE LA HABANA

amb EDUARD BRITO

Pilar Alcázar (ballarina); Ann
Maitland-Henry Bray (Parella de
ball); Charlie Hinds (ballari
internacional); Kalma (chanso-
nista modern); Garmes Ande-
re (ballarina); Orquestra Palo-
mero, i les 10 Brito-gris, 10.

Tarda, butaca, 2 ptes. General,
1 pta.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

ELYSIA

LA PEL·LÍCULA QUE HA DES-
VELLAT EL MAXIM INTERÉS
A MADRID, VALENCIA, SARA-
GOSSA, CORUNYA, BILBAO I
ALACANT

Rigurosament prohibida l'en-
trada als menors d'edat. L'ELYSIA
es projectarà a les 4:10, a les
6:40, a les 9 i a les 11:40.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

EL BESO DEL REMEDIO

genial creació del divo tenor

VICENÇ SIMON

i dels celebradíssims artistes Pi-
lar Navarro, Sara Fenor, Carme
Cosso, Blas Lledó, Pao Gómez
Rosell, Daniel Benito, etc. -
Magnífica presentació.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINEMA

EMPRESA CAPITAL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

LA CARRETERA DEL INFERNO

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

COLISEUM

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Un aventurer audaz

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

VARIETATS

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dijous, tarda, a les 4:

RODAMON'S BAND

JAZZ - BRASSERIE

F. F. COFINER

Via Laietana, 6 - Tel. 15588

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

**Revellita
de la Cinematografia**

Font del Lleó, Dia 13 de juliol,
a les 10:30 de la nit.

Elecció de "MISS CINEMA 1935"
per un competent jurat format
per totes aquelles primeres es-
trelles de la cinemàtica catalana
nacional que es troben a Barce-
lona - Presentació de varietats i
selectes atraccions. Entrada
gratuïta. Consumació obligatòria.
5 ptes.

Seguir donant detalls de no-
ves actuacions que s'organitzin.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

FANTASIO

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Succedí una noche

MASCARADA

Principal Palace

Avui, sessió continua
des de les 4 a les 12:30:

**LA REINA CRISTINA
DE SUECIA**

per Greta Garbo i John Gilbert

El meravellós espectacle de

ELENA BRITO

BRISAS DE LA HABANA

amb EDUARD BRITO

Pilar Alcázar (ballarina); Ann
Maitland-Henry Bray (Parella de
ball); Charlie Hinds (ballari
internacional); Kalma (chanso-
nista modern); Garmes Ande-
re (ballarina); Orquestra Palo-
mero, i les 10 Brito-gris, 10.

Tarda, butaca, 2 ptes. General,
1 pta.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

ELYSIA

LA PEL·LÍCULA QUE HA DES-
VELLAT EL MAXIM INTERÉS
A MADRID, VALENCIA, SARA-
GOSSA, CORUNYA, BILBAO I
ALACANT

Rigurosament prohibida l'en-
trada als menors d'edat. L'ELYSIA
es projectarà a les 4:10, a les
6:40, a les 9 i a les 11:40.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

EL BESO DEL REMEDIO

genial creació del divo tenor

VICENÇ SIMON

i dels celebradíssims artistes Pi-
lar Navarro, Sara Fenor, Carme
Cosso, Blas Lledó, Pao Gómez
Rosell, Daniel Benito, etc. -
Magnífica presentació.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINEMA

EMPRESA CAPITAL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

LA CARRETERA DEL INFERNO

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

COLISEUM

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Un aventurer audaz

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

VARIETATS

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dijous, tarda, a les 4:

RODAMON'S BAND

JAZZ - BRASSERIE

F. F. COFINER

Via Laietana, 6 - Tel. 15588

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

**Revellita
de la Cinematografia**

Font del Lleó, Dia 13 de juliol,
a les 10:30 de la nit.

Elecció de "MISS CINEMA 1935"
per un competent jurat format
per totes aquelles primeres es-
trelles de la cinemàtica catalana
nacional que es troben a Barce-
lona - Presentació de varietats i
selectes atraccions. Entrada
gratuïta. Consumació obligatòria.
5 ptes.

Seguir donant detalls de no-
ves actuacions que s'organitzin.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

FANTASIO

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Succedí una noche

MASCARADA

MARICEL - PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Obert cada dia tarda i nit. Fun-
cionen totes les atraccions. En-
trada, 50 cèntims. Funicular i en-
trada, 1 pta. Darrer funicular,
a les 2.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CERIU

Prendran part: Cor i Flor Re-
vinguda, Martinens, i Eibar
Donsaire, Gorman i Còpia Ca-
liforniana, tota el següent progra-
ma:

SECCIO CORAL:

«El salt de la cardina» i «El
peixador», de Clavé.

SARDANES:

«Sardanes» i «Sardanes»,
ambdues de Saderra

COR:

«Levantenca», «Bou», «Emigrants»,
«Vives»

ESBART GERMANOR:

«Dansa de Vianova», «Espunyo-
la», «Espunyola»

SARDANES:

«Sardanes» i «Sardanes»,
ambdues de Bou

ESBART:

Ball de gitanes del Vallès

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

ELYSIA

LA PEL·LÍCULA QUE HA DES-
VELLAT EL MAXIM INTERÉS
A MADRID, VALENCIA, SARA-
GOSSA, CORUNYA, BILBAO I
ALACANT

Rigurosament prohibida l'en-
trada als menors d'edat. L'ELYSIA
es projectarà a les 4:10, a les
6:40, a les 9 i a les 11:40.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

EL BESO DEL REMEDIO

genial creació del divo tenor

VICENÇ SIMON

i dels celebradíssims artistes Pi-
lar Navarro, Sara Fenor, Carme
Cosso, Blas Lledó, Pao Gómez
Rosell, Daniel Benito, etc. -
Magnífica presentació.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

CINEMA

EMPRESA CAPITAL

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

LA CARRETERA DEL INFERNO

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

COLISEUM

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Un aventurer audaz

per Ronald Colman, Loretta
Young i Warner Oland - (Un
film d'Artists Associats).

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

VARIETATS

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dijous, tarda, a les 4:

RODAMON'S BAND

JAZZ - BRASSERIE

F. F. COFINER

Via Laietana, 6 - Tel. 15588

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

**Revellita
de la Cinematografia**

Font del Lleó, Dia 13 de juliol,
a les 10:30 de la nit.

Elecció de "MISS CINEMA 1935"
per un competent jurat format
per totes aquelles primeres es-
trelles de la cinemàtica catalana
nacional que es troben a Barce-
lona - Presentació de varietats i
selectes atraccions. Entrada
gratuïta. Consumació obligatòria.
5 ptes.

Seguir donant detalls de no-
ves actuacions que s'organitzin.

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

FANTASIO

Avui, sessió continua des de
les 4 a les 12:30:

Succedí una noche

MASCARADA

Vós coneixeu les subhastes de l'HOTEL DE VENDES del carrer de Pelai, 8?

Es la veritable rematada d'oca-
sions en tota mena d'articles,
al preu que en volgueu pagar

Tots els dies a les quatre de la tarda

GOVERNACIO

ENCARA NO HA ESTAT
SIGNAT EL NOMENAMET
DEL NOU DIRECTOR GE-
NERAL D'ADMINISTRACIO
LOCAL

En rebre ahir, al migdia, als in-
formadors del conseller-gestor de Go-
vernació, senyor Jover, els manifestà
que encara no havia estat signat el
nomenament de director general
d'Administració Local a favor del se-
cretari senyor Cerdà, però, afegí
que això era acord del Consell-ges-
tor de Govern de la Generalitat i
que, per tant, no es faria d'esperar.
Nosaltres així ho creiem també.

Al despatx del gestor de Finances
es va reunir la comissió designada
pel Decret de Presidència, per tal de
procedir la situació de les relacions
econòmiques de la Generalitat i l'A-
juntament de Barcelona.

El governador, interí, no era ahir
al seu despatx, quan els periodis-
tes hi pujaren a fer informació. El
senyor Pic feia d'alcalde.

Al despatx del gestor de Finances
es va reunir la comissió designada
pel Decret de Presidència, per tal de
procedir la situació de les relacions
econòmiques de la Generalitat i l'A-
juntament de Barcelona.

El governador, interí, no era ahir
al seu despatx, quan els periodis-
tes hi pujaren a fer informació. El
senyor Pic feia d'alcalde.

Al despatx del gestor de Finances
es va reunir la comissió designada
pel Decret de Presidència, per tal de
procedir la situació de les relacions
econòmiques de la Generalitat i l'A-
juntament de Barcelona.

El governador, interí, no era ahir
al seu despatx, quan els periodis-
tes hi pujaren a fer informació. El
senyor Pic feia d'alcalde.

Al despatx del gestor de Finances
es va reunir la comissió designada
pel Decret de Presidència, per tal de
procedir la situació de les relacions
econòmiques de la Generalitat i l'A-
juntament de Barcelona.

El governador, interí, no era ahir
al seu despatx, quan els periodis-
tes hi pujaren a fer informació. El
senyor Pic feia d'alcalde.

Al despatx del gestor de Finances
es va reunir la comissió designada
pel Decret de Presidència, per tal de
procedir la situació de les relacions
econòmiques de la Generalitat i l'A-
juntament de Barcelona.

El governador, interí, no era ahir
al seu despatx, quan els periodis-
tes hi pujaren a fer informació. El
senyor Pic feia d'alcalde.

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat 25
Tel. 22122

Impremta
TALLERS NUM. 18
Tel. 21014

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un mes 350 ptes.
Fora, un trimestre 1050 »
Amèrica Llatina i Portugal 1350 »
Altres països un trimestre 2700 »

HIMNO A VALENCIA
València!
Es la terra de les flors,
de la llum i del amor.
València!
Tienes un campo de fútbol
más «sonao» que las pesetas!
(De «El Sol»)

MESTALLA, LA ENCHUFISTA
—¡Ah, señores, yo también tengo mucho público!... (Una pausa. Aparte.) Pero ¿no será el mismo del domingo pasado?
(De «El Sol»)

EL VERANEJO POLITICO
Bañándose en aguas del optimismo
(De «El Liberal»)

NUBES DE TEMPESTAD
Recogiendo velas
(De «La Libertad»)

RESIGNACION
De la Prensa:
«El jefe de los Cruces de Fuego, organización fascista francesa, ha pronunciado un discurso muy violento ensalzando la dictadura».
LA NISA. — ¡Paciencia, amigos! Todos tenemos que cargar con nuestras cruces!
(De «El Diluvio»)

ON ANIREM A PARAR?
—Vacances per anir a festa major? I ara! Quin atreviment!... Que per ventura en prene jo, de vacances? Que per ventura hi valga a festa major?
(De «La Publicitat»)

EL TERCER GOLPE A MESTALLA
—¡Chiquet, ¿qué pecado habremos cometido para este castigo?
(De «El Siglo Futuro»)

LA PREMSA

S'equivoca

S'equivoca El Diluvio en dir que:

«Tenemos un Ayuntamiento gestor, pero como si no lo hubiere, porque nadie maldita la cosa que hace. Sigue Barcelona en el completo abandono en que desde hace ya mucho tiempo se encuentra. Ni limpieza, ni arreglos en las calles, ni municipalidad menos obras de carácter municipal».

Las vías públicas, principalmente las de los barrios extramuros, da grima verlas. Las más concurridas del centro de la ciudad se asean, se acicalan un poco y paren ustedes de contar.

No esperábamos gran cosa de ese Ayuntamiento gestor, al que en modo alguno puede prestar su asistencia el pueblo barcelonés, por no haberle elegido con sus sufragios.

Pero no podíamos suponer que fuese tanta su inutilidad. Y si nada han hecho hasta aquí, ¿qué puede esperarse haga en el periodo de amodorramiento que se aproxima?

La época de los calores caniculares no es propicia al trabajo. Nuestros ediles gestores se dedicarán al dulce verano y los que no somos más que simples ciudadanos nos achicharraremos aquí y sólo tendremos el recurso de consolarlos echando pestes de la holganza edilicia.

Se impone en Cataluña la vuelta a la normalidad. Y es esta precisamente la región hispana sobre la que más duramente pesa el estado de excepción constitucional.

Una ciudad como Barcelona, con un presupuesto cuantioso, no puede estar a merced de advenedizos, nombrados de orden gubernamental. Un pueblo, como el de Barcelona, tiene derecho inalienable a elegir directamente a quienes deban administrar sus intereses locales.

Esta es la cuestión. Nos hemos metido en un verdadero atasco. No hay modo de que podamos dar un paso hacia adelante. ¿Cómo vamos a salir del atolladero?

Con suma dificultad. Habría que acudir en apelación al pueblo, para que, con sus sufragios, designase a sus legítimos representantes, y a esto no se avienen los que ahora mandan. Con que, la solución, va para muy lejos...

L'únic cami

Aquest és el títol de l'editorial de La Publicitat. I d'aquesta editorial creiem que us interessaran els següents paràgrafs:

«S'havia dit que el President del Consell i el ministre de la Guerra es presentarien junts al camp d'esports valencians, per tal de confirmar el pacte de Salamanca, cosa que hauria equivalgut a esborrar, almenys per una temporada, l'antagonisme entre la Dreta regional valenciana, adherida a la CEDA, i els radicals autònoms de Samper i Sigfrid Blasco».

Es veu, però, que aquesta ligadura no s'ha pogut fer i els dos caps polítics han hagut de parlar separatament; ha calgut que les organitzacions respectives fessin un esforç considerable per fer un paper lúid i així hem vist com l'assistència al camp — que fou espontània i pagant l'entrada en l'acte del senyor Azana —, ha estat estimulada pels procediments més diversos. Gil Robles i Lerroux han parlat, ja, a Mestalla i cal reconèixer, digui's el que es vulgui, que cada un d'aquests actes ha tingut un descens de públic respecte al primer. Però no és aquest aspecte el que volem fer ressortir. Preferim fixar el comentari sobre tres punts del discurs del senyor Lerroux, que per la significació d'aquest i pel lloc que avui ocupa prenen un singular relleu.

L'examen dels problemes que té plantejats la República en aquests moments, no ha merescut cap paràgraf del discurs del cap del Govern. Reforma de la Constitució, Llei electoral, qüestions d'hisenda, atur obrer, tots els problemes que han de preocupar el governant, han passat per alt en el discurs del senyor Lerroux. Potser ha cregut que no interessava al seu auditori i per això tota al·lusió a la seva tasca de governant l'ha concentrada en una «obra realitzada» que és l'haver facilitat l'accés de les dretes no republicanes al Govern de la República i en una «obra a realitzar» que és la d'aconseguir que aquestes dretes s'acabin d'identificar amb la República.

(Censura)
Finalment, Lerroux ha advocat per la creació d'un potent partit d'esquerra republicana. «Quan aquesta força organitzada existeixi — ha dit — l'assenyalaré al President de la República com a element de govern».

(Censura).
Espera el senyor Lerroux una força d'esquerra; però és que no està convençut que per tota l'amplitud del país es consolidi una potent opinió republicana, d'esquerra, que s'apresta a recobrar la República de les mans d'aquells que, segons pròpia confessió del cap del Govern, no s'hi senten encara identificats? ¿Què cal, encara, per demostrar que tot l'impuls espiritual que el 12 d'abril duia la República a Espanya, s'ha aglutinat novament perquè les nobles esperances dipositades en aquell cop de poble no siguin burlades?

Només un camí s'ofereix al senyor Lerroux si honradament vol complir el promès a Mestalla, l'únic camí que democràticament pot escollir: que convoqui unes eleccions. Unes eleccions netes com les del 12 d'abril, en les quals lliurement va parlar el poble».

Són ells els disconformes

Així ho diu La Veu de Catalunya:

«Tot just represa la tasca parlamentària, que és ja a les darreres etapes de l'actual legislatura, hem pogut veure com s'ha repetit una circumstància que ve caracteritzant l'actuació de l'actual majoria parlamentària. Mentre les oposicions, en general, han procurat facilitar la tasca legislativa, sense renunciar, però, als mitjans que el Reglament autoritza per a la defensa dels criteris i de les posicions de cada partit, és de la pròpia majoria parlamentària d'on surten les veus més estridents de disconformitat».

La planeta

Josep Pla, des del diari de la Lliga, es dedica a tirar planetes.

«En canvi, és sorprenent de veure com el senyor Lerroux hagi hagut d'esser el President del Govern que ha acordat la revisió. Els radicals votaren la Constitució del 31 i és públic i notori que una bona part del partit considerava, i considera encara avui, que els articles de la Constitució sobre la religió són un simple joc de criatures. Els reformistes aspiren a ésser tinguts per homes liberals i avançats i per això no deixen d'esser picant que hagi estat un ministre reformista el ponent de la revisió».

De manera, doncs, que la situació és així: els antics revisionistes s'han tornat, per raons de molt de pes, partidaris d'esperar millors temps. En canvi, per raons més o menys oportunistes — més aviat més que menys —, han nascut revisionistes en camps extravagants i impensats. No és estrany? Totalment estrany, però és així.

La preocupació dels polítics neix del fet de tirar en un panorama social i polític arbrat per moviments intuïtius, sovint huracanats, l'esca de raons més vives que pot tenir un poble. Hauria convingut a la societat espanyola l'eliminació de tots els problemes que separen els seus components i una integració sobre problemes que unissin. Es fa el contrari. S'elimina el que unix i hom tira oli al foc que separa. S'escolixi ad-huc el que separa més, o sigui: el plantejament de problemes religiosos i intel·lectuals que des de la més alta antiguitat han dividit els homes, els han pertorbats i enfosquit.

L'any 1935 —dèiem l'any passat—, serà un any de processos, un any perdut en la liquidació de la revolució d'octubre. L'any 1936 —afegirem ara—, serà un any de lluites i de separacions vehements. Veuem discutir l'existència de Déu a totes les ciutats i viles del país. Aquestes lluites seran fatals —per la mateixa mecànica política—, a la convivència i a la integració dels partits, és a dir, a les institucions liberals i democràtiques. Triomfarà un totalitarisme de dreta o d'esquerra».

Déu els cria...

El Sol s'ocupa en el seu editorial de l'aliança Lerroux-Gil Robles.

«Sin embargo, la declaración expresa del pacto cedistaradical hecha por el señor Gil Robles, y algunos conceptos vertidos en el acto del domingo por el señor Lerroux, aunque no descubren nada nuevo, dan relieve especial a los dos comicios».

Francamente bien nos ha parecido la posición del señor Lerroux en cuanto a la necesidad de un partido fuerte y organizado de izquierdas. Esta idea la hemos defendido nosotros en muchas ocasiones. La verdad es que ese partido de izquierda existe ya. Por lo menos existen elementos coherentes capaces de constituirlo para cuando la República necesite de él, puesto que tiene lo principal en un partido: masa, opinión. Ahora bien: lo que falta es que se le deje actuar, que no se pongan trabas al libre ejercicio de sus derechos, hoy la mayor parte en secuestro o intervenidos lamentablemente, y que no se persiga a sus hombres representativos con vejaciones y calumnias.

La famosa teoría del ensanchamiento de la base de la República volvió a surgir en las palabras del jefe del Gobierno, apoyada en reflexiones y argumentos a los que no habría que oponer reparo si estuviésemos seguros de que la dilatación que aquel perimetro se había verificado por todas las partes y no tal vez por una sola de ellas, con detrimento mayor o menor de la parte contraria. No regateamos al señor Lerroux el reconocimiento de sus buenos deseos para conseguir la incorporación al régimen de fuerzas que antes le eran desafectas. Mas no olvidemos tampoco que se ha venido condicionando con exceso la adhesión. Justos eran los recelos de los republicanos ante la pertinacia con que las derechas agrarias y cedistas eludieron durante largo tiempo toda declaración categórica de republicanismo. Hoy mismo aceptamos que pueda contarse con la lealtad de los jefes de los partidos recién incorporados al Yémen. Pero no sabemos hasta qué punto las masas que los siguen habrán de permanecer fieles a un compromiso que, cuando no brota de una íntima convicción inquebrantable, está sujeto a influencias e intereses circunstanciales. No es lo mismo mantener una cohesión y una disciplina cuando se disfruta de las ventajas del Poder que cuando jefes y partidos se encuentran a la intemperie de la oposición».

Un historial «republicà»

La Libertad dedica el seu editorial al senyor Lerroux.

«Ha explicado el señor Lerroux la primera crisis de la República. Dice que se vio obligado a aceptar el Poder por «los desaciertos del señor Azana». Como se ve, el discurso está improvisado. Más tarde, al encontrarse con un Parlamento de una gran mayoría de derechas monarquistas, ¿qué iba a hacer el conseqüente republicano señor Lerroux? El mismo lo dice: apoyarse en las derechas, a pesar de las huellas monárquicas de éstas, para dar credibilidad a la República. ¡Magnífico gobernante! Es un pena que se sienta fatigado — la transición de Voltaire a Herrera ha debido cansarle mucho —, porque, de lo contrario, muy pronto conseguiría la consolidación de la República admitiendo en ella a los vástagos del señor Borbón, como hicieron los alemanes con el kronprinz, el hijo del kaiser».

Afirmó el señor Lerroux que no ha tenido que transigir en lo fundamental de las esencias republicanas, que han constituido la razón de su vida. Para un discurso improvisado no está mal. Después arremete contra el bienio —continúa la improvisación—, y le achaca nada menos que la ruina económica de España. Hace una invocación a los hombres «llamados de izquierdas» para que vuelvan al «camino de la razón». Y termina afirmando muy seriamente que la República está instaurada en España.

Todo esto es la anémica pieza oratoria del señor Lerroux en Mestalla, el discurso de olimpia serenidad en los conceptos como le califica la «Hoja del Lunes», distinguido órgano semanal de la CEDA. En consecuencia, que el señor Lerroux es un magnífico improvisador. Y ¿por qué hemos de negarle al señor Lerroux su derecho a la euforia?

No val a presumir

No val a presumir d'èxits en el mite, ve a dir El Liberal. Atò és molt fàcil, ja no és tant, en canvi, fer l'èxit a unes eleccions. Veritat, senyor Lerroux?

«No es digno de Valencia empalmar el resplandor de su republicanismo con amañados electorales».

La voluntad popular debe salir allí tan limpia de las urnas como está en las conciencias de los ciudadanos. El pistolismo debe ser desterrado de las prácticas electorales. A ello contribuirá también la ley de proporcional y cociente, porque con ella no se aplasta a nadie. El sentido de la derrota no es tan absoluto como con el sistema mayoritario.

Hasta puede ocurrir que no haya vencedores ni vencidos, porque las tres listas pueden tener votaciones, que despreciando residuos, les den el mismo número de diputados.

Los recursos «heroicos» de los «gánsters» electorales se debían a la necesidad de impedir el «aplastamiento». No había razón para que con una diferencia de 500 votos a unos correspondieran diez diputados y a otros sólo tres.

¡Eso no debe ocurrir con la República!

Nos parece admirable la ley de proporcional y cociente; pero es, si no la mixtifican, si no la desnaturalizan, si no embrollan el escrutinio, haciéndolo nominal en una elección por lista.

Proporcional y cociente con toda su pureza; con todo su rigor. Esto es lo que puede procurar un desempate limpio a los empates de Mestalla y de todas partes.

Lo que más importa saber es cómo piensa España. Y para ello no sirven las grandes concentraciones, sino las urnas. Y después de las urnas, los escrutinios por lista, en la forma establecida por el sistema de proporcional y cociente».

Un tren especial per a visitar l'Exposició de Brussel·les amb la reducció del 60 per 100

Es realment extraordinari l'esforç que realitza «Radio Barcelona», amb la cooperació tècnica de «Viajes Catalanes», en organitzar per a la setmana del 11 al 18 d'agost, un tren especial per a visitar, ultra París, la ciutat de Brussel·les amb la seva Exposició Universal. Cal tenir present que els inscrits a aquest viatge col·lectiu obtenen una rebaxa d'un 60 per cent en els bitllets de ferro-carri.

Aquesta iniciativa de «Radio Barcelona» ha estat tan favorablement acollida que actualment són ja molts els inscrits a aquest tren especial que els permetrà, amb uns imborrables condicions econòmiques, conèixer la manifestació de vitalitat que celebra actualment la capital de Bèlgica.

Dintre pocs dies es donaran amplis detalls de les excursions i viatges a efectuar tant a París com a Brussel·les.

Sota l'estat de guerra

*

A DISPOSICIÓ DE L'AUDITOR

Han estat posats a disposició de l'auditor els detinguts a Vic com a suposats autors d'incendis de garbes en aquell terme judicial, contra els quals s'instueix el corresponent sumari.

DEL PROCESSAMENT CONTRA EL LLETRAT SENYOR VELLILA

El lletrat senyor Vellila que, com es sap, està detingut i subjecte a procés, ha presentat a l'auditor un llarg escrit demanant i fonamentant la reforma de l'acte de processament, el qual ha passat a consulta a l'auditor.

LA CAUSA PELS FETS DE BERGA

La causa instruída pel comandant senyor Artur Galan pels fets ocorreguts a Berga i la seva comarca el passat mes d'octubre, ha estat lliurada al defensor per al seu estudi i perquè formulés les seves conclusions. En aquesta causa els processos que hi havia en un principi eren, 13 de Berga, 7 de Cardener, 8 de Borreda, 7 de Puig-reig, 2 de Gironella i 3 d'Oliván, havent estat sobreseguida per a tots excepte Joan Torrens Macià, alcalde de Cardener, Candidi Royo Coloms i Josep Espinell Alavedra, aquests dos, regidors de Borreda.

Segons les nostres notícies, en el seu escrit d'acusació el fiscal demana per a cada un dels processats la pena de tres anys de presó correctoral.

LA CIRCULACIÓ D'AUTOMOBILS

A la caserna de la Divisió Militar fou lliurada abir als informadors la següent interessant nota respecte a la circulació d'automòbils:

«Com objecte de senyalar una norma de conducta a los propietaris de automòbils o conductores de taxis, se hace público que la Comandancia militar de esta plaza ha ordenado que cuantas veces sean requeridos para detenerse, tanto por las fuerzas del Ejército como por los agentes de la autoridad, encenderán la luz interior del coche, manteniéndola así en tanto se reconoce a los viajeros».

Lo mismo harán en el momento de rendir viaje y durante la salida del coche de los pasajeros que conducen, sin que sea necesario llevar dicha luz encendida durante los trayectos».

Focs de Bengala

EL DUC DEMETRI

Entre els russos blancs, aristòcrates o plebeus, escampats pel món han produït pessim efecte les declaracions d'un membre de la família ex-imperial el Gran Duc Demetri, el qual ha dit ben clar que si un enemic blanc o groc, esclaja la potència militar soviètica, ell ho depiorarà amargament, per tal com l'esclafada fora, de fet, Rússia.

Si jo em digués Demetri i fos Gran Duc, amb el tarannà d'ara, diria, encertant, això mateix. I no em sorprèn gens que els emigrats russos que formen una mena de sobreditador nacional, adoptin tan antipatriòtica postura com els emigrats francesos del 1791. El patriotisme llavors enfora és una cosa i cor endins, això mateix. Tals hi ha que s'omplen la boca de discursos patriòtics. Però la pàtria és, no més, allò que ells volen, creuen, controlen o usdefruten. Lleuen la facultat de fer i desfer i transferir-la a un altre. Aleshores, per tal de veure aquells panxos per amunt, els patriòtics d'aquesta mena no els fa pas res que la Pàtria és desintegrada ni s'en-sorri.

Els catalans sabem d'una pàtria que s'havia decantat depers una política diametralment oposada a la que s'havia tingut molts anys l'hegemonia. Però els arconats no es varen pas resignar, ells, tan patriòtics, al fet que governessin uns altres. I curaren d'embullar la troca per tots els procediments il·lícits i no lícits, fins que quan fou hora demanaren quart i aquí a l'exterior i varen succeir tot de coses. Probablement, el Duc Demetri es quedarà sol. L'esperit de «Tovaritsch» es dona només al teatre.

J. M. FRANCES

LES SARDANES

BALLADA SUSPESA

«Amics de la Sardana», de Gràcia, anuncia que per causes alienes a la seva voluntat es veu obligada a suspendre la tanda de ballades que havia encetat al peu del monument a Mossèn Cinto tots els dijous.

FESTIVAL SARDANISTA A MOLLET

Diumenge vinent tindrà lloc al bosc de Cap Pantiquet i organitzat pel Grup Cultural Ferroviari, un festival sardanista a càrrec de la cobla Empòrium. Començarà a les quatre de la tarda.

refrigeració automàtica KELVINATOR

el compressor més fort i potent en la seva classe

un moble apropiat per a cada cas una temperatura i un moble apropiat

FRED
MÉS FRED
MOLTISSIM FRED

S'obté amb

Kelvinator

La marca insuperable que assegura un resultat magnífic

Representada a Espanya per

OYARZUN

L'organització sens rival que garanteix els serveis amb responsabilitat acreditada

Els compradors de KELVINATOR, per tant, inverteixen el seu diner en quelcom eficaç i segur

Més de mil instal·lacions frigorífiques KELVINATOR a Espanya

Demaneu projectes i pressupostos gratis.

Importadors exclusius a Espanya:

R. OYARZUN i Cia. S. en C

Madrid - Paseo Imperial, 10 i Arenal, 3

Barcelona - Rambla de Catalunya, 81

Bilbao - Henao, 6

València - Joan d'Àustria, 25

Sevilla - Tetuan, 6

Sant Sebastià - Vergara, 18

Concessionaris per a Madrid:

AGÈNCIA KELVINATOR

SERRANO, 17

Concessionaris per a València:

ERNEST FERRER, S. A.

EL TREBALL

TEMES ECONOMICS

A propòsit de l'afar de la Unió Industrial Cotonera --- 5.000 treballadors esperen la solució --- Oposició per part dels banquers? --- Repercussions del desgavell econòmic --- Intervenció obrera en les indústries

El dia 8 del present mes, el senyor Suris, gerent de la "Unió Industrial Cotonera", va lliurar a la premsa una nota en la qual donava compte d'una de les tantes reunions celebrades al Govern general de Catalunya. Aquesta reunió fou presidida pel President de la Federació de Banquers de Barcelona i, segons la nota, "es puntualitzaren les condicions amb les quals podria portar-se a terme l'operació".

L'esmentada nota parla de "procedir immediatament a la pràctica de les diligències necessàries per tal de procurar aconseguir la definitiva solució del conflicte a la major brevetat possible".

Com es pot veure, l'operació resulta un xic difícil. Sembla com si no es tingués en compte que 5.000 treballadors esperen amb angoixa els resultats de tantes i tan llargues reunions.

Una reunió feta l'altra, sense trobar la solució que, diuen, faran els possibles de cercar i trobar.

Francament, sembla com si algú pogués a la premsa que el conflicte bé sembla tancat com si els banquers catalans no estiguessin gaire interessats a trobar ràpidament una solució que convingui a tots.

Manca d'energia per part de les autoritats?

Interessos particulars que obstaculitzen la solució del conflicte?

Tot això s'hauria de posar en clar i si no es concreta un acord ràpid, ens veurem obligats a cercar noves vies, per tal de veure si descobrim la veritable causa que impossibilita obrir les fàbriques de la "Unió Industrial Cotonera".

Els interessos de 5.000 treballadors són massa importants per a silenciar un afer que les autoritats haurien d'haver resolt de fa temps.

Es que la Banca catalana no té cabuda per recollir una Empresa de la importància de la "Unió Industrial Cotonera"?

Per què no ha intervingut el ministre de Treball?

EL QUE DIU UN ORGAN PATRONAL I FINANCER.

Pins ara, semblava que les dificultats eren solament de caire econòmic. Ara sembla que hi ha altres inconvenients que s'oposen a la ràpida solució del conflicte. Vegeu, així, el que escriu un diari de Barcelona, òrgan de les classes patronals i financeres:

"En el assumpte de la Industrial Algodonera, les gestions del Governador General, senyor Pich y Pon, no tinen cap efecte i guai que el de evitar que queden sin treball un nombre d'obrers. Para ello pide, más que un esfuerzo, un sacrificio a la banca local, sacrificio al que ponen reparos los banqueros, puesto que si el negocio de la Algodonera ha llegado a su situación actual por el exceso de carnos financieros que sobre ella pesa, por deficiencias en la administración o en el servicio comercial o por una organización fiscal defectuosa, la apertura de un crédito bancario no hará más que agravar las cargas, sin mejorar en nada la técnica industrial y la comercial, que no necesitan de auxilios exteriores para ser módicas. Además, mal precedente sería éste para la banca, porque, cómo podrían negarse a hacer lo mismo, esto es, abrir la caja, con cuantos negocios por una razón o otra se ven en la precisión de desahuciar? Por tales motivos no es de extrañar que las conferencias del señor Pich con los banqueros no den un resultado satisfactorio e inmediato y que el porvenir de los obrerillos de la Algodonera no sea muy risueño".

Hem llegit amb atenció i veiem que hem reproduït? Sembla com si no els interessés que "queden sin treball un número d'obrers". I, naturalment, la banca catalana es resisteix a fer el "sacrifici". Aquesta nota, que sembla tancada redactada per algun grup de banquers interessats a crear dificultats, posa uns inconvenients mancats de tota solidesa. És evident que si la "Unió Industrial Cotonera" manca d'una eficient administració, cal dotar-la d'un aparell administratiu que rendeixi i la Banca que prestí l'ajut pot suggerir i fins imposar una fiscalització per la seva banda. Tot menys deixar les fàbriques com a inservibles pretextant una administració que no rendeixi. Els arguments d'aquesta nota, no solament són contraris als interessos dels 5.000 treballadors acomiadats, sinó que són manifestament i clarament antipatriòtics, ja que pugna per intensificar l'atur forçós.

A més, els senyors que han redactat l'esmentada nota, voldrien explicar per què serveixen les operacions de Banca? La Banca, en tots els països, no és altra cosa que un banc, ja que per a intensificar el treball, mai, però, no ha servit per a posar dificultats al desenvolupament de la indústria i del comerç. Si en aquest afer de la "Industrial Cotonera", hi ha interessos subterranis que no volen fer sortir a la llum del dia que ho digui clar, car si no ho diuen, els interessos, voluntàriament, ens veurem obligats a cercar noves vies per aconseguir i posar-los en evidència.

Aquesta senyors de la nota que hem reproduït, troben que no es prou argument els 5.000 obrers parats i que, per tant, si ara es soluciona aquest conflicte econòmic a la "Unió Industrial Cotonera", fora sentar un mal precedent, ja que en temps a venir, davant un possible acomiadament de personal de determinades indústries, hom acudiria a la Banca.

Heu-vos adonat d'aquesta de la

independència econòmica en relació al Govern del país. Si l'Estat intervingués en les indústries, no ens trobaríem en aquestes dificultats.

LA INTERVENCIÓ OBRERA EN LES INDÚSTRIES

Amb data 10 de febrer del 1932, es presentà al Parlament Constituent un dictamen sobre la intervenció obrera en les indústries.

En el seu article primer, deia l'esmentat dictamen:

"Al efecte de assegurar, millorar i augmentar la producció, de informar-se de les operacions administratives i de la contabilitat para estudiar i senyalar las relaciones entre la producció y el salario, se crean comisiones interventoras de obreros y empleados en todos los centros de trabajo pertenecientes a la industria y al comercio, siempre que tengan ocupados más de cincuenta trabajadores".

Hom pot recordar perfectament l'oposició que la classe patronal, mitjançant els òrgans de premsa subvencionats, menaren contra l'esmentat projecte de llei. La classe patronal espanyola, incògnit-hi, evidentment, la catalana, no admetien res que s'assemblés a intervenció obrera.

Talment com si es tractés de gent capacitada per a menar l'economia del país, no admetien la ingerència estranya.

Estranya, la intervenció dels treballadors en les indústries? Per ventura no és el treballador el principal factor de riquesa? Ells entenen, i el que resulta encara més greu és que continua entenent-ho així, que el sol factor o almenys el principal factor creador de riquesa és el capital. Ja s'ha vist on ha conduït el món aquesta direcció única de l'economia per part del capital.

El desgavell econòmic, la misèria, la fam, la paralització de les indústries, l'excés de producció, la crisi de consumació que tot plegat aboca a la guerra i a la revolució, és el resultat de la manca del capital com a únic que disposa de les riqueses produïdes per la col·lectivitat.

S'imposen mesures radicals si volem evitar grans perturbacions. Si els financers i els industrials no s'avenen a introduir reformes de bon grat per tal d'evitar la catàstrofe, els governs han d'imposar-les des del poder. Els baixos interessos particulars d'uns quants senyors, per

La reforma de la Reforma Agrària

Anul·lació paulatina de les lleis constitucionals --- La Reforma Agrària que des de fa temps no s'aplica, sofreix una important mutilació --- Gravamen damunt les finances de l'Estat

Una a una, totes les lleis que donaven caràcter a la República espanyola, han estat derogades. Primer fou la llei de Terms Municipals, anul·lada pel Govern lerrouxista que presidí Samper i tot seguit altres lleis i disposicions que afectaven la classe treballadora. Tota la legislació social dels governs que presidí Aznar ha estat abolida a benefici dels patrons. D'això se'n diu eximament la base de la República, pacte de la reforma agrària, que com a única llei que la República espanyola no hi hagués altra mena de gent que els que tenen diners i finques. Resulta una gran insensatesa governar a benefici d'una sola classe en detriment de la resta de la població. Menysprear la classe més nombrosa del país resulta sempre perillós per als interessos que hom preté defensar.

No es pagant salaris de sis rals i dues pesettes, com fan els propietaris rurals de Castella i Andalusia, la manera més adient de consolidar una institució patronal o política. Amb l'abolició de la llei de Terms Municipals, els propietaris rurals de Castella especulen amb els salaris dels camperols.

Ara, amb la reforma de la Reforma Agrària, hom pretén afavorir l'extinció dels grans propietaris rurals i els grans propietaris rurals.

Res no resta ja de la Reforma Agrària del 15 de setembre del 1932. El dictamen presentat per la Comissió d'Agricultura al Parlament de Madrid, que conté un article únic, en el seu apartat E diu:

"La expropiació de las fincas incluidas en el inventario de Reforma Agraria, cualquiera que sea su titular, se efectuará previo pago, al contado, del valor que se estime en la tasación para el pago de la deuda hipotecaria, que practicará siempre técnicos agrícolas".

Per tal de donar tota la importància que té aquest nou sistema i normes d'expropiació, volem reproduir unes paraules assenyades d'un tècnic i professor en Dret:

"No sembla admissible —ha dit— l'expropiació que no hagi estat prèviament pagada. Al propietari que en absoluta regularitat i en exercici normal del seu dret s'el priva per causes d'utilitat pública d'una cosa que li pertany, no hi ha dubte que la propietat no té garantia a què té dret és que l'Administració o l'entitat expropiatòria li aboní prèviament el valor de la cosa.

"Però aquest no és el cas d'expropiació en una Reforma Agrària. En aquest cas, la distribució expropiatòria

molts diners que puguin tenir, no han d'estar supeditats a l'interès col·lectiu.

Calen noves lleis que donin personalitat a la classe obrera en tant que productora i administradora de la riquesa. El que aporta el diner no ha de tenir més comandament que el que produïx la riquesa. Si el gran capitalisme sap coordinar els seus interessos amb els interessos de la classe obrera, pot salvar-se per uns quants anys de la catàstrofe, pot allunyar per molt de temps la caiguda, altrament el proletariat en qualitat de productor, no podrà resistir la misèria a què està sotmes per part del gran capitalisme i l'alta finança, i una riada, que serà imponent se ho emportarà tot.

Per què les nostres classes patronals no reflexionen un xic i seriosament amb relació a la situació del món? Pretenen, per ventura, els patrons hispanics, alliar el nostre país de la resta del món? ¿No veuen que els corrents avançats del socialisme s'imposen paulatinament? ¿No comprenen que els règims de força no solucionen res, absolutament? Vegem el que passa a Itàlia i a Alemanya. El feixisme, incapaç de portar solucions al problema econòmic, no veu altra sortida que la guerra. Ambdós països es preparen per a un conflicte bèl·lic internacional, el resultat del qual no és difícil de preveure, pensant en la revolució del 1917, amb la revolució alemanya del 1918, ni amb la fonda agitat revolucionària que es produï a França el 1919.

Tota guerra provoca grans perturbacions revolucionàries i a l'acabament de les guerres, que en aquest precís moment està preparant el feixisme, no és pas aventurat preveure que esclatarà la revolució social i com més endarrerit es trobi un poble, econòmicament parlant, més intensa serà la convulsió, que s'escamparà amb una taca d'oli a través d'Europa.

Per instint de conservació, doncs, el gran capital ha de cercar solucions i en lloc de donar-se en cos i ànima als governs de dreta, acceptar aquelles que són les suggerències que se'n obtenen arran del conflicte de la "Unió Industrial Cotonera".

La reforma de la Reforma Agrària

Anul·lació paulatina de les lleis constitucionals --- La Reforma Agrària que des de fa temps no s'aplica, sofreix una important mutilació --- Gravamen damunt les finances de l'Estat

Una a una, totes les lleis que donaven caràcter a la República espanyola, han estat derogades. Primer fou la llei de Terms Municipals, anul·lada pel Govern lerrouxista que presidí Samper i tot seguit altres lleis i disposicions que afectaven la classe treballadora. Tota la legislació social dels governs que presidí Aznar ha estat abolida a benefici dels patrons. D'això se'n diu eximament la base de la República, pacte de la reforma agrària, que com a única llei que la República espanyola no hi hagués altra mena de gent que els que tenen diners i finques. Resulta una gran insensatesa governar a benefici d'una sola classe en detriment de la resta de la població. Menysprear la classe més nombrosa del país resulta sempre perillós per als interessos que hom preté defensar.

No es pagant salaris de sis rals i dues pesettes, com fan els propietaris rurals de Castella i Andalusia, la manera més adient de consolidar una institució patronal o política. Amb l'abolició de la llei de Terms Municipals, els propietaris rurals de Castella especulen amb els salaris dels camperols.

Ara, amb la reforma de la Reforma Agrària, hom pretén afavorir l'extinció dels grans propietaris rurals i els grans propietaris rurals.

Res no resta ja de la Reforma Agrària del 15 de setembre del 1932. El dictamen presentat per la Comissió d'Agricultura al Parlament de Madrid, que conté un article únic, en el seu apartat E diu:

"La expropiació de las fincas incluidas en el inventario de Reforma Agraria, cualquiera que sea su titular, se efectuará previo pago, al contado, del valor que se estime en la tasación para el pago de la deuda hipotecaria, que practicará siempre técnicos agrícolas".

Per tal de donar tota la importància que té aquest nou sistema i normes d'expropiació, volem reproduir unes paraules assenyades d'un tècnic i professor en Dret:

"No sembla admissible —ha dit— l'expropiació que no hagi estat prèviament pagada. Al propietari que en absoluta regularitat i en exercici normal del seu dret s'el priva per causes d'utilitat pública d'una cosa que li pertany, no hi ha dubte que la propietat no té garantia a què té dret és que l'Administració o l'entitat expropiatòria li aboní prèviament el valor de la cosa.

"Però aquest no és el cas d'expropiació en una Reforma Agrària. En aquest cas, la distribució expropiatòria

molts diners que puguin tenir, no han d'estar supeditats a l'interès col·lectiu.

Calen noves lleis que donin personalitat a la classe obrera en tant que productora i administradora de la riquesa. El que aporta el diner no ha de tenir més comandament que el que produïx la riquesa. Si el gran capitalisme sap coordinar els seus interessos amb els interessos de la classe obrera, pot salvar-se per uns quants anys de la catàstrofe, pot allunyar per molt de temps la caiguda, altrament el proletariat en qualitat de productor, no podrà resistir la misèria a què està sotmes per part del gran capitalisme i l'alta finança, i una riada, que serà imponent se ho emportarà tot.

Per què les nostres classes patronals no reflexionen un xic i seriosament amb relació a la situació del món? Pretenen, per ventura, els patrons hispanics, alliar el nostre país de la resta del món? ¿No veuen que els corrents avançats del socialisme s'imposen paulatinament? ¿No comprenen que els règims de força no solucionen res, absolutament? Vegem el que passa a Itàlia i a Alemanya. El feixisme, incapaç de portar solucions al problema econòmic, no veu altra sortida que la guerra. Ambdós països es preparen per a un conflicte bèl·lic internacional, el resultat del qual no és difícil de preveure, pensant en la revolució del 1917, amb la revolució alemanya del 1918, ni amb la fonda agitat revolucionària que es produï a França el 1919.

Tota guerra provoca grans perturbacions revolucionàries i a l'acabament de les guerres, que en aquest precís moment està preparant el feixisme, no és pas aventurat preveure que esclatarà la revolució social i com més endarrerit es trobi un poble, econòmicament parlant, més intensa serà la convulsió, que s'escamparà amb una taca d'oli a través d'Europa.

Per instint de conservació, doncs, el gran capital ha de cercar solucions i en lloc de donar-se en cos i ànima als governs de dreta, acceptar aquelles que són les suggerències que se'n obtenen arran del conflicte de la "Unió Industrial Cotonera".

La reforma de la Reforma Agrària

Anul·lació paulatina de les lleis constitucionals --- La Reforma Agrària que des de fa temps no s'aplica, sofreix una important mutilació --- Gravamen damunt les finances de l'Estat

Una a una, totes les lleis que donaven caràcter a la República espanyola, han estat derogades. Primer fou la llei de Terms Municipals, anul·lada pel Govern lerrouxista que presidí Samper i tot seguit altres lleis i disposicions que afectaven la classe treballadora. Tota la legislació social dels governs que presidí Aznar ha estat abolida a benefici dels patrons. D'això se'n diu eximament la base de la República, pacte de la reforma agrària, que com a única llei que la República espanyola no hi hagués altra mena de gent que els que tenen diners i finques. Resulta una gran insensatesa governar a benefici d'una sola classe en detriment de la resta de la població. Menysprear la classe més nombrosa del país resulta sempre perillós per als interessos que hom preté defensar.

No es pagant salaris de sis rals i dues pesettes, com fan els propietaris rurals de Castella i Andalusia, la manera més adient de consolidar una institució patronal o política. Amb l'abolició de la llei de Terms Municipals, els propietaris rurals de Castella especulen amb els salaris dels camperols.

Ara, amb la reforma de la Reforma Agrària, hom pretén afavorir l'extinció dels grans propietaris rurals i els grans propietaris rurals.

Res no resta ja de la Reforma Agrària del 15 de setembre del 1932. El dictamen presentat per la Comissió d'Agricultura al Parlament de Madrid, que conté un article únic, en el seu apartat E diu:

"La expropiació de las fincas incluidas en el inventario de Reforma Agraria, cualquiera que sea su titular, se efectuará previo pago, al contado, del valor que se estime en la tasación para el pago de la deuda hipotecaria, que practicará siempre técnicos agrícolas".

Per tal de donar tota la importància que té aquest nou sistema i normes d'expropiació, volem reproduir unes paraules assenyades d'un tècnic i professor en Dret:

"No sembla admissible —ha dit— l'expropiació que no hagi estat prèviament pagada. Al propietari que en absoluta regularitat i en exercici normal del seu dret s'el priva per causes d'utilitat pública d'una cosa que li pertany, no hi ha dubte que la propietat no té garantia a què té dret és que l'Administració o l'entitat expropiatòria li aboní prèviament el valor de la cosa.

"Però aquest no és el cas d'expropiació en una Reforma Agrària. En aquest cas, la distribució expropiatòria

molts diners que puguin tenir, no han d'estar supeditats a l'interès col·lectiu.

Calen noves lleis que donin personalitat a la classe obrera en tant que productora i administradora de la riquesa. El que aporta el diner no ha de tenir més comandament que el que produïx la riquesa. Si el gran capitalisme sap coordinar els seus interessos amb els interessos de la classe obrera, pot salvar-se per uns quants anys de la catàstrofe, pot allunyar per molt de temps la caiguda, altrament el proletariat en qualitat de productor, no podrà resistir la misèria a què està sotmes per part del gran capitalisme i l'alta finança, i una riada, que serà imponent se ho emportarà tot.

Per què les nostres classes patronals no reflexionen un xic i seriosament amb relació a la situació del món? Pretenen, per ventura, els patrons hispanics, alliar el nostre país de la resta del món? ¿No veuen que els corrents avançats del socialisme s'imposen paulatinament? ¿No comprenen que els règims de força no solucionen res, absolutament? Vegem el que passa a Itàlia i a Alemanya. El feixisme, incapaç de portar solucions al problema econòmic, no veu altra sortida que la guerra. Ambdós països es preparen per a un conflicte bèl·lic internacional, el resultat del qual no és difícil de preveure, pensant en la revolució del 1917, amb la revolució alemanya del 1918, ni amb la fonda agitat revolucionària que es produï a França el 1919.

Tota guerra provoca grans perturbacions revolucionàries i a l'acabament de les guerres, que en aquest precís moment està preparant el feixisme, no és pas aventurat preveure que esclatarà la revolució social i com més endarrerit es trobi un poble, econòmicament parlant, més intensa serà la convulsió, que s'escamparà amb una taca d'oli a través d'Europa.

Per instint de conservació, doncs, el gran capital ha de cercar solucions i en lloc de donar-se en cos i ànima als governs de dreta, acceptar aquelles que són les suggerències que se'n obtenen arran del conflicte de la "Unió Industrial Cotonera".

La reforma de la Reforma Agrària

Anul·lació paulatina de les lleis constitucionals --- La Reforma Agrària que des de fa temps no s'aplica, sofreix una important mutilació --- Gravamen damunt les finances de l'Estat

Una a una, totes les lleis que donaven caràcter a la República espanyola, han estat derogades. Primer fou la llei de Terms Municipals, anul·lada pel Govern lerrouxista que presidí Samper i tot seguit altres lleis i disposicions que afectaven la classe treballadora. Tota la legislació social dels governs que presidí Aznar ha estat abolida a benefici dels patrons. D'això se'n diu eximament la base de la República, pacte de la reforma agrària, que com a única llei que la República espanyola no hi hagués altra mena de gent que els que tenen diners i finques. Resulta una gran insensatesa governar a benefici d'una sola classe en detriment de la resta de la població. Menysprear la classe més nombrosa del país resulta sempre perillós per als interessos que hom preté defensar.

No es pagant salaris de sis rals i dues pesettes, com fan els propietaris rurals de Castella i Andalusia, la manera més adient de consolidar una institució patronal o política. Amb l'abolició de la llei de Terms Municipals, els propietaris rurals de Castella especulen amb els salaris dels camperols.

Ara, amb la reforma de la Reforma Agrària, hom pretén afavorir l'extinció dels grans propietaris rurals i els grans propietaris rurals.

Res no resta ja de la Reforma Agrària del 15 de setembre del 1932. El dictamen presentat per la Comissió d'Agricultura al Parlament de Madrid, que conté un article únic, en el seu apartat E diu:

BIBLIOTECA PER ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS

El nostre company MARIUS VILLES ens ha fet donatiu de tres volums:

«Present de nocces, de Roure i Torrens.

«Què haves que no llegas, de Luciano Taxonera.

«El movimiento V. P., de Cansinos-Assens.

JOAN VILA, dotz volums:

«Las aventuras de Nono, de Joan Grave.

«La ciudad sepultada, de Jesús de Aragón.

«La Conjunción de Catlinas. «La guerra de Jurgutha, de Salusti.

«Señalando-un, d'Owen Johnson.

«14 d'Abril, claror d'alba, de Lluis Capdevila.

«Huroca» (drama), de Carme Montoliu.

«El arte de leer, de Carles Soldevila.

«La vida del libro, de J. M. Mustieles.

«Relaciones, de Josep Pla.

«La familia Bartolin» (comèdia), de Lluis Elies.

«Ocho meses y un día en el Gobierno civil de Barcelona, de Francisco Madrid.

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

«Estatut de Catalunya».

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.	Carme Vallés, del Poblet	1'-	Llorenç Martin	1'-
		Josep Centelles, del Poblet	1'-	Jaume Bruguera	1'-
		Nri Riau, del Poblet	1'-	Francesc Torramilans	1'-
Suma anterior	104.557'85	Montserrat Riau, del Po-	1'-	August P.	1'-
Els amics de Sant Llo-		blet	1'-	Joan Sans	1'-
renç Savall (quota set-	2'-	Dolores Comas, del Poblet	1'-	Lluís Martí	1'-
mana)		Antoni Riau, del Poblet	1'-	E. Benavent	1'-
Una família de Blanes	6'-	Enric Solà	2'-	Manuel Vila	1'-
(4.ª vegada)		Mercadé	0'50	Artur Fipiro	1'-
C. T. de cor	0'50			Anselm Cardona	1'-
Una compradora i una		Telldorès, la memòria		Josep Arbona	1'-
venedora del mercat de		de Francesc Layret.	0'55	J. Marqués	1'-
la Concepció, a la me-		Francesc Illa	2'-	Joaneta Flores	1'-
mòria de Macià	5'-	Tres catalans	3'-	Antoni Pérez	1'-
Una catalana de cor	1'-	Valenti Arola R.	3'-	Maria Milas	1'-
Montserrat Olivé, del mer-		Josep Arola R.	5'-	Pilar Pons	1'-
cat de la Concepció	2'-	Domènec Comas Vidal	2'-	Antonia Janés	1'-
E. L.	2'-	Francesc Viladomat	10'-	Carme Aiguangus	1'-
Daniel Rovira (ferroviari)	1'50	Joan Rauli (25 veg.)	1'-	Joaneta Vila	1'-
J. Ballarà Kapé (4.ª ve-		Adelina Serinyà (25 veg.)	1'-	X. X.	1'-
gada)	1'-	Domènec Gelabert	1'-	Conxita Palou	1'-
S. S. (2.ª vegada)	3'-	Júlia Cucachs	1'-	Enriqueta Aragones	1'-
S. S. (fill) (2.ª vegada)	1'-	Tres nens d'Es.	1'-	Josefina Abad	1'-
El deure d'una electora	1'-	Una catòlica	1'-	Maria Guillem	1'-
A la salut de Companys		Carme Solanes	1'-	Lola Hernández	1'-
i Consellers	1'-	Vicenta Roca	1'-	Pepeta Rubio	1'-
Els de la Poca Roba (18		Carme Diegò	1'-	Roseta Batista	1'-
vegada)	3'-	Concepció Rovira (6.ª ve-	1'-	Júlia Pons	1'-
Nithoy	2'-	gada)		Maneleta Paredes	1'-
Joan Garriga (8.ª veg.)	2'-		5'-	Teresa Malla	1'-
Lluïsa Turón (8.ª veg.)	1'-	Joan Santgenís Pedret	2'-	Teresa Mallat	1'-
Rosa Pont	3'-	Guadalupe Roca Villena	1'-	Dolors Biadell	1'-
M. M.	1'-	Maria Roca Villena	1'-	Elena Cosa Mayor	1'-
Margarida Medón	1'-	E. Martorell (19 vegada)	3'-	X. X.	1'-
M. O. C.	5'-	X. Alexandre	1'-		
Josep Sánchez	2'-	Antoni Torres	2'-	UN GRUP DE PATRIOTES CATALANS:	
Esteve Farriol	2'-	Armínio (quota setmanal)	2'-	Piñanós	19'-
Emília Casas	2'-	Ramon Passolas (quota		Contijoc	5'-
Per la llibertat	2'25	quinzenal)		Casanovas	2'-
Un calderer del Poble Nou	1'-	Casabayó Manigó (2.ª ve-	4'-	Monclús	2'-
Un grup de guarnicioners		gada)		X. X.	1'-
de «La Hispano Suïssa»	16'-	Unes catalanes d'esquer-	5'-	Florenga	1'-
Jaume Bonet	3'-	Baptista Solé (deure se-		Palmer	1'-
Un esquerrà de Sant Joan		manal)	1'-	Argemí	1'-
Despi	2'-	Francesc Reyes	2'-	Folz	1'-
Una dependent catalana	3'-	Enric Alvarez	2'-	Vilafranca	1'-
Bene Casoliva i família,		Faustí Monró	2'-	Biane	1'-
de Sant Adrià	1'-	Jaume Miralles	2'-	Turi	1'-
Família Roca, de Sant A-		Una republicana	1'-	Vila	1'-
drià	2'-	Un matrimoni federal i el	1'50	Cortada	1'-
Rosend Grau, de Sant		seu nebot		Perla	1'-
Adrià	1'-			Garcia	1'-
Família Grau, de Sant		Grup de treballadors i tre-		Colomines	1'-
Adrià	2'-	balladors del carrer		Montllor	1'-
UN GRUP D'ESQUER-		Martí Molins (Sagrera)		Vallés	1'-
RA:		14 vegada):		Cascanete	1'-
Eduard Cervera	1'-	C. M.	1'-	Ferrer	1'-
Magi Rafols	1'-	Beatriz Fargola	1'-	Serres	1'-
F. E.	1'-	Maria Subirana	1'25	Balisteros	1'-
Espiridó Capella	1'-	Teresa Huguet	0'50	C. S. Ll.	1'-
Josep Pastor	0'50	Joaquim Olivós	0'50	Barberà	1'-
Josep Cabrol	0'50	Caterina de Miguel	0'50	Met...	1'-
		Maria Vilagines	0'50	El nen Antoni Cantijoc	2'-
Els divuit obrers i tres		Maria Marro	0'25		
més (23 setmana)	2'75	Cloïlde Rubió	0'30		
Els divuit obrers i tres		Mercè Duran	0'25		
més (24 setmana)	2'75	Carme Pont	0'50		
Els divuit obrers i tres		Júlia Nevadí	0'25		
més (25 setmana)	2'75	Angela Casillas	1'-		
Madrona Casas (20 veg.)	1'-	Clara Casillas	1'-		
Una companyia, de Cor-		Josep Gelabert	0'30		
nellà (20 vegada)	1'-	Jacint Padró	0'50		
Una altra companyia de		Ismael Mora	0'25		
Cornellà (20 vegada)	0'50	J. A.	1'-		
Família Ramonet (20 ve-		Ramon Marcet	0'50		
gada)	1'-	Cisquet	0'50		
R. E. (3.ª vegada)	1'-				
Papiol	1'-	Mateu Coma	1'-		
Esteve Casas	1'-	Francesc Torres	1'-		
A. S. A. E. (18 vegada)	8'-	Josep Boc	0'50		
Maria Pujadó Calaf	2'50	Francesc Saperà	0'50		
Josep Via Pujadó	2'50	Rodolf Peris	0'50		
Enric Comas	1'-	C. T. A.	1'-		
Un matrimoni J. C. i M. F.	3'-	Manuel Romeu	1'-		
Antoni Puch	10'-	Victor Baró	0'50		
Manuel Noguereda	10'-	Josep Carreras	1'-		
Salvador Marsal	10'-	Narcís Montells	1'-		
Enric Palau	10'-	Joan Quilès	1'-		
		Alfred Estella	1'-		
Un grup d'esquerrans, a		Pere Vecina	0'50		
la salut de Companys i		Rafel Cortina	1'-		
Consellers	14'-	Emili Gonzalez	1'-		
A la memòria d'E. Gaïés.	10'-	Joan Gener	1'-		
P. Nicolau	1'-	Segon Castillo	1'-		
Gabriel Roca Torrada	0'25	Enric Ferrer	1'-		
El nen Ennill Basquets	2'-	J. Capdevila	1'-		
Joan Sanja	1'-	Jaume Comorera	1'-		
Apòstola Tomás	2'-	Antoni Palgarin	0'50		
A. C. S.	2'-	Manuel Casanovas	0'50		
Bonaventura Pijón	1'-	Llorenç Miquel	0'50		
Jordi Centelles, del Poblet	1'-	Francesc Delros	0'50		
Carme Centelles, del Po-	1'-	Joan Sala	0'50		
blet	1'-	Joan Rodriguez	0'50		
Josep Centelles, del Poblet	1'-				

Un canvi en la política balcànica?

La Petita Entesa, abandonada el front de París-Roma?

ES CONFIRMA EL VIATGE DEL PRÍNCIP PAU A ROMANIA

Bucarest, 10. — Oficialment s'ha confirmat avui que el príncep Pau, regent de Iugoslàvia, arribarà a Romania a darrers d'aquesta setmana i marxarà a Sinaia on romandrà durant tres dies en qualitat d'hoste del rei Carol.

Als cirkols oficials es declara que la visita del regent de Iugoslàvia té per objecte renovar amb el rei Carol els acords que es concertaren en ocasió de la visita del difunt rei Alexandre de Iugoslàvia.

A les entrevistes entre el príncep Pau i el rei Carol es concedirà molta importància ja que en aquestes participaran el ministre romanès d'Assumptes Exteriors senyor Titulesco. Hom assegura que es tractarà d'activar la reunió del Consell de la Petita Entesa en el qual s'examinarà la qüestió de la probable tornada dels Habsburgs a Àustria.

L'ENTREVISTA PORTARÀ COM A CONSECUÈNCIA UN APROPRAMENT VERS HONGRIA I, PER TANT, AMB ALEMANYA

Bucarest, 10. — Amb relació a l'anunciada entrevista a celebrar a Sinaia entre el rei Carol de Romania i el príncep Pau, regent de Iugoslàvia, es declara que tindrà lloc aquesta mateixa setmana.

En els cirkols polítics de Bucarest hom creu que l'entrevista serà començada a tot Europa.

Convé posar de relleu que d'un temps ençà, la Petita Entesa tracta d'apartar-se de les directives de París al temps que s'estreny el cercle París-Roma-Moscú.

Es probable, per tant, que l'entrevista de Sinaia provoqui un complet canvi d'orientacions polítiques a la conca danubiana.

A Sinaia, on acudirà també el ministre romanès d'Assumptes Exteriors senyor Titulesco, s'examinaran principalment dues qüestions: apartament gradual de França i problema provocat pels propòsits de restauració monàrquica a Àustria.

Sembla que a Belgrad existeixen preocupacions de França per la concertació dels Pactes de no agressió entre França i Rússia i Txecoslovàquia i Rússia.

ELS ALEMANYES DONEN LA COSA PER FETA AMB GRAN ALEGRIA

Berlín, 10. — La premsa alemanya concedeix gran importància a les converses que es celebraran a Sinaia.

El «Berliner Tageblatt» escriu el següent interessant comentari:

«El senyor Titulesco, aquest gran negociador internacional, veu amb sorpresa que el Govern de Bucarest no aprova per complet la seva política. Ara s'ha vist en gran manera sorpreses en concertar-se sense la seva anuència l'entrevista entre el rei Carol i el príncep Pau de Iugoslàvia.

Així que rebé la notícia, Titulesco, que es trobava a Londres, emprengué ràpidament el viatge de tornada a Bucarest, abandonant les negociacions que portava a cap a la capital anglesa després d'haver estat prèviament a París.

Creiem saber que el rei Carol i el príncep Pau tractaran a fons sobre Alemanya, tenint en compte l'engrandiment assolit darrerament pel Reich.

Els països balcànics s'han percatat segons sembla que llur estreta amistat amb França, en detriment de l'amistat amb Alemanya, els ha servit d'estorb per a les seves activitats econòmiques.

Rumania, per exemple, sap bé que a la llarga li resultaria impossible mantenir-se oposada a Alemanya amb la qual solament tenia litigis polítics derivats de la gran guerra o del Tractat de Versalles, mentre econòmicament li interessava en gran manera estendre les seves relacions amb el Reich.

Com que la situació de Iugoslàvia era idèntica, creiem lògic l'apleg i els alemanys esperem amb tranquil·litat el resultat de les conferències de Sinaia.

PERIODISTES SUD-AMERICANS INVITATS PER ALEMANYA

Stuttgart, 10. — Per via aèria han arribat procedents de Friedrichshafen els periodistes sud-americans vinguts a Alemanya a bord del «Graf Zeppelin». Foren saludats a l'aerodrom per representants del Municipi i altres personalitats.

Els periodistes sud-americans s'estatgen a l'Hotel Zeppelin.

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Intenta Mussolini una nova base d'acord amb Anglaterra?

Sembla que el Govern anglès cedeix als precs d'Avenol i no portarà la qüestió a la S. de N. — Itàlia no toleraria el nomenament d'una nova Comissió per a substituir la fracassada a La Haya — El comandament italià a Somàlia, davant la imminència del conflicte armat, demana més tropes

ITALIA FA NOVES PROPOSICIONS A ANGlaterra

Londres, 10. — Es concedeix gran importància a la visita que l'ambaixador d'Itàlia a aquesta capital, senyor Grandi, feu ahir al Foreign Office.

De bona font s'assegura que Grandi formulà ahir noves proposicions d'Itàlia per tal d'arribar a una fórmula que eviti la guerra amb Abissínia.

Concretament no es coneixen les proposicions de Grandi, però als cercles italians de Londres es creu saber que es troben basades en els dos punts següents:

Primer. — Garantia política que

EL COMANDAMENT ITALIÀ DEMANA MÉS FORCES

Londres, 10. — El redactor diplomàtic del «Daily Telegraph» diu que sap que l'alt comandament italià a l'Àfrica Oriental, comptant amb l'aprovació total de Mussolini, ha exigint la tramesa de molts més contingents abans d'iniciar l'avanç en territori abissini.

Després d'examinar detingudament les condicions en què hauria de desenvolupar-se la guerra, l'alt comandament italià ha adoptat aquesta actitud convençut que l'avanç en les tropes abissínies, lluitant en terreny seu i aclimatades a aquest és massa considerable per

del Consell de la S. D. N. i redactarà una declaració relativa al litigi italo-abissini.

Paris, 10. — «L'Action Française» denuncia les activitats de la francmaçoneria en relació amb els preparatius a l'acció de les organitzacions esquerristes.

L'esmentat periòdic diu saber que

a la seu del Gran Orient de la rue Cadet, s'ha celebrat una reunió d'aquell organisme amb assistència de quasi tots els afluents de les loges de la regió parisenca, i en dita assemblea s'ha examinat l'actual situació política de França.

El periòdic diu que els francmaçons pertanyents a la Seguretat General proporcionaren a l'assemblea informacions del Ministeri d'Interior segons els quals era possible un moviment feixista.

Sempre, segons dit periòdic, a la reunió s'estudiaren tres eventualitats:

1. La detenció dels alts dignataris francmaçons.
2. Irrupció als «temple» i
3. Expedicions de càstig a domicili.

S'acordà que per a prevenir els assalts de les loges s'adoptin disposicions defensives. A la loge de la rue Puteaux quedà instal·lada una sirena accionada per un botó dismutat que funcionarà a la primera alarma.

Per tal de prevenir els atacs a domicili s'utilitzarà el concurs dels «germans» pertanyents a la Seguretat General o que ocupin alts càrrecs al Ministeri de l'Interior.

«L'Action Française» afegí que a la reunió de referència s'aconsejellà un Govern del qual formarien part, entre altres, Daladier, Frot, Zay, Cot, Schmidt, Gaston Martin, Jammy, Schmidt, Blum, Thorez i Marceau Pivert. Acabà dient que els arxius del Gran Orient han estat traslladats a Brussel·les.

ELS EX-COMBATENTS AMENACEN EL GOVERN SI PERMET L'EXHIBICIÓ DE BANDERES VERMELLES

Paris, 10. — El Consell directiu de la Federació Nacional d'Ex-comba-

nts s'ha adreçat al Govern demanant-li que en les manifestacions del dia 14 de juliol, festa nacional francesa, no es toleri cap altra bandera que la tricolor de França. La petició diu que el Govern, guardià de l'ordre, no pot assumir en aquesta ocasió la greu responsabilitat de permetre que esclati un conflicte, que no deixaria de produir-se en cas que es permeti exhibir la bandera vermella.

ELS ELEMENTS D'ESQUERRA AUTÒNOMS FARAN UN GRAN MITING CONTRA LES MESURES FEIXISTES DEL GOVERN

Paris, 10. — Els elements d'esquerra preparen un acte monstre, que se celebrarà divendres, en el qual prendran part la Federació de Sindicats de la Sema, el Sindicat Autònom d'Empleats, el Sindicat de Serveis Administratius, etc., per a organitzar l'acció contra els mètodes feixistes del ministre de Comunicacions, senyor Mandel, i contra els decretes lleis en preparació.

El senyor Mandel, que roman indiferent davant aquestes amenaces, s'ha limitat a declarar que, en cas d'un total o parcial abandonament del treball en els serveis del seu Departament, adoptarà les mesures que ja té disposades preventivament. Fins al moment present —La dit el ministre— ha rebut més de 60.000 peticions d'empleu i la major part dels sol·licitants reuneixen les condicions per a substituir immediatament en els serveis públics els empleats de Correus, Telègrafs o Telèfons que començin la imprudència d'abandonar els seus llocs.

El ministre ha afegit que no creu haver de recórrer a tals mesures, perquè confia en la leialtat de la major part dels funcionaris.

LA RESTAURACIÓ A AUSTRIA

EL PROJECTE A FAVOR DELS HABSBURGUS HA ESTAT PRESENTAT AL PARLAMENT

Viena, 10. — El projecte de revisió de la família dels Habsburgs ha estat depositat davant la Dieta.

RESTABLIMENT DE LES ANTIGUES CONDECORACIONS

Viena, 10. — El Consell de Ministres ha acordat restablir les antigues condecoracions militars de l'imperi austro-hongarès.

Espanya ha denunciat el tractat comercial amb Xile

Santiago de Xile, 10. — El Govern espanyol ha denunciat el Tractat de comerç hispano-xilè, el qual expira, de dret, el 31 de desembre d'aquest any.

En el curs del mes en curs començaran les negociacions entre els dos països per a concertar un nou Tractat.

EL PROGRAMA NAVAL ANGLÈS

Londres, 10. — «Daily Telegraph» parla sobre la futura política naval britànica i diu que Anglaterra no considerarà mai els Estats Units com un rival. Solament en el cas que el programa nordamericà incites les altres potències a procedir a un augment de llurs forces navals, Anglaterra es veuria obligada a manar l'equilibri de les noves construccions.

La política de construccions navals nordamericana i britànica es fan perfectament d'acord si es deixa sense discussió la qüestió del tonatge dels futurs vaixells. La concentració de la major part de la flota nordamericana al Pacífic no produirà cap malestar a Anglaterra; al contrari, hom considera aquesta mesura com a garantia de la pau. Per aquesta raó Anglaterra no s'esverà pel programa Vinson, que preveu la substitució de tot vaixell de cada categoria que hagi acomplert el límit d'edat.

En el que toca al pla de construccions britànic per al període següent a l'expiració dels tractats navals, és a dir després del 31 de desembre del 1936, es preveuen les tres modificacions següents:

1. Reforçar la flota de cuirassats amb cinquanta o seixanta unitats.
2. Important reforç de les forces antisubmarines.
3. Augment considerable de les forces aèries de la Marina.

Cada vaixell de línia i cuirassat rebran dos avions.

El col·laborador del «Daily Telegraph» en les qüestions navals anuncia que a primers d'agost hom podrà cedir a una nova repartició de les grans unitats de la «Home fleet» i de les forces estacionades a la Mediterrània. Comprèn cinc cuirassats de línia de la mateixa classe i tres cuirassats. La «Home fleet» esdrà integrada per set vaixells de línia i quin es disposi de nous vaixells de línia serà reforçada amb una nova esquadra de cuirassats.

ITALIA NO TOLERARÀ CAP NOVA COMISSIÓ ARBITRAL

Roma, 10. — Davant les notícies rebudes de Ginebra relatives a la probable intervenció de la S. de N. a fi de nomenar una nova comissió d'arbitratge per al litigi italo-abissini, el «Giornale d'Italia» afirma que Itàlia no tolerarà ingerències d'aquesta mena i que acceptarà el nomenament d'un nou àrbitre en vista que han fracassat les negociacions de Schve-

La situació política de França

En vigílies del 14 de juliol, dretes i esquerres s'enardeixen en els seus atacs

«Acció Francesa» contra la francmaçoneria — Els grups autònoms d'esquerra obrers faran un gran miting contra el Govern

Paris, 10. — «L'Action Française» denuncia les activitats de la francmaçoneria en relació amb els preparatius a l'acció de les organitzacions esquerristes.

L'esmentat periòdic diu saber que a la seu del Gran Orient de la rue Cadet, s'ha celebrat una reunió d'aquell organisme amb assistència de quasi tots els afluents de les loges de la regió parisenca, i en dita assemblea s'ha examinat l'actual situació política de França.

El periòdic diu que els francmaçons pertanyents a la Seguretat General proporcionaren a l'assemblea informacions del Ministeri d'Interior segons els quals era possible un moviment feixista.

Sempre, segons dit periòdic, a la reunió s'estudiaren tres eventualitats:

1. La detenció dels alts dignataris francmaçons.
2. Irrupció als «temple» i
3. Expedicions de càstig a domicili.

S'acordà que per a prevenir els assalts de les loges s'adoptin disposicions defensives. A la loge de la rue Puteaux quedà instal·lada una sirena accionada per un botó dismutat que funcionarà a la primera alarma.

Per tal de prevenir els atacs a domicili s'utilitzarà el concurs dels «germans» pertanyents a la Seguretat General o que ocupin alts càrrecs al Ministeri de l'Interior.

«L'Action Française» afegí que a la reunió de referència s'aconsejellà un Govern del qual formarien part, entre altres, Daladier, Frot, Zay, Cot, Schmidt, Gaston Martin, Jammy, Schmidt, Blum, Thorez i Marceau Pivert. Acabà dient que els arxius del Gran Orient han estat traslladats a Brussel·les.

ELS EX-COMBATENTS AMENACEN EL GOVERN SI PERMET L'EXHIBICIÓ DE BANDERES VERMELLES

Paris, 10. — El Consell directiu de la Federació Nacional d'Ex-comba-

nts s'ha adreçat al Govern demanant-li que en les manifestacions del dia 14 de juliol, festa nacional francesa, no es toleri cap altra bandera que la tricolor de França. La petició diu que el Govern, guardià de l'ordre, no pot assumir en aquesta ocasió la greu responsabilitat de permetre que esclati un conflicte, que no deixaria de produir-se en cas que es permeti exhibir la bandera vermella.

ELS ELEMENTS D'ESQUERRA AUTÒNOMS FARAN UN GRAN MITING CONTRA LES MESURES FEIXISTES DEL GOVERN

Paris, 10. — Els elements d'esquerra preparen un acte monstre, que se celebrarà divendres, en el qual prendran part la Federació de Sindicats de la Sema, el Sindicat Autònom d'Empleats, el Sindicat de Serveis Administratius, etc., per a organitzar l'acció contra els mètodes feixistes del ministre de Comunicacions, senyor Mandel, i contra els decretes lleis en preparació.

El senyor Mandel, que roman indiferent davant aquestes amenaces, s'ha limitat a declarar que, en cas d'un total o parcial abandonament del treball en els serveis del seu Departament, adoptarà les mesures que ja té disposades preventivament. Fins al moment present —La dit el ministre— ha rebut més de 60.000 peticions d'empleu i la major part dels sol·licitants reuneixen les condicions per a substituir immediatament en els serveis públics els empleats de Correus, Telègrafs o Telèfons que començin la imprudència d'abandonar els seus llocs.

El ministre ha afegit que no creu haver de recórrer a tals mesures, perquè confia en la leialtat de la major part dels funcionaris.

LA RESTAURACIÓ A AUSTRIA

EL PROJECTE A FAVOR DELS HABSBURGUS HA ESTAT PRESENTAT AL PARLAMENT

Viena, 10. — El projecte de revisió de la família dels Habsburgs ha estat depositat davant la Dieta.

RESTABLIMENT DE LES ANTIGUES CONDECORACIONS

Viena, 10. — El Consell de Ministres ha acordat restablir les antigues condecoracions militars de l'imperi austro-hongarès.

Espanya ha denunciat el tractat comercial amb Xile

Santiago de Xile, 10. — El Govern espanyol ha denunciat el Tractat de comerç hispano-xilè, el qual expira, de dret, el 31 de desembre d'aquest any.

En el curs del mes en curs començaran les negociacions entre els dos països per a concertar un nou Tractat.

EL PROGRAMA NAVAL ANGLÈS

Londres, 10. — «Daily Telegraph» parla sobre la futura política naval britànica i diu que Anglaterra no considerarà mai els Estats Units com un rival. Solament en el cas que el programa nordamericà incites les altres potències a procedir a un augment de llurs forces navals, Anglaterra es veuria obligada a manar l'equilibri de les noves construccions.

La política de construccions navals nordamericana i britànica es fan perfectament d'acord si es deixa sense discussió la qüestió del tonatge dels futurs vaixells. La concentració de la major part de la flota nordamericana al Pacífic no produirà cap malestar a Anglaterra; al contrari, hom considera aquesta mesura com a garantia de la pau. Per aquesta raó Anglaterra no s'esverà pel programa Vinson, que preveu la substitució de tot vaixell de cada categoria que hagi acomplert el límit d'edat.

En el que toca al pla de construccions britànic per al període següent a l'expiració dels tractats navals, és a dir després del 31 de desembre del 1936, es preveuen les tres modificacions següents:

1. Reforçar la flota de cuirassats amb cinquanta o seixanta unitats.
2. Important reforç de les forces antisubmarines.
3. Augment considerable de les forces aèries de la Marina.

Cada vaixell de línia i cuirassat rebran dos avions.

El col·laborador del «Daily Telegraph» en les qüestions navals anuncia que a primers d'agost hom podrà cedir a una nova repartició de les grans unitats de la «Home fleet» i de les forces estacionades a la Mediterrània. Comprèn cinc cuirassats de línia de la mateixa classe i tres cuirassats. La «Home fleet» esdrà integrada per set vaixells de línia i quin es disposi de nous vaixells de línia serà reforçada amb una nova esquadra de cuirassats.

ITALIA NO TOLERARÀ CAP NOVA COMISSIÓ ARBITRAL

Roma, 10. — Davant les notícies rebudes de Ginebra relatives a la probable intervenció de la S. de N. a fi de nomenar una nova comissió d'arbitratge per al litigi italo-abissini, el «Giornale d'Italia» afirma que Itàlia no tolerarà ingerències d'aquesta mena i que acceptarà el nomenament d'un nou àrbitre en vista que han fracassat les negociacions de Schve-

LA POLITICA ECONOMICA DE ROOSEVELT

EL QUE PRODUIRÀ L'IMPACTE DE LA RENDA

Washington, 10. — Davant la Comissió de Vies i Mitjans de la Cambra de representants, el ministre d'Hisenda, senyor Morgenthau, ha declarat que els nous impostos sobre la renda, successions i donacions produiran anualment un mínim de 118 milions de dòlars i fins 900 milions de dòlars si el Congrés es decideix a aplicar l'impost progressiu sobre les rendes superiors a cent mil dòlars.

LA REDUCCIÓ DE LA SEMBRA DE BLAT

Washington, 10. — Amb l'arranjament al programa de limitació de la sementa de blat, l'administració de l'agricultura ha anunciat aquest any una bona reducció de la sementa de blat, de les superfícies sembrades de blat, de 25 centaus per fanega en lloc de 29 centaus el 1934.

Segons l'administració, els pagaments efectuats d'aquesta manera s'elevaren en un total de 115 milions de dòlars contra 111 el 1934.

La restauració de la monarquia grega

CONDILIS S'HA ENTREVISTAT AMB MUSSOLINI

Roma, 10. — El ministre grec de la Guerra, general Condilis, ha celebrat aquesta matí una conferència amb el senyor Mussolini, que s'ha perllongat per espai d'una hora. Ha estat facilitada cap nota relativa als problemes examinats en ella.

MUSSOLINI NO S'OPOSA A LA RESTAURACIÓ D'ITALIA A LA MEDITERRANEA

Roma, 10. — Amb la visita al Duce del general Condilis, s'ha desenvolupat aquest matí l'episodi més important de l'estada a aquesta capital del ministre grec de la Guerra.

Als cercles polítics de Roma no es dissimula una simpatia molt accentuada en relació amb el projecte de restauració monàrquica a Grècia. Itàlia és profundament monàrquica, i, com hom sap, no hi ha hagut mai veritable oposició entre la dinastia i el feixisme, entre la Corona i l'Estat.

Per altra part, es considera a Roma que, de triar-se el monarca que forma part de l'Entesa Balcànica, com és el cas de Grècia, aquest feia servir molt bé de precedent al Centre d'Europa, o sigui a Àustria.

També es relaciona a Roma el viatge de Condilis amb el Pacte de la Mediterrània, i es recorda que Grècia, si va entrar a l'Entesa Balcànica fou amb la condició que, en el cas d'una guerra, entre Itàlia o qualsevol potència d'aquella Entesa, Grècia conservaria la neutralitat.

Això evidencia que Grècia compta amb el factor Itàlia i que el mateix farà pel que fa referència al Pacte de la Mediterrània.

S'ha de recordar, per altra part, que Itàlia és obertament contrària a la tesi turca de remilitarització dels estrets.

Es posa de relleu, finalment, que la visita de Condilis a Roma constitueix la prova més manifesta que Itàlia va romandre completament neutral davant el darrer moviment revolucionari grec.

LA CONFERENCIA DE LA PAU DEL CHACO

Buenos Aires, 10. — Hom considera prematurs tots els assaigs que facin les parts interessades relatives a l'arranjament sobre la navegació del riu Paraguai, i hom creu que el projecte d'habilitar el port brasiler de Corumbá com a port franc per a Bolívia no té més consistència que el desig del Paraguai de dominar en tota l'extensió el riu que porta el seu nom, tot tancant per complet l'accés a Bolívia.

Saprem que ha de tocar a la conferència de la pau estudiar aquest important assumpte per tal de conciliar les posicions oposades de Bolívia i el Paraguai.

Bolívia demana per a si, juntament amb el territori del Chaco, el marge dret del riu Paraguai, i el seu no hi ha discussió sobre aquest aspecte, puix que la línia divisòria amb Bolívia, segons els seus interessos, ha estat definida pel laude Hayes.

Hi ha el criteri que no havent fet Bolívia qüestió monomental la sorpresa al mar pel riu Paraguai, amb la connexió i indissoluble de la qüestió territorial del Chaco, afecta a la seva sobirania, el balcó sobre el riu Paraguai serà una conseqüència de l'arranjament al qual s'arribi sobre la integritat del litigi que s'ha de discutir per converses directes a Buenos Aires, i que en fracassar elles hauria d'ésser sotmeses a l'Alt Tribunal de Justícia Internacional de La Haya.

LA POLITICA IUGOSLAVA

Belgrad, 10. — El partit governamental de l'ex-president senyor Jevitch ha quedat dividit en tres grups, a conseqüència de les discrepàncies sorgides en el curs d'una reunió.

Deis 333 membres que integraven el grup, 200 s'han separat de Jevitch a fi de secundar el Govern Stoyadinovich, el qual d'aquesta manera comptarà al Parlament amb una majoria dels dos terços.

Només uns 35 diputats han romàs fidels a Jevitch.

UN INCENDI A L'EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE BRUSSEL·LES

Brussel·les, 10. — Durant la nit passada es registrà un incendi dintre el recinte de l'Exposició Internacional. Per un moment hom va temer que es reproduís la catàstrofe que anys enrera determinà la total destrucció de l'Exposició, però el foc

pogué ésser contingut i l'extinció complet. s'aconsegí ràpidament.

L'incendi destruí 600 metres quadrats d'instal·lacions al parc d'atraccions, però no afectà la resta de l'Exposició, que ocupa una superfície total de 70.000 metres quadrats.

Aspecte parcial de l'exposició

Brussel·les, 10. — Durant la nit passada es registrà un incendi dintre el recinte de l'Exposició Internacional. Per un moment hom va temer que es reproduís la catàstrofe que anys enrera determinà la total destrucció de l'Exposició, però el foc

pogué ésser contingut i l'extinció complet. s'aconsegí ràpidament.

L'incendi destruí 600 metres quadrats d'instal·lacions al parc d'atraccions, però no afectà la resta de l'Exposició, que ocupa una superfície total de 70.000 metres quadrats.

Cerqueu pis?

En trobareu de tots els preus. De qualsevulla condició. A tots els barris de Barcelona

CONSULTANT LA

BORSA DE LLOGUERS

DEL BANC DE LA PROPIETAT

GIRONA

LA SESSIO DE CORTS D'AHIR

Continuà la discussió del projecte de reforma dels Jurats Mixtos

Madrid, 10. — A les 4'10 s'obre la sessió i presideix el senyor Alba. Al banc blau, el ministre del Treball.

LA REFORMA DELS JURATS MIXTOS

Llegit el despatx ordinari prossegueix el debat sobre la reforma dels Jurats Mixtos.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa un vot particular a la base segona del dictamen de la Comissió de Treball.

(Entra el ministre de Comunicacions.)

Com que la defensa d'aquest vot particular fou començat anit passat, el senyor FERNANDEZ DE LABANDERA és breu.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA demana votació nominal per a la seva proposta.

El PRESIDENT, en vista de l'escassa concurrència, retarda aquesta votació.

El senyor MARIAL, de l'Esquerra, defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

(S'asseuen al banc blau els ministres de Marina i Agricultura.)

Es refereix l'orador a les anomalies que es posen en pràctica quan es tracta d'aplicar el que s'ha legislat sobre bases de treball.

El senyor GALLART, de la Lliga, defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

Després d'unes explicacions que dona el nom de la Comissió el senyor FERNANDEZ DE LABANDERA, l'esmena és retirada pel seu autor.

El Sr. FERNANDEZ LABREDA rebutja també una altra esmena en la qual el senyor DAZA proposa la designació de secretaris de Jurats Mixtos.

També es rebutja una altra esmena del Sr. DIAZ ALONSO.

La Comissió accepta que sigui incorporada al dictamen una esmena del Sr. PEREZ MADRIGAL en el sentit que els presidents, vicepresidents i secretaris dels Jurats Mixtos no puguin exercir l'advocacia.

(Entra el cap del Govern.)

El Sr. MASCOIT defensa una esmena en la qual demana la permanència dels presidents i vicepresidents que obtinguin els seus drets representant de patrons i obrers, únicament en el cas que no hi hagi aquest acord procedeixi a nomenar-los el ministre del Treball.

S'oposa a l'esmena el senyor LOPEZ IZQUIERDO, de la Comissió.

El senyor MASCOIT rectifica i s'ajorna la votació d'aquesta esmena.

El senyor LABANDERA en defensa una altra.

El senyor GALLART s'hi oposa per la Comissió.

El senyor LABANDERA rectifica i la votació de l'esmena queda tancada.

Occupi la Presidència el senyor JIMENEZ FERNANDEZ.

El senyor CASAS i LOPEZ FERRELL demanen a la Presidència que es llegixin diversos articles del Reglament, i solliciten que abans de votar-se aquestes esmenes pendents i els seus particulars, siguin llegits per un secretari.

Entre la Presidència i el senyor CASAS es creuen vives paraules, perquè l'argumentat diputat desitja fer ús de la paraula per a una qüestió d'ordre.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ, que presideix: No hi ha paraula.

El senyor CASAS demana que es llegixi un article del Reglament.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Quin article?

El senyor CASAS: No ho sé, però que no tinc el Reglament a la mà.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Doncs si no sabeu quin article s'ha de llegir, no hi ha lectura.

(Grans rialles.)

Es rebutgen per majoria de vots diverses esmenes dels senyors Labandera, Marial, Casas, Daza i Mascoit.

UNA PROPOSICIO DE CENSURA

Durant aquestes votacions, al saló de sessions s'adverteix certa agitació.

Alguns diputats de la Lliga, entre ells el senyor Cambó i Casado, i els senyors Melquades Alvarez i Alvarez Valdes, van d'un costat a l'altre de l'hemicycle, recollint signatures de tots els sectors de la Cambra per tal de presentar una proposició de censura contra el senyor Alba, per la seva actitud en la votació.

Alguns diputats de l'Esquerra demanen que no i altres de la dreta que sí i solliciten votació nominal.

S'efectua la votació i per 120 vots a favor i 10 en contra, s'acorda prorrogar la sessió per menys de dues hores.

Continua la discussió sobre el projecte de Jurats Mixtos.

El senyor PEREZ MADRIGAL parla per a al·lusions i diu que la incompatibilitat que s'ha assenyalat en el projecte respecte els magistrats, és manifesta.

Les esquerres sol·liciten votació nominal per a la base segona, i la base s'aprova per 99 vots contra 8.

Es passa a discutir la base tercera.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena estent-se en llargues consideracions que no s'entenen.

(Es reintegra a la Presidència el senyor Alba.)

El MINISTRE DEL TREBALL li contesta, dient que no pot molestar el senyor FERNANDEZ DE LABANDERA ni ningú el que la Comissió mantingui el seu criteri.

Quant a la prorroga de la sessió, diu que ha estat una iniciativa del Sr. Alba, i que la Cambra, i afegeix que el Govern no té el propòsit de molestar cap minoria.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA rectifica i es lamenta que mentre ells estan constantment defensant la seva causa, els seus adversaris no fan res.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA defensa una esmena a la mateixa base segona del dictamen.

han d'intervenir únicament en els litigis íntims. Afegeix que per a defensar en judici una apel·lació no necessita preparació específica.

Afirma que no sent prejudicis contra els advocats socials de la Comissió.

El senyor FERNANDEZ DE LABANDERA rectifica i insisteix en la defensa dels advocats socials. Demana votació nominal.

La seva proposta és rebutjada per 73 vots contra 18. No és vàlida la votació per manca de nombre.

El senyor MARIAL defensa una esmena en la qual sol·licita que el termini de deu dies que s'estableix a la base s'ampliï per a un mes.

Remarca que els sacrificis que estan fent i que són mal correspostos per la Comissió. Protesta de l'espectacle vergonyós que s'està donant pel fet que darrera del banc blau solament hi ha mitja dotzena de diputats, i que els diputats de la majoria vinguin a votar de tant en tant per a aixafar-los per la força del nombre.

Aquests senyors haurien de seguir les discussions i intervenir a les debats. Es una farga de la qual protestem. Continua dient que s'estan fent uns Jurats Mixtos de tipus ministerial i que s'obliga en ells el fonamental que són les degudes garanties.

El senyor FERNANDEZ LABREDADA, en nom de la Comissió, diu que la majoria té desig de cordialitat, a la qual solament manquen les esquerres. No obstant, aquesta manca de cordialitat, accepta que el termini s'ampliï a 15 dies.

El senyor MARIAL diu que això està malalt i malgrat això ha vingut a complir el seu deure, la qual cosa és bona prova de la seva cordialitat.

Defensa dues noves esmenes, que són rebutjades. A continuació, en defensa una altra que queda pendent de votació.

En defensa una altra que també queda pendent de votació.

El Sr. RODRIGUEZ DE VIGURI es queixa de l'omissió d'unes paraules en matèria de recursos, que aclareixen el concepte.

El Sr. SALMON accepta la suggerència.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Havent discutit totes les esmenes i quedant pendent de nova redacció la base tercera, es suspèn la discussió. S'ajorna la sessió a les 10'25.

Perquè el senyor Alba rutlli

Una proposició de censura que, de moment, no és presentada

Madrid, 10. — Aquesta tarda, com sigui que es rebel·la al saló de sessions els ajornaments de votacions, durant la discussió del projecte de reforma dels Jurats Mixtos, per la falta d'assistència dels diputats, el senyor Cambó redacta una proposició de censura contra el senyor Alba, en la qual es feia constar que sistemàticament es venia infruint l'esperit i lletra del reglament del Congrés en quedar a supens les votacions quan no arribaven a un centenar els diputats presents al saló de sessions, i passar a la discussió de l'un a l'altre article sense que prèviament haguessin quedat votats l'anterior.

Aquesta proposició obtingué les signatures dels representants de totes les minories d'opinió, tret d'esquerra com de dreta, però la proposició no arribà a ésser presentada.

Quan s'estigué a punt de fer-ho, s'efectuaren totes les votacions pendents, que pujaven a 9, en votació ordinària, i no s'arribà a passar de l'un a l'altre article del projecte que s'estava discutint sense l'aprovació prèvia de l'anterior.

El senyor Cambó visità el senyor Alba en el seu despatx de la Cambra, i a la sortida es limità a dir que havia notificat al senyor Alba l'actitud en què s'havien col·locat les oposicions, i que la proposició la retindria al seu poder per tal de fer-ne ús en cas que es cometés una nova infracció reglamentària.

El senyor Alba reconeixia com era de justificada la queixa i assegurava al senyor Cambó que es compliria el reglament estrictament.

GUERRA DEL RIO DIU QUE A MESTALLA TINGUE MES PUBLIC LERROUX QUE GIL ROBLES

Madrid, 10. — Aquesta tarda, al Congrés, discutia el senyor Guerra del Rio amb dos diputats d'esquerra sobre la convivència dels radicals amb la Ceda.

Afirmava l'ex-ministre que no són els radicals els que han cedit per tal de mantenir la col·laboració amb la Ceda, sinó que aquests elements són els que han anat acceptant el criteri dels grups republicans respecte les qüestions plantejades. Jo no dic que haguem imposat el nostre programa. Per exemple en el ferrocarril propugnàvem nosaltres la nacionalització i no es portà a cap, però els punts essencials els mantenim íntegrament.

Així li replicà, no obstant, que a pesar d'això la República s'anava monarquitzant.

—No — digué —. Nosaltres mantenim els principis republicans.

Després es parlà de la concurrència a l'acte autonomista de Mestalla i Guerra del Rio digué:

—Per les fotografies veurau que no heu estat allà, que hi ha hagut més gent que en l'acte de la Ceda, i a més no hi ha dubte que eren autèntics republicans.

CASA DE SALUT

VIES URINÀRIES - BLENORRAGIA - VENERI IMPTENCIA - CURACIO ABSOLUTA

Consulta de 12 a 1 i de 6 a 8 - Carrer SANT PAU, 66, pral. 1.

CRONICA DE MADRID

(Ve de la primera pàgina)

grup invencible totes les esquerres burgeses i socials. D'aquesta seguretat catàstrofe, pel que són i pel que representen, volen lluitar-se'n per molt acaparadora que fos la victòria de les esquerres en una consulta electoral, si aquesta es realitzava amb els instruments que preparen, no podria realitzar-se la tasca que els interessos de la República reclamen amb dramàtica urgència.

Tenen ben estudiat el problema i van a consolidar les seves posicions. On aniran a parar els seus projectes en una llei de sistema majoritari? Imagini-s'ho el lector.

EL SR. CHAPAPRIETA PARLA DEL PROJECTE DE CONVERSIÓ DELS BONS OR

Madrid, 10. — El ministre de Finances rebé avui els periodistes i els manifestà que esperava que en el cas que s'acabés avui la discussió dels projectes de llei de jurats mixtos, començaria immediatament a debatre's la de restriccions. De totes maneres començaria la discussió d'aquesta llei el dijous i si fos necessari es celebraria sessió el dissabte, per al qual dia espero que resti acabada.

Se li parlà dels vots particulars que hi ha presents al projecte, a la qual cosa el ministre contestà que solament oferien un interès de detall, ja que l'essencial no és diferència en res del projecte i que sols donaria lloc a un major treball per als qui els defensin.

A continuació parlà el ministre del projecte de Conversió de Bons or, i digué que el dictamen de la Comissió era de conformitat amb el proposat per ell, que únicament s'havia afegit un article disposant que el Centre Oficial de Contractació de Moneda faciliti les divises necessàries als poseïdors de Bons que tinguin concertades operacions de dobles perquè aquestes puguin ésser cancel·lades.

Per tant, crec —afegí—, que fora alguns discursos que es pronuncin sobre la totalitat del projecte, aquest seria totalment aprovat sense discussió.

Després es parlà al senyor Chapaprieta de la situació a Borsa dels poseïdors de Bons or per la inseguretat del tipus que s'ha de fer la recollida. El senyor Chapaprieta digué que els Bons es recolliran al canvi de duanes assenyalat per a la desena que tingui lloc l'acord de recollida.

Sobre aquest mateix tema dels Bons or, se li parlà també de certs recels que manifestaven llurs poseïdors sobre la major facilitat que poguessin tenir els estrangers per a subscriure els nous títols del 4 per cent.

El senyor Chapaprieta negà que fos el seu propòsit donar preferència de cap mena als estrangers.

També es parlà de la facilitat que la Banca privada està donant als seus clients per a subscriure's per els els declaracions a que es refereix el darrer decret i de la possibilitat que el Banc d'Espanya faciliti iguals mitjans.

El ministre prengué nota d'aquesta impressió per a parlar amb el governador del Banc d'Espanya.

Per últim confirmà el senyor Chapaprieta l'afirmació que feu a un periodista referent a la impressió poc favorable de la situació de les negociacions amb França.

La Conferència Internacional de parlamentaris es reunirà a París i a Brusselles

Madrid, 10. — La Conferència Internacional de parlamentaris es reunirà a París el dia 12 del present mes i el dia 14 a Brusselles. Per tal d'assistir a aquesta conferència en representació del Parlament espanyol han estat invitats especialment els senyors Bolívar, Llopis i Just.

En aquesta conferència es tractaran diversos problemes, essent el més important la situació de Thaelman, el feixisme internacional i la situació d'alguns països entre ells Espanya.

Un acte dels monàrquics a la Plaça de Braus de Barcelona?

Madrid, 10. — Segons es deia als passadissos, el Govern ha rebut una petició d'acte polític a celebrar a la Plaça de Braus de Barcelona, en el qual interviendrien com a oradors els diputats a Cortes senyors Calvo Sotelo, Bau, comte de Rodemo i Josep Maria Vallente. De no poder-se celebrar en un termini breu s'ajornaria per al mes de setembre, per l'avançat de la temporada.

EL SENYOR DUELO COMISSARI GENERAL DE VIGILANCIA?

Retallem d'un diari d'ahir: «Como saben nuestros lectores, el actual gobernador de Granada, don Francisco de A. Duelo, se encuentra en una temporada en Barcelona efectuando cura de reposo.

El señor Duelo se encuentra muy mejorado, y según nuestros informes, se le indica para desempeñar el cargo de Comisario General de Vigilancia de Barcelona, cargo que está vacante hace una larga temporada».

Diumenge, 14 de juliol, a les 4 de la tarda

Gran Festival Benèfic

al camp de Les Corts

ORGANITZAT PER

GERMANOR CATALANA

HOMENATGE AL

C. E. SABADELL

Partit de Basquetbol femení

F. C. Barcelona - Club Femení d'Esports

Exhibicions de boxa

Torres - Vitrià - Ortega - Flix

Arbitre: JOSEP GIRONES

Partit de futbol entre

C. E. Sabadell - F. C. Barcelona

Selecció de jugadors actuals i velles glòries

els quals es disputaran una magnífica copa

Per a localitats:

Per a localitats: LA HUMANITAT, Ronda Universitat, 25; «La Rambla», Rambla de Canaletes, 13; «La Publicitat», Corts Catalanes, 589; F. C. Barcelona, Consell de Cents, 331

ENTRADA GENERAL: 2 PESSETES

Un greu problema

Els proveïdors del Clínic deixaran de servir l'Hospital si no se'ls paga al comptat

Les cases proveïdores de l'Hospital Clínic han tramès al President de la Junta Administrativa del benèfic establiment la següent comunicació, la gravetat de la qual, en tots els ordres, hem de subratllar davant l'opinió pública:

«El nostre senyor: Les nostres signatures li són perfectament conegudes com a creditors de l'Hospital Clínic; representen en conjunt crèdits que s'acosten a un milió de pessetes.

Jutgem inútil fer història de la nostra situació. A requeriments nostres unes vegades, i per ofertes nostres, unes altres, hem vingut subministrant els productes objecte del nostre negoci a aquest Hospital, i de dos anys a aquesta data, per circumstàncies que ningú no ignora, ja que les campanyes de la Premsa sobre l'assumpte es venen succeint gairebé a diari, nosaltres cobrem escassament un vint per cent del valor dels nostres subministraments, sense comptar un retard d'un any i mig de factures.

La situació actual del país i el retard dels cobraments en general, a gran part de nosaltres ens situa en condicions que ens obliguen a vetllar molt atentament la nostra administració. D'altra banda, la greu crisi econòmica que travessa aquest Hospital Clínic, crisi el final de la qual no es veu, ja que per part dels organismes oficials no se li presta l'ajuda que necessita, ens obliga a prendre una resolució extrema que en el present escrit us comuniquem, i consisteix en que creient que siguem nosaltres els que haguem de substituir en llurs obligacions els organismes oficials, i estant mancats així mateix d'elements per a fer-ho, es partir del proper dia primer del mes d'agost, deixem de subministrar els nostres productes, si no és contra el pagament al comptat de l'import d'aquests».

ES CREA UN GRUP PARLAMENTARI PRO AMNISTIA

Madrid, 10. — Entre diversos diputats d'esquerra s'ha acordat crear un grup parlamentari pro-amnistia. Representarà la minoria d'esquerra catalana el senyor Santaló.

El cas Azaña al Parlament

ELS SENYORS CAMBÓ I BARRIA S'ENTREVISTEN

Madrid, 10. — Els senyors Barcia i Cambó han sostingut una extensa conferència.

Segons els nostres informes particulars la conversació ha estat relacionada amb el desig de la minoria d'Unió Republicana que abans que es tanquin les Corts es discutís el cas del senyor Azaña.

LES GESTIONS DEL SENYOR BARRIA

Madrid, 10. — Alguns caps de minories, entre ells el senyor Santaló, es lamentaven aquesta tarda que el senyor Portela no hagi contestat el prec que se li feu, com a delegat del Govern, a la reunió que tingueren els caps de minories perquè el Govern assenyalés el dia que es discutiria el cas del senyor Azaña.

El senyor Barcia ha dit que el senyor Alba li havia promès que a mitja tarda suspendria la discussió dels Jurats Mixtos per tal de concedir-li la paraula sobre aquest particular.

El ministre de la Guerra al cap d'una estona cridà el senyor Barcia i en el despatx del ministre sostingueren una breu conferència. En sortir el senyor Barcia ha dit que el cap de la CEDA li havia promès que en el Consell de demà es tractaria de l'afar del senyor Azaña.

Jo — ha dit el senyor Barcia — parlaré amb el senyor Alba per tal de trobar la forma reglamentària d'iniciar la discussió sobre aquest cas. El senyor Gil Robles m'ha pregat que suspengués aquesta tarda la pregunta, i jo aleshores he ajoinat per a demà el plantejament del problema.

Després dels periodistes li han preguntat sobre els temes tractats en la conferència que havia tingut amb el senyor Cambó, i el senyor Barcia ha dit que no estava relacionada amb el cas del senyor Azaña, sinó que el senyor Cambó recollint la suggerència que havia fet ell al saló de sessions que no ha de passar-se a la discussió d'un article sense haver estat aprovat l'anterior, li ha dit que avui havia estudiat aquesta suggerència del senyor Barcia i que hi estava d'acord, i per això ha començat per dir-li que des d'ara s'ha d'impujar i demanar que no torni a succeir això.

L'Ajuntament gestor

EL SENYOR PIC DIU QUE NO ES FARAN ALTRES OBRES QUE LES QUE RESULTIN PRODUCTIVES --- ELS BANQUERS SERAN AVIAT ELS AMOS DE BARCELONA

Ahir, el senyor Pic va rebre novament els periodistes. Es tornà a preguntar al senyor alcalde gestor donat compte de la reunió, que ja havia anunciat, de la Junta d'Aquarariment. La Junta, segons manifestà el senyor alcalde gestor, acordà enllertir les obres de les Drassanes, de tal manera, que a primers de setembre puguin començar les d'urbanització de la plaça que s'hi formi. També acordà enderrocar la muralla que dona al passeig de Colom i deixar la de l'avinguda Layret.

La propietaris no en tenen prou. Han demanat a l'Ajuntament que prorrogui el termini per a la construcció de noves obres sense imposicions municipals. El senyor Pic manifestà que els havia dit que no. No és pas ben segur que el senyor Pic tingui raó, perquè si el sistema és tan bo com proclamen ell i el senyor Carandell, no hi ha cap motiu per a no continuar-lo. Jo és que el senyor Pic té por de trobar-se sense ni cinc a la caixa? Per més que en el llarg de la conversa, segurament en replicà a les nostres preguntes de l'altre dia, manifestà que anava tan bé això de la recaptació d'impostos, que mai no s'haurà recaptat tant. I mireu, fins els valors municipals tenen una certa tendència a pujar, tot i que la ciutat, Ajuntament comprès, estan aviat a poder dels Banquers.

I diem això perquè el senyor Pic anuncia que els banquers van a manta degolla per a emportar-se la construcció del nou escorxador dels 35 milions.

En els pròxims consells, sempre segons el senyor Pic, els consellers gestors es preocuparan de l'estudi de la Reforma apetitosa, per tal de veure si es pot començar per allà a darrers de setembre.

El Consell —diu el senyor Pic— no es preocuparà sinó d'obres que resultin productives. No en farem d'altra mena.

Els barcelonins poden estar satisfets. L'Ajuntament gestor del senyor Pic tindrà més compte a fer obres productives que el propi Ajuntament del Baró de Viver. Així progressen les ciutats. El que digui una altra cosa no sap de que va.

El Tribunal Suprem falla favorablement el recurs presentat per uns comerciants de Barcelona

Madrid, 10. — La Sala Quarta del Tribunal Suprem, en el recurs contencioso-administratiu interposat del senyor Antoni Amat i Comes, com a concessionari dels grans Magatzems El Siglo i dels comerciants de Barcelona senyors Sindreu, Ureña, Pujol, Gouta i Martí, ha dictat sentència declarant que l'administració de l'Estat per mitjà del ministeri de Comunicacions ve obligada a indemnitzar la pèrdua de paquets postals imposats a Barcelona pels expressats cedents i consignats a la Guineas espanyola, perduts en el naufragi del vaixell «Isla de Panay», i revocant l'ordre d'aquest ministeri que denega la indemnització reclamada sota el suposat que el naufragi fou degut a força major.

La ruptura de relacions comercials amb França

UN COMENTARI DE «EL SOL»

Madrid, 10. — «El Sol», parlant sobre aquest tema, diu:

«Hem fet també alguns esbrinaments en els elements exportadors, i en general es veu amb la major satisfacció l'energètica defensa que els nostres representants fan dels interessos espanyols. Es considera així mateix molt propici el moment perquè les negociacions es realitzin, puix que no és ara quan la nostra exportació de mercaderies és tan baixa i el caràcter d'urgència amb què es presenta en altres èpoques.

Això fa que la posició espanyola, avalada pel que creu que és la seva raó i la defensa d'interessos que li són propis, sigui, ara com ara, molt energètica i oportuna. Almenys molt més que la que caldria adoptar en qualsevol altra època o moment. La part contrària veu sens dubte el terreny ferm que tropia la nostra Delegació, i això ha de contribuir a venen l'actitud poc transigent en què es troben col·locats els negociadors francesos.

Amb tot, el fet que les negociacions en curs poguessin tenir un increment fort en l'ur avanç, no donaria lloc a l'acabament de l'actual guerra de tarifes. Caudat el Tractat de Comerç i navegació, ja que el nostre país s'ha resistit a noves pròrrogues que pretenia el Govern francès, aquella aplicació de la tarifa primera no cessarà fins que aquestes negociacions hagin culminat en un acord: no precisament en un nou Tractat de comerç i navegació. Això és fonamental per a les relacions comercials d'ambdós països, ja prou complicada perquè pugui culminar-se amb rapidesa. No s'ha hauria prou amb què s'aprovés un acord previ, o conveni comercial, més propiament dit, que podria quedar acabat en el termini de 24 o 48 hores. Amb això, ambdós països podrien tornar a atorgar-se el tractament de nació més afavorida i aplicar-se en conseqüència les tarifes de la segona columna aranzelària.

La negociació del Tractat comercial complet ha d'ésser: necessàriament estudiada més àmpliament. En aquest nou Tractat han de recollir-se totes les innovacions del Dret modern i exigències del moment present, i la seva gestió, perquè sigui equitativa i d'acord a la realitat, ha d'ésser més lenta.

Per tant, com queda dit, a allò que no es pot aspirar perquè s'aconsegueixi la normalitat comercial hispano-francesa és anar a la ràpida redacció d'un Conveni comercial, que podria obtenir-se tot seguit de la contrapartida de la Delegació espanyola, si és acceptada per la corresponent francesa o pel seu Govern.

MANIFESTACIONS DEL SOTS-SECRETARI D'ESTAT

Madrid, 10. — A dos quarts de tres de la tarda el senyor Aguirre, sots-secretari accidental d'Estat, ha rebut els periodistes. Ha manifestat que estava mancat de noves referències sobre les negociacions comercials amb França, el bé esperava que aquesta tarda, podria facilitar una impressió sobre aquest assumpte, ja que conferenciaria amb la representació espanyola que es troba a París.

El senyor Aguirre afegí que ja està acabat el Tractat amb Polònia, molt beneficiós per a ambdós països, i que sols falta redactar l'artícul, feta la qual cosa podrà facilitar-ne notícies.

Per últim, preguntat per un periodista, ha manifestat que les converses que es porten a cap a Londres van per bon camí, sense entrebancs ni altres dificultats que les que són naturals en aquesta mena de tractats.

ELS DELEGATS ESPANYOLS TORNEJEN CAP A MADRID

Madrid, 10. — A les vuit de la nit arriba al Congrés el senyor Aguirre, el qual passa immediatament al despatx de ministres, on sostingué una llarga conferència amb el ministre d'Estat.

En sortir, fou abordat pels periodistes, als quals digué que havia vingut a donar compte al senyor Rocha de les converses que acabava de tenir al Ministeri d'Estat, amb l'ambaixador de França sobre el desenvolupament de les converses que mantenen les Delegacions espanyola i francesa.

Hom li preguntà en quina situació es troben les negociacions, i contestà: «Jo sols puc dir-vos que la Comissió espanyola marxa aquesta nit cap a Madrid.

«Així, hi ha hagut ruptura?»

«Quan arribi a Madrid la Delegació espanyola, facilitarà una nota explicant tot l'ocorregut.

LES JOVENTUTS SOCIALISTES VOLIEN CELEBRAR UN ACTE EL DIA 14

Però topen amb grans dificultats per a la consecució de local

Madrid, 10. — La Federació Provincial de Joventuts Socialistes ha fet pública la nota següent:

«La Federació Provincial de Joventuts Socialistes de Madrid havia decidit la celebració d'un important miting d'afirmació sindical i política per al proper diumenge, dia 14, el qual fora la iniciació d'una campanya a desenvolupar per tota la província. Però les gestions encaminades a la consecució de local han posat de manifest la intransigència de certes empreses en negar sistemàticament la seva cessió, allegant excuses més o menys justificades; però que posen en evidència el seu interès a sabotar i impedir la propaganda socialista. És cert que les objeccions que se'ns han fet per algunes de les empreses visitades es justifiquen, almenys aparentment.

Actualment continuem les nostres gestions en recerca d'altres importants locals. Creiem que aquestes no tindran el mateix resultat negatiu, com les que fins ara s'han realitzat. Serveixi, doncs, aquesta nota d'orientació pels nombrosos companys de la província de Madrid, que assabentats del nostre propòsit, demanin amb insistència invitacions per aquest acte. En el moment oportú, donarem detalls sobre el local, oradors i lloc on es podran adquirir les invitacions.

Per la Comissió Executiva: El president, Francesc de Toro. El secretari accidental, L. Fernández Magaña.

EL SENYOR ROYO TORNA A FER DECLARACIONS POLITIQUES

Madrid, 10. — El ministre de Marina conversà avui amb els periodistes prop de les taques parlamentàries, i un informador ens mostrava molt optimista per creure que aviat estaria aprovada la Llei de Restriccions, encara que els que oposen dificultats són els diputats radicals presentant enemics.

El senyor Rojo replicà: «Aquestes són plaques de família i després ocorre com sempre: que s'imposi el criteri del senyor Lerroux. Això no té importància. El mal serà quan el senyor Lerroux es vegi precisat a abandonar la direcció del partit al terme del mandat constitucional del senyor Alcalá Zamora, que per precepte de la Constitució, no és reelegible. Haurà d'ocupar aquest càrrec sens dubte el senyor Lerroux i, aleshores el partit quedarà en situació semblant a la de les dretes republicanes, quan el senyor Alcalá Zamora fou elegit per a la Presidència de la República, que si no ho hagués fet, totes les dretes s'haurien unit a ell i la República hauria pres altres direccions.

Es referí després al Parlament i digué que aquesta Cambra no té les característiques que les Corts Constituents, perquè a les Constituents, els socialistes i els de l'esquerra, estaven identificats per a l'ordenament de la Reforma Agrària, i com que disposaven de 150 vots estaven disposats a aprovar fons com fons de Déu. A la majoria actual —afegí— no pot ocórrer aquest cas.

Jo insisteixo —com he dit altres vegades— que pot fer-se una República conservadora amb un caràcter democràtic, liberal i parlamentari, i això pot aconseguir-se sense socialistes i sense separatistes.

«Estic convençut que el senyor Aznar, sense socialistes i sense Esquerra seria un bon govern. Per cert —afegí— que amb motiu del que jo vine dient del senyor Aznar, reben algunes cartes en les quals s'em pregunten si vaig a erigir-me en defensor del senyor Aznar. Com si jo no pogués fer el que em donés la gana. Amb aquest motiu diu el senyor Rojo Villanova, que el senyor Aznar havia prestat un gran servei en oposar-se als socialistes quan aquests pretenien que a la Constitució es preceptués l'abolició de la pena de mort. El senyor Aznar s'oposà del banc blau per tal d'oposar-s'hi, i dient que la pena de mort no podia desaparèixer pels delictes militars, i que aquest precepte no podia figurar a la Constitució sinó que calia portar-se al Codi, el qual podria ésser reformat, com ho ha estat després.

El ministre de Marina insistí en assenyalar les bones condicions que adornen al senyor Aznar i digué que no hi ha a Espanya cap possible tipus de monarquia, i que hi ha més que República o anarquia, i tinc la convicció que el senyor Aznar serà una solució quan nosaltres ens desgatem.

Després es referí a les equivocacions comeses pels senyors Gil Robles i Aznar en l'època de les Constituents. Un altre —afegí— topant amb l'ur inexperiència, i les equivocacions foren transcendents, com per exemple la retirada de la minoria agrària en la qual infinit no pot l'actitud dels bascos. Fou una equivocació amb la qual es va perdre la possibilitat d'obtenir el sistema bicameral, perquè fou aprovat el sistema unicameral per 14 vots, i foren 28 els diputats agraris que es retiraren.

D'haver obtingut el Senat, no haurien passat lleis com les de Reforma Agrària i l'Estatut de Catalunya.

A Tenerife s'ha donat per acabada la vaga general. Tenerife, 10. — Després de 24 hores de vaga general, s'han reintegrat al treball els obrers. S'han practicat moltes detencions.

En l'extinció d'un incendi perd la vida un bomber

Madrid, 10. — A dos quarts de dues de la tarda quan es disposava a tancar les portes del magatzem de material elèctric de la Societat Vogue i Mata, situat al carrer Puencarral núm. 5 l'encarregat Marian López es donà compte que per les escales de la porta dels soterranis sortia fum. Immediatament obri la porta i va sortir una gran quantitat de fum.

Com que als soterranis hi havia una gran quantitat de materials d'electricitat, fins el punt que estava completament ple el magatzem, avia immediatament els bombers.

Ràpidament es personaren els bombers del primer parc al comandament del cap de zona senyor Julià Martínez. Quan arribaren els bombers la columna de fum que sortia dels soterranis era fantàstica, per la qual cosa els bombers es posaren la mascareta i entraren als soterranis. Els treballs es feien difícilíssims perquè la mascareta no era el suficient per a neutralitzar la gran quantitat de gasos desenvolupats i continuaven els bombers sortien de dins amb símptomes d'asfíxia. Solament podien permanèixer dintre dos o tres minuts i en sortir eren auxiliats pel metge del Cos senyor Armas.

En vista de la importància del foc es demanaren reforços, els quals es presentaren tot seguit a les ordres del cap del Cos senyor García Cota i del segon cap senyor Vega, així com també el comissari general de policia senyor Rivas.

Per tal de poder entrar als soterranis, els bombers obriren a la tendra tres grans forats per tal de passar per allí les màquines i provar de dominar el foc.

Un dels bombers, el núm. 143, a nomenat Germà Velasco, el qual ja havia sortit diverses vegades amb símptomes d'asfíxia, un cop auxiliat pel metge tornava a entrar. Una de les vegades que sortia amb símptomes d'asfíxia en arribar al dintell de l'escala, segurament pel calor excessiu i pel fum, aquest bomber va sofrir un evasiment i caigué al fons del soterrani. Els bombers intentaren immediatament salvar el seu company però, com que el fum augmentava per moments els fou difícilíssim intentar cercar-lo. Tan aviat com baixava un bomber havia de sortir tot seguit pels efectes del fum. Per fi després de grans treballs a les tres de la tarda fou extret el cos del bomber, el qual no donava senyals de vida. Fou traslladat a un bar proper i allí el metge del Cos, senyor Armas li practicà la respiració artificial i se li aplicaren diversos balons d'oxigen, però tots els remeis que s'empraren foren inútils ja que l'infel·lix Germà Velasco havia mort.

Després fou traslladat a la Direcció de Bombers on s'instal·là la cambra mortuòria.

A dos quarts de quatre gràcies als forats que s'havien fet per a l'extinció, va quedar completament localitzat el foc i poc després es retiraren els bombers.

Per ara s'ignora la causa que ha provocat l'incendi, encara que es creu degut a un curtcircuit a la instal·lació elèctrica dels soterranis. Les pèrdues són de molta consideració. En aquest soterrani a més de la gran quantitat de material elèctric per a instal·lacions hi havia aparells de ràdio de molt preu.

Pombo ha tornat a aixecar el vol

Madrid, 10. — Aquest matí, segons notícies rebudes del Brasil, a les 710 (hora brasilera), l'aviador espanyol Joan Ignasi Pombo sortí de les illes Marajo, entre els rius Para i Amaçons. L'aviador estigué provant el seu aparell des de Belém fins a Pílla. En ella es provà de combustible i s'enlairà fèl·licment en direcció a Paramaribo (Guayana holandesa). Notícies rebudes posteriorment donen compte que a la 145 de la tarda l'aviador Pombo arribà a Paramaribo, i que continuà fins a Faerödrum, situat a 40 quilòmetres.

L'aviador senyor Pombo es proposa realitzar les següents etapes: Trinidad, Maracay, Barranquilla, Panamá, Costa Rica, El Salvador i Mèxic. Posteriorment anirà també a Bogotà, si les condicions atmosfèriques li ho permeten.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

SENYOR ADMINISTRADOR DE

la humanitat

Serviu-vos anotar la meua subscripció a LA HUMANITAT

nom

a comptar des de

Domicili

Població

(Signatura o segell del subscriptor)

La protesta de les esquerres

La de l'Ajuntament popular d'Alforja

«Senyor alcalde gestor: Els que sotasignen, consellers tots de l'Ajuntament d'aquest poble, a vos s'adreçen per exposar el que segueix:

Que consumat el fet arbitrari en virtut del qual ha estat designada aquesta Comissió gestora —de constitució antijurídica— per a substituir l'Ajuntament del qual nosaltres formem part com a representants autèntics de la voluntat popular i al qual sigui que les lleis vigents a Catalunya només permeten d'ostentar el càrrec de conseller als qui l'hàn obtingut per sufragi popular, i considerant que aquests nomenaments estan mancats de legalitat, puix que són governatius i nomenats aquest en virtut d'una llei que ha estat reputada anticonstitucional, ens creiem en el deure i en l'obligació de PROTESTAR respectuosament —però enèrgicament— del que nosaltres entenem que és una usurpació de càrrecs municipals.

Per altra part, i pel que afecta a la nostra honorabilitat, fins a la data no ha estat obert cap expedient ni procés que ens demani responsabilitats de cap mena. És que durant el temps de la nostra gestió municipal, per algun considerat-nos amb justícia responsables de cap acte desonest? És que hi ha algun que, honradament, sense caure en la més vil de les injustícies i calúmnies, pugui veure en la nostra actuació cap irregularitat o transgressió que fereixi i aïlli la nostra dignitat i lleialtat. Si bé nosaltres —homes modestos— proclamem la nostra honestat com a característica de la nostra gestió en l'administració dels béns comuns, pot algú aportar cap prova o document que acrediti la més mínima immoralitat en el nostre comportament?

Per creure-ho de justícia, esperem de vos que voldreu contestar a aquestes tres preguntes que amb tot el respecte us adreçem, amb el fi de poder-ne fer ús el dia que nosaltres ho creguem pertinent. És més encara, sentim l'orgull —en el sentit legítim d'estima de la nostra obra— de proclamar ben alt que ni per malversació de cabals ni per incapacitat administrativa, ni per funestos partidismes, ni molt menys per manca d'activitat, pot ningú en absolut, presentar-nos com a responsables davant la ciutadania del poble.

Doncs bé, per propi decòrum i com a fidels representants del poble que va elegir-nos i com a defensors dels postulats que ell va confiar-nos, declarem:

Primer. Que no podem reconèixer cap valor (excepte fet de l'alcalde-gestor) als senyors que integren la C. G., puix que els únics que en tot cas podrien substituir-nos són consellers suplents, ja que la llei municipal catalana aprovada pel Parlament català, disposa que les vacants que es produïssin en un Consistori han de cobrir-se amb els consellers suplents elegits.

Segon. Que per tant no podem tenir validesa legal —i nosaltres així ho reconeixem per als efectes oportuns— ni aquesta ni altres disposicions que es dictin al marge de la llei municipal catalana. Així mateix no reconeixem validesa legal a cap mena de contracte de caràcter econòmic o de qualsevol altra índole fet amb Companies o particulars.

Tercer. Que ens reservem el dret de presentar en el seu dia els recursos corresponents per a impugnar tant els nomenaments com els acords que es prenguin durant tot aquest temps d'exceptació.

Quart. Que cap representant dels partits que formen la majoria d'aquest Ajuntament popular no prestarà suport ni col·laboració de cap mena a aquesta C. G. —ni cap altre que es pugui formar— constituïda il·legalment, ja que la seva composició no respon a la voluntat popular manifestada en forma democràtica per mitjà del lliure sufragi.

Alforja, 18 de maig del 1935. — Miquel Gené i Huguet, Martí Alami i Salvador, Josep Preixes i Saludes, Joan Basora Juncosa, Josep Taverne i Velilla, Joan Grifoll i Huguet, Francesc Huguet i Castelló, Joan Aguiló i Salvador.

MES INFORMACIO DE L'ESTRANGER

El preu d'una guerra Qui ha guanyat la guerra del Chaco?

Washington, 8. — El fi de la sangnanta guerra del Chaco, esdevingué el 14 de juny, després de tres anys de lluita entre Bolívia i Paraguai, ha vingut quan totes dues nacions estaven exhaustes d'homes i de recursos.

S'ha sacrificat la indústria i l'agricultura dels dos països sud-americans, ensems que milers de vides. La depressió mundial havia fet ja presa al Paraguai i Bolívia quan s'iniciaren les hostilitats pel juny del 1932. L'ensulsiada dels preus de l'estany fou catastròfic per a les finances de Bolívia. Paraguai ha sofert del descens en el consum i en els preus de les seves carnes en conserva, extracte de «equichacho» i herba ematxa, que són les seves principals exportacions.

Les preteses estrangeres obtinguts per Bolívia pagaren les primeres despeses de proveïment i manteniment de l'Exèrcit. Paraguai no devia crèdits estrangers en començar la guerra, però actualment està considerablement endeutada pels crèdits per a armes i municions.

Les monedes de totes dues Repúbliques sofriren les conseqüències de l'esforç fet per a mantenir la guerra. Paraguai utilitzà gairebé tota la seva emissió bancària de bitllets, mentre que Bolívia recorregué a les reserves del seu Banc Central per als seus pagaments a l'estranger.

Totes dues nacions han fet unes crides sol·licitant, or que determinen que es lliuressin al Tresor tota mena d'estres d'or, anella, braçalets, monedes d'or estrangeres i fins i tot rellotges, perquè els respectius Govern poguessin continuar la guerra. Els propietaris de ramaderies del Paraguai, que representen la indústria més important d'aquesta República, són els que han sofert la més pesada càrrega econòmica com a conseqüència de la guerra. Els propietaris de la zona afectada per les inundacions a l'estat de Nova York parlen del perill que es produeix una epidèmia a causa de l'acumulació d'aigües estancades i de cadàvers putrefactes d'animals que foren arrossegats pel corrent.

La xifra oficial de morts es fa ascendir ara a 43, mentre que quan sense abrigall més de 3.000 persones. Les pèrdues, segons els primers càlculs, sobrepassen la xifra de 25 milions de dòlars.

L'EXPLOSIÓ DE VARSOVIA FOU PROVOCADA

ES SUPOSA QUE ES VOLIA COMETRE UN ATemptat CONTRA EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Berlin, 10. — Sobre la misteriosa explosió ocorreguda a Varsòvia, s'han conegut aquest matí a Berlín els següents interessants detalls: El President de la República de Polònia, el doctor Ignasi Moscicki, que es trobava acompanyat d'un amic, dirigí a Varsòvia un laboratori que es troba sota el patronat de l'Estat.

El doctor Moscicki, diàriament treballa moltes hores en l'esmentat laboratori. Ahir, dimarts, es produí en aquest mateix laboratori una formidable explosió a una hora en que habitualment es troba al laboratori el President de la República, que moments abans havia sortit. L'explosió, com hem dit anteriorment, causà uns 15 ferits greus.

Les autoritats guardaren en al·lò possible el secret de l'ocorregut i ordenaren als periodistes que no ho esmentessin.

Les versions que circulen de la catàstrofe que ha ocasionat la destrucció dels laboratoris són molt diverses i s'accentua la creença que l'explosió fou provocada per una mà criminal, extrem que resultaria molt difícil comprovar pel mutisme absolut en que s'han tancat les autoritats poloneses.

Quart. Que cap representant dels partits que formen la majoria d'aquest Ajuntament popular no prestarà suport ni col·laboració de cap mena a aquesta C. G. —ni cap altre que es pugui formar— constituïda il·legalment, ja que la seva composició no respon a la voluntat popular manifestada en forma democràtica per mitjà del lliure sufragi.

Alforja, 18 de maig del 1935. — Miquel Gené i Huguet, Martí Alami i Salvador, Josep Preixes i Saludes, Joan Basora Juncosa, Josep Taverne i Velilla, Joan Grifoll i Huguet, Francesc Huguet i Castelló, Joan Aguiló i Salvador.

Assistiren a aquesta primera reunió els ministres de l'Interior, Guerra i Colonies, el governador general d'Argelia, resident general del Marroc i de Tunis i un representant de l'alt comandament francès de Síria.

S'adoptaren acords en relació amb les mesures a adoptar sobre diferents assumptes de les zones colonials i països de Protectorat.

Ha estat dissolt el Parlament polonès. Varsòvia, 10. — Aquest matí ha aparegut un decret signat pel President de la República de Polònia pel qual dissol la Dieta i el Senat.

Les inundacions de Nord-amèrica

HAN CAUSAT PERDUES PER MES DE VINT-CINC MILIONS DE DÒLARS: 43 MORTS: PERILL D'UNA EPIDEMIA

Nova York, 10. — Les darreres notícies rebudes de la zona afectada per les inundacions a l'estat de Nova York parlen del perill que es produeix una epidèmia a causa de l'acumulació d'aigües estancades i de cadàvers putrefactes d'animals que foren arrossegats pel corrent.

La xifra oficial de morts es fa ascendir ara a 43, mentre que quan sense abrigall més de 3.000 persones. Les pèrdues, segons els primers càlculs, sobrepassen la xifra de 25 milions de dòlars.

El Krakatoa en acció

DESAPAREIX UNA ILLA

Amsterdam, 10. — Un despatac de l'illa de Java comunica que el famós volcà Krakatoa ha entrat sobtadament en erupció. L'erupció ha tingut repercussions a l'arxipèlag volcànic i ha provocat la desaparició sota les ones de l'illa d'Anokrakatau.

El Parlament austríac aprova la devolució de béns als Habsburgs

LA FAMILIA IMPERIAL EXILIADA POT TORNAR A AUSTRIA

Viena, 10. — El Parlament ha aprovat unanimitat la llei que preveu la devolució de les seves antigues propietats a la família Habsburg, i que al mateix temps anul·la l'exili d'aquella.

Terratrèmol a Xina

UNA VINTENA DE MORTS

Xang-Hai, 10. — A dues-centes milles a l'est de Xang-Hai s'ha produït un fort terratrèmol. La regió afectada pel seisme es denomina Kwang-Lin.

Segons les primeres notícies, hi ha hagut una vintena de morts.

Ultima hora

La vetllada d'anit al Nou Món

Resultats dels combats celebrats anit en el local del Nou Món: Prats abandonà davant Marín; Vázquez i Sublet als punts; Gil obtingué la mateixa decisió amb Minguellet II; Iglesias perdé amb Santandreu en abandonar en el transcurs de la sisena represa, i Ali vençé Martínez d'Alagon, als punts.

l'adam

Passeig de Gràcia, 58
Teléfono 80321

CAMISERIA - CORBATES
DARRERES NOVETATS D'ESTIU
EXTENS ASSORTIT EN OBJECTES PER A PRESENTS propis per a regals

ELS FETS DE VILLARROBLEDO

Ha continuat la vista de la causa

Albacete, 10. — Ha continuat la vista de la causa pels successos de Villarrobledo.

Continuà la desfada de testimonis de poc interès.

Antoni Talavera Cimarro diu que fou detingut pels revolts, que li prengueren la cartera i una clau, durant la nit del 5 d'octubre. No reconeix als que el robaren.

Horaci Rodríguez Pajares es trobava l'esmentada nit en el Círcol Mercantil, fou detingut pels revolts, que anaven armats, els quals s'incorporaren fins a casa seva on s'incantaren d'escopetes i municions.

Com que en alguns dels declarants el fiscal adverteix que incorre en contradiccions amb respecte a les manifestacions que feren en el moment d'instruir-se el sumari, el representant de la llei demana que es lleixin aquestes, i assenyalà la diferència que hi ha entre ells i altres.

Continuen les declaracions, que reverteixen escass interès. El factor de l'estació del tren Antoni García Sánchez, declara que el processat Froila Herreros prestà servei el dia 5, com de costum; Laura López Barbose, cap suplementari de l'estació, diu que el dia del fet estava de servei a Villarrobledo, i recorda que el dia 5 d'octubre, pels volts de les nou, l'encarregat de la cabina l'invità que veies l'espectacle del poble en armes, i en aquell moment veí arribar al processat Froila, el qual treballa el dia següent fins que fou detingut.

Manuel Marín García fa veure manifestacions semblants a l'anterior declarant.

Hi ha diversos testimonis que confirmen la detenció de Ferran Urrea, individu molt conegut per la seva deficiència mental i al qual portaren els revolts fins llur caserna general.

Durant llarg temps continuen les declaracions sobre si havien estat vistos o no els processats en tals o quals actuacions o en tals o quals llocs. Aquesta part de la prova, llarguíssima i sense cap interès, fa insabable la vista, fins que per fi declara el darrer dels testimonis, Florià Correas, que es cunyat del processat Julià González.

Segons l'informe del fiscal, durant la nit del 5 al 6 d'octubre esclatà a Villarrobledo un moviment de caràcter socialista. Assenyalà com a principal dirigent a Antoni Marbàn, que davant la força de la repressió s'elimina suicidant-se. Preparaven el tallament de les línies de l'enllunament, telègrafs, telèfons i ferrocarrils. Assaltà la plaça de Provelments, Cercle Mercantil i caserna de la Guàrdia civil. El fiscal assenyalà als inculcats en cada un dels moments revolucionaris. Calcula les pèrdues causades en més d'un milió de pessetes. Considera els fets constitutius d'un delictes de rebel·lió militar. Sol·licita que s'imposin a penes de reclusió perpetua i 3 de reclusió temporal, i creu veure en el processat Llorenç Rojo Villanova el delictes d'assassinat, per la qual cosa sol·licita 25 anys, 9 mesos i 15 dies. Diu el fiscal que...

cal que de l'actuat resulta que la Casa del Poble de Villarrobledo comprà i distribuï armes, i per tant, demana la dissolució definitiva de tots els seus organismes. A més a més, considera responsables als processats de les responsabilitats subsidiàries pels quatre assassinats, i hauran d'abonar 15.000 pessetes a la família de cada una de les víctimes.

El ministre de Justícia parla de coses del seu Departament

I de la revisió dels serveis traspassats a la Generalitat

Madrid, 10. — En rebre els periodistes el ministre de Justícia, ha manifestat que havia estat aprovada una combinació fiscal la qual enclou setze funcionaris, els noms dels quals no pot facilitar per trobar-se pendent de la firma del President de la República.

En virtut d'aquesta combinació —ha afegit el senyor Casanueva— s'han acabat

ELS ESPORTS.

DIUMENGE AL CAMP DE LES CORTS A PROFIT DELS QUE SOFREIXEN, I EN HOMENATGE AL SABADELL, GERMANOR CATALANA ORGANITZA UN MAGNE FESTIVAL ESPORTIU

FUTBOL: C. E. Sabadell contra F. C. Barcelona
BASQUET: Equips femenins F. C. Barcelona -- C. Femení
BOXA: Actuació de Torres, Vitrià, Ortega, Flix i Gironès

La magnífica iniciativa de Germanor Catalana ha plasmat en una realitat tan magnífica com la que somniaren els organitzadors unes setmanes enrera. Per tal de poder realitzar el seu programa, han trobat obertes totes les portes i han vist sumar-se als seus infinitats d'es-

grama magnífic i una finalitat més magnífica encara. Sabem que serà cedida una magnífica Copa a l'equip que resulti vencedor. Els equips, probablement, s'arreglaran integrats pels següents jugadors:

sica. El primer serà substituït per Altamir i el segon per Ramon, el fins ara barcelonista, l'ingrés del qual al Sabadell es considera molt probable. Per a actuar en l'equip selecció del Barcelona, els organitzadors compten amb l'ofertament desinteressat d'altres jugadors, algun dels quals

L'equip del Sabadell, finalista del Campionat d'Espanya, que diumenge serà homenatjat (Foto. Centelles)

forços. Així la gran festa benèfica de diumenge al camp de Les Corts serà obra de molts esforços i de moltes activitats reunides. Serà, també, l'adhesió de tots els esportistes catalans a un acte humanitari i a la vegada patriòtic, que patriòticisme és socorrer els que sofreixen avui per l'ideal.

I si els organitzadors han trobat tot l'ajut i obertes de bat a bat les portes, per poder basir la grandiosa organització, no dubtem pas que diumenge el públic correspondrà llargament a la iniciativa humanitària dels organitzadors.

Sempre els esportistes han contribuït amb llur esforç, aduït amb llur presència, a donar caire i eficàcia a les grans manifestacions patriòtiques. No cal pas fer-ne ara esment detallat, perquè tots les recordem prou bé. Aquesta vegada els esportistes tampoc no hi mancaran. Una altra vegada tornaran a aplegar-se al camp de Les Corts, com anys enrera, vibrant en el cor de cadascú el mateix sentiment. Una altra vegada en l'aplaudiment als «casos» esportius hi anirà unit un sentiment més profund, més aferrat en l'ànim de cada un. I aplaudirà per fer més sorollós l'èxit de la manifestació, la finalitat de la qual tots coneixem, sense necessitat d'haver d'esmentar-la.

Festa a profit dels que sofreixen i d'homenatge al gloriós C. E. Sabadell, i al costat del Sabadell, finalista del Campionat d'Espanya, hi trobem també el gloriós F. C. Barcelona, com sempre amantat a tot el que signifiqui sumar-se a les vibracions del poble, i el Club Femení d'Esports, i els boxadors Torres, Vitrià, Ortega, Flix i Gironès.

Cal remarcar aquestes col·laboracions, cal remarcar-les i recordar-les, perquè hi anirà unit un sentiment més profund, més aferrat en l'ànim de cada un. I aplaudirà per fer més sorollós l'èxit de la manifestació, la finalitat de la qual tots coneixem, sense necessitat d'haver d'esmentar-la.

La festa de diumenge té l'èxit assegurat, no ho dubtem pas. Un pro-

Sabadell: Altamir, Morral, Blanc, Argemí, Font, Gràcia, Sanguesa, Calvet, Ramon, Barceló i Parera. Barcelona (selecció): Llorens, Zabala, Mas, Pedrol, Guzman, Bardina, Vantolrà, Fernández, Samitier, X. i Sagüé.

Massip i Gual no figuren a l'equip del Sabadell per impossibilitat física.

FUTBOL
En el seu segon partit, el combinat Atlètic de Madrid-Espanyol empatà amb la Selecció argentina a un gol

Buenos Aires, 10. (Urgent.) — S'ha celebrat en aquesta capital el segon partit entre la selecció argentina i el combinat Atlètic de Madrid-Espanyol de Barcelona, davant d'una gran multitud.

Després de la magnífica exhibició portada a cap pel conjunt espanyol en el seu primer partit, l'interès per a veure actuar novament els jugadors espanyols ha estat extraordinari, principalment entre la colònia espanyola, que ha acudit en gran quantitat.

L'encontre ha estat magníficament jugat pel combinat espanyol, el qual ha obtingut un merescut empat a un gol, que pogué haver-se convertit en victòria, si als davanters espanyols no els hagués perseguit la desgràcia en xutar a gol; Ellegui ha perdut incomprensiblement una ocasió de marcar.

En conjunt, la nova actuació del combinat Atlètic de Madrid-Espanyol ha satisfet, ha impressionat favorablement, igual que en el primer partit, el seu fe competenciat i ràpid, que ha desconcertat en molts moments del matx l'equip argentí.

En el bàndol espanyol, el destacat excel·lent taca d'Ellegui, Pérez i Edelmoro. També Solé, igual que en el partit celebrat diumenge, efectuà un

potser actual una part del partit. Arbitrat, també desinteressadament, el que fou àrbitre internacional senyor Llorens.

Recordem que es despatxen entrades a localitats a «la Rambla», «la Publicitat», «LA HUMANITAT» i a les oficines del «P. C. Barcelona».

magnífic encontre, i fou un dels jugadors del conjunt espanyol al qual foren dedicats major quantitat d'aplaudiments.

El gol del combinat espanyol fou marcat per Ellegui i el dels argentins fou obra de Solé.

L'equip espanyol marcà un altre gol, que fou anul·lat injustament per l'àrbitre, que ha assenyalat una falta molt discutible, amb la consegüent protesta.

El combinat Atlètic de Madrid-Espanyol arrencarà els següents jugadors: Pacheco, Alejandro, Pérez, Espada, Solé, Edelmoro, Marín, Archa, Ellegui, Chacón i Bosch.

El barcelonista Morera ha ingressat a l'Hèrcules d'Alacant

Ha quedat últimament el traspass del barcelonista Morera, a l'Hèrcules, d'Alacant. Morera sortirà aquesta setmana cap a Alacant, acompanyat del directiu del Club alacantí, senyor Martínez, que juntament amb el representant del Club a la nostra ciutat, ha portat a terme les gestions per efectuar el traspass.

Sembla que Morera ha estat contractat per a tres anys, i amb excel·lents condicions econòmiques.

NATACIO
El II Crítèrium de velocitat -- Copa Emil Salas

DIA 25 DE JULIOL DEL 1935
Enguany, el dia 25 del corrent, a la piscina de Montjuïc es portarà a cap la segona edició del Crítèrium de velocitat que per a la concessió de la copa Emil Salas, va crear l'any passat el Club de Natació Atlètic.

Com se sab aquest Crítèrium solament és a base de curses de cinquanta metres estil lliure i com ja es va demostrar l'any passat resulta altament interessant tant per al públic com per als nedadors ja que aquests han d'emprar el seu esforç a demostrar que ultra el fons necessari per a resistir les diverses eliminatòries, han de posseir també velocitat per a triomfar en les sèries finals.

El repartiment de premis del VI Festival Infantil

El vinent diumenge, dia 14, a les onze del matí, es procedirà a l'estatge social del Club de Natació Atlètic (carrer Vinyes - Plaça de la Barceloneta), a l'acte del repartiment de les medalles a tots els infants que participaren en el VI Festival Infantil Interclub Escolar, que sota la seva organització es portà a cap el dia 29 de juny passat. Queden invitats a aquest acte tots els infants que hi participaren així com els seus directors i altres companys de Club a què pertanyin.

DEL FRANÇA - ESPANYA DE DISSABTE A LA PISCINA DE MONTJUIC

Demà arriben l'àrbitre i l'equip francès

Format pel Consell Nacional de la F. E. N. A. l'equip que representarà Espanya, ha quedat constituït com següent:

4x200: Lepage, Carulla, Calrol, de la F. Catalana i Ruiz-Villar de la Castellana.

5x50: Sabata, Burcet, Sabater, Puig i Canella de la F. Catalana.

Waterpolo: Cruells, Borràs, Gampar, Brull, Sabata, R. Jiménez, Cabrejas, Suplents: G. Jiménez i Bonacasa, tots ells de la F. Catalana.

Els nedadors i waterpolistes seleccionats tindran avui, dijous, la seva darrera sessió preparatòria, a la piscina del C. N. Barcelona, en la qual els seran lliurades les insígnies que la F. E. N. A. ha acordat concedir als que l'hagin representada internacionalment.

Quant a l'equip francès, que ve dirigit pels famosos Tardis i Padou, ha donat per acabats els seus entrenaments després de l'excel·lent resultat assolit el diumenge passat contra Alemanya, i ha anunciat la seva arribada a la nostra ciutat, per a demà, divendres, a les 10 hores per l'estació de França. Són molts els aficionats que es proposen tributar-los una afectuosa rebuda.

També demà divendres arriba l'àrbitre senyor Hoffmann, de la Federació Alemana, designat d'acord per les dues Federacions per a dirigir l'encontre. El senyor Hoffmann és reconegut com el més destacat tècnic alemany en natació i en waterpolo i als campionats d'Europa a Magdeburg va tenir una actuació molt felig, unànimament reconeguda.

Així mateix ha estat confectionat el programa que completará les proves internacionals i és de la Federació Catalana l'encert d'haver disposat la celebració d'unes proves sobre diverses distàncies, en les quals figuraran els set millors nedadors de Catalunya, en cada una d'elles i constituiran uns veritables campionats catalans.

La Federació Catalana ha rebut avís de reserva de localitats per a diverses caravanes d'aficionats que en autocar, es traslladaran a Montjuïc des de diversos llocs de Catalunya, per a no perdre aquest memorable esdeveniment. També són en gran quantitat les localitats despatxades pels aficionats de Barcelona i a l'efecte, es recorda que per a evitar aglomeracions és preferible encarregar-se amb anticipació, sense augment de preu, a C. N. Barcelona i a la Federació Catalana. Rambla de Canaleles, 9, de set a nou del vespre.

BOXA

Un matx amateur entre una selecció parisenc i l'equip campió de Catalunya

Aquest matx, que entre els aficionats a la boxa amateur ha despertat una justificadíssima expectació, i que és organitzada per la F. C. de Boxa, en el desig de preparar de la millor forma els homes que han de representar-nos a la competició peninsular amateur, que enguany ha de fer-se a València, està cridat a assolir gran èxit.

Es tracta de boxadors del Metropolitan de París, cercle en el qual figuren els millors amateurs francesos, i que ha anunciat que desplaçarà un conjunt de gran categoria, el qual pot considerar-se com una selecció parisenc amateur.

Aquest matx se celebrará demà divendres a les deu de la nit a la popular sala del Nou Mòni.

LES SUSPENSIONS

periòdiques tornaran ràpidament amb les famoses PERLES FEMI

REM

Homenatge a l'equip del Club Marítim

Per tal de tributar un just i merescut homenatge a la proesa realitzada pels entusiastes femers esportistes Francesc Beringuer, Joaquin Aliet, Joan Piquet, César Pascual i Francesc Berdujo, tripulant el fo de mar a quatre remos en punta i timoner a la Traversia Barcelona-Terrassa darrerament celebrada, tindrà efecte a l'estatge social del Club Marítim de Barcelona, a les nou de la vetlla del proper dissabte, un sopar en el qual prendran part la nombrosa legió d'admiradors de tan formidables equipiers.

La reunió d'aquesta nit al Canòdrom del Guinardó

Programa oficial de la reunió que aquesta nit se celebrará al Canòdrom del Guinardó:

- Primera carrera. 375 iardes. Conflent, Diputad, Napoleón, Chimeres, Tarsén i Bronca.
- Segona carrera. 450 iardes. Torjeda, Rudy, Negro, Sonia, Marchamalo i Posturas.
- Tercera carrera. 375 iardes. Samarreta, Bombita, Tibirimbi, Respondé, Seta i Silva Aron.
- Quarta carrera. 375 iardes. Ginkama, Wastly, Dulla, Barbas III, Moreno i Chispa.
- Cinquena carrera. 450 iardes. Cascabel, Flecha, Ortega, Pocholo, Marina i Boiero.
- Sisena carrera. 450 iardes. Carabi, Marchena, Vals, Fleta, Bandera i Buli.
- Setena carrera. 450 iardes. Sandino, Doffina, Chiuéu, Kakata, Blanca i Chubasco.
- Vuitena carrera. 450 iardes. Box-Boy, Aguilillo, Cangrejó, Cal-suet, Fantasma i Titina.
- Novena carrera. 375 iardes. El guanyador i col·locat de la primera, segona i tercera carrera.
- Desena carrera. 375 iardes. El guanyador i col·locat de la primera, segona i sisena carrera.

LA XXIX VOLTA CICLISTA A FRANÇA

La neta superioritat de René Vietto en els colls de Aravis i de la Tamié, li ha permès adjudicar-se l'etapa Evian -- Aix-les-Bains amb quatre minuts d'avantatge

Una gran actuació d'Emilià Alvarez

Aix-les-Bains, 10. — Cap a les deu del matí han començat a acudir els matxos del llac, per tal de preparar-se a cobrir l'etapa Evian-Aix-les-Bains, amb els seus 207 quilòmetres i els dos colls Aravis i Tamié.

Cal advertir que només puntua el primer d'aquesta dos colls per al Premi de Muntanya, però que a tots dos hi ha primes a guanyar i que el segon, el que no puntua, és curt però difícilíssim d'escalar.

A dos quarts d'onze ha estat donada la sortida als 77 corredors que resten en petita. Els espanyols Canyadó, Trueta, Esquerri i Figueres aïren al vespre sortiren d'Evian en direcció a Espanya.

Els primers quilòmetres han estat de marxa molt tranquil·la. Tots els corredors es reservaren per a la lluita que aviat s'havia d'entaular i ningú no forçava el tren. Per Ferriguer i per Machilly el grup de corredors era compacte.

Al Fond de Notre Dame caigueren alguns corredors, entre ells Prior i Vietto, però sense conseqüències.

S'arriba al control de Boneville, a 57 quilòmetres de cursa, poc després de la una del migdia, i gairebé tots els corredors estan en gran forma.

En sortir d'aquesta població comença la pujada al «Col des Aravis», de 1.470 metres, puntuable per al Premi de la Muntanya, i una de les dificultats més terribles de la Volta.

Els components de la pujada de l'Aravis han estat fets anant els ciclistes en fila índia, molt a prop els uns dels altres. Després han començat a perdre terreny De Caluwé, Mer-vial, Vignati, etc.

Es forma un escamot, no molt compacte, al davant del qual es veuen Berton, Vietto, Leducq, Archambaud, Bergamaschi, Sylvre Maes, Camusso, Morelli, Verwaacke i d'altres.

Cop a Petit Bernard, en un parell de quilòmetres que la carretera no puja tant, es forma un altre escamot, al davant del qual anaven Archambaud, Camusso, Berton, Gienella, Sylvre Maes, etc.

A partir d'aquí la lluita és viva, dura i terrible.

Manquen quatre quilòmetres per arribar al cim quan anem aquestes posicions: Vietto, Verwaacke, Louviot, S. Maes, és a dir: un francès i tres belgues.

Els italians anaven un xic endarrerats.

La lluita augmenta d'intensitat i a dos quilòmetres del cim els corredors anaven per aquest ordre: Vietto, Berton i S. Maes, però l'un molt a prop de l'altre.

A la una i quaranta-quatre minuts, René Vietto, lent honor al seu títol de «el de la Muntanya», ha coronat el primer col de l'Aravis.

A quatre segons han passat Berton i S. Maes.

A onze segons Archambaud.

A vint, Verwaacke.

A vint-i-set, Morelli i Louviot.

A cinquanta-dos, Unbenhauer.

A un minut i sis segons, Magne, R. Maes, Garnier i Amber.

A un minut divuit segons, Bergamaschi i Heliquet.

A un minut trenta-cinc segons, Maucclair i Neuville.

A un minut quaranta-cinc segons, Camusso.

Després, Leducq, Bernard, Pelissier, Speicher, Toeani, De Caluwé.

A la baixada de l'Aravis es forma un pilot de més d'una dotzena d'homes que, s'han presentat a Albert-vietto, on comença la pujada al coll de la Tamié, la segona dificultat de l'etapa d'avui.

Aquesta escalada no ha ofert lluita per al primer lloc a conseqüència de la enorme superioritat de René Vietto, el qual s'imposa i arriba al cim a dos minuts i dotze segons d'avantatge al seu immediat següent.

Amb els colls d'avui Vietto ha refet la seva fama i ha guanyat set mil francs: 2.000, prima concedida al primer de l'Aravis; 2.000, prima de l'Ajuntament d'Aix-les-Bains, al primer; també, d'escalar l'Aravis; 2.000, prima concedida al primer de la Tamié, i 1.000, prima concedida al que fou primer a tots dos colls.

Pel cim de la Tamié, els corredors passen així:

Primier, Vietto.

A dos minuts i dotze segons, Sil-ver Maes.

A dos minuts cinquanta-cinc segons, Magne, R. Maes, Morelli, Archambaud i Neuville.

A tres minuts quaranta-set segons, Alvarez.

A quatre minuts deu segons, Amberg.

A quatre minuts trenta-cinc segons, Thierbach, el qual seguen poc després Bergamaschi i Gienella.

A la baixada de la Tamié, Vietto s'escaça; marxa ràpid com en els seus millors moments i ja no l'aportren. En una demostració magnífica de facultats es presenta sol a Aix-les-Bains, on ha estat rebut amb una ovació apoteòtica.

Baixant cap a Doussard, es forma un pilot de quinze ciclistes, entre els quals s'ha veu Magne, R. Maes, S. Maes, Morelli, Archambaud, Amberg, Neuville, Alvarez, etc.

En passar pel darrer control de l'etapa, a Anney, a 175 quilòmetres de la sortida, Vietto portava gairebé trenta minuts d'avantatge als seus perseguidors. Per la carretera ondulada anava a un promedi de 40 quilòmetres per hora. La lluita estat cronometrada quilòmetres a un minut trenta-cinc segons. Era una cursa magnífica, emocionant. Es pot dir que s'ha refet del mal paper que feu a la Volta a Itàlia.

En els darrers quilòmetres el il·lustre Romain Maes el qual s'erguia per a no perdre contacte amb tots i les pujades, ha punxat. Gairebé no tenia solució; però el seu germà Sylvre li ha cedit una roda i el emallat groc ha pogut reprendre la marxa de seguida i atrapar l'escamot de cap.

L'arribada a la Rue de Genève ha estat bellíssima. Quatre minuts després de Vietto s'ha presentat un grup de setze homes que s'han desplaçat el col de l'Aravis.

Romain Maes conserva el mallot groc. Antonin Magne continua al segon lloc de la classificació general.

al Gran Premi de la Muntanya, la dita classificació s'estableix de la manera següent:

1. Verwaacke, belga, 10 punts.
2. Lowie, Alemanya, 9.
3. Neuville, 8.
4. Amberg, 7.
5. Digne, 6.
6. Thierbach, 5.
7. Aerts, 4.
8. Danneels, 3.
9. Camusso, 2.
10. Umberhaer, 1.

L'ACTUAL EQUIP ESPANYOL

París, 10. — L'equip espanyol ha quedat reduït a cinc homes, amb la retirada de Trueta, Esquerri i Canyadó, i com que s'ha confirmat la retirada de Figueres, sols resten en llista Prior, Alvarez, Cardona i Ba-

Archambaud, el vencedor de la primera part de la cinquena etapa, es fa passar la set (Foto. Keystone)

5. Romain Maes, id. id.
6. Speicher, id. id.
7. Neuville (primer individual), id. id.
8. Lowie, id. id.
9. Gienella (primer turista ciclista), id. id.
10. Berton, id. id.
11. Camusso, id. id.
12. ALVAREZ, Espanya, id. id.
13. Thierbach, id. id.
14. Unbenhauer, id. id.
15. Antonin Magne, id. id.
16. Archambaud, id. id.
17. Amberg, id. id., etc., etc.

ATLETISME

B. U. C. - Barcelona i Reus - Gironi corresponents a la challenge Magi Matheu

El proper diumenge tindrà lloc a l'Estadi de Montjuïc les semifinals de la Challenge Magi Matheu que fins ara han estat organitzats pels Clubs Junior i B. U. C.

Creiem innuïtment destacar l'interès d'aquestes jornades el fet de veure actuar sobre la pista de l'Estadi a atletes de la categoria de Rocas Piferrer, Angel, Arévalo, Mun-taner, Colomer, etc., en uns proves que pel fet de no haver de disputar-se eliminatòries farà que aconseguin molt bones marques i sobre-tot guanyin en espectacularitat, la qual cosa ha de complaure els nostres aficionats.

L'encontre B. U. C. - F. C. Barcelona tindrà lloc a les deu i mitja del matí i el Reus a C. - O. E. E. Gironi, a les quatre i mitja de la tarda.

Els organitzadors han començat les gestions per poder organitzar un servei d'autobusos des de la plaça d'Espanya a l'Estadi.

«Arca de Noé» davant el bust de Rossinyol

Una comissió presidida pel senyor Cierro (Joaquim), Brau, Planas Doria (Llagosta), Valls (Fura), Camps (Musclo), Porcell i Bequer (Mos-

cardó), anaren al Parc de Montjuïc per tal d'ofrenar una branca de llorer al bust del que fou president honorari de l'Arca de Noé, el gran artista Sant Joan Rossinyol.

El senyor Cierro, president de la popular Penya, va fer ofrena del llorer tallat d'un arbre del jardí del conserge Fura amb la bandera catalana, que té una dedicatòria i a més d'altres paraules ben sentides i oportunes, significava que amb tot i Rossinyol desaparegut d'entre nosaltres, seguix essent el president honorari de l'Arca de Noé, perquè aquesta li serva un ver afecte.

FEM I

és el nom de les famoses PERLES que tanta fama tinen pels seus resultats definitius. Venda a farmàcies

PERLES

FEMI són un prodigi de la ciència moderna. RESISTEIX IMITACIONS!!

primers i en la classificació general es trobava magníficament situat. Gestri ha resultat amb greus ferides que l'han forçat a l'abandonament.

Poc abans de la meta ha sofert una parellona caiguda el corredor belga Verwaacke que ha pogut reprendre la marxa encara que una cosa ha fet que entrés a Aix les Bains bastant retardat.

L'espanyol Alvarez ha realitzat una cursa model de pundonor, puix que sense impressionar-se per la retirada de Trueta, Canyadó Esquerri i Figueres, ha sortit avui d'Evian disposat a donar el seu màxim rendiment, i després d'haver-se acreditat com a bon escalador i baixador suïcida ha entrat a la meta entre els casos.

FIGUERES TAMBE ABANDONA

Evian, 10. — El corredor català Isidre Figueres ha anunciat que avui no prendrà la sortida. Confiava que el descens d'Aix a Evian li permetria refer-se de les lesions que sofreix — que són múltiples — però no ha estat així i el brau corredor peninsular, que realment es troba en estat llastimós, ha decidit abandonar la Volta.

EL GRAN PREMI DE LA MUNTANYA

Evian, 10. — Retirat de la Volta Frederic Esquerri, que era l'única espanyol que es trobava classificat per

Canòdrom Guinardó

(Darrera l'Hospital de Sant Pau)

Avui, nit

CURSES DE LLEBRERS

EL CANODROM DE LA MAXIMA VISUALITAT ON ES GAUDEIX LA TEMPERATURA MES AGRADABLE DE BARCELONA

TEMPORADA DE BANY

La piscina oberta al públic tots els dies de vuit del matí a les tres de la matinada

A les cinc, te dansant. A la nit àpats a l'americana, amenitzats per l'orquestrina nordamericana

“CLARENCE NEMYR”

Entrada general, 0'50

Entrada al recinte i preferència, 1 pesseta

Mitjans de comunicació: Autobusos Roca, servei especial des del carrer de Pelai; Autobusos Lesseps-Horta; Tranvia d'Horta; Servei col·lectiu de taxis des de la Plaça de Catalunya, a 0'80

TEATRE I CINEMA

L'homenatge a Josep Subirana

Es celebrarà diumenge, dia 14 a Vic

Heus ací el programa de les festes que a honor i homenatge al gran aficiat i degà dels nostres amateurs, Josep Subirana, tindran lloc el vinent diumenge a Vic, la seva ciutat natal.

Al matí: Visites als llocs més rellatants de la ciutat. Recepció a l'Ajuntament i acte de lliurament a l'homenatge d'un bust-releu i d'un artístic pergami, obres realitzades pels artistes vigatans A. Folgaroles i R. Torrents, respectivament. Lliurament a les famílies necessitades de Vic, d'unes bosses de minestra, obsequi de l'homenatge. Sardanes a la Plaça Major.

A la tarda: A dos quarts de dues, dinar-homenatge, al Teatre Vigatà.

A la nit: Solemnitat teatral, en la qual prendran part les rellevants companyies federades: «Companyia Josep Subirana», «Estudi d'Art Dramàtic», de Molins de Rei, i «Agrupació Romea», de Sant Feliu de Guíxols, que representaran conjuntament: «La festa del carrer», «Sirena» i «La Verge del Mar», en la interpretació i conjunts de les quals intervindran més de seixanta actrius i actors. Acte de concert a càrrec d'artistes vigatans.

Les moltes i merescudes simpaties amb què compta l'homenatge a aquest gran aficiat, que se celebra a honor seu.

Les adhesions han de dirigir-se: a Vic, a Marian Casanoves (Cardona, núm. 37), i a Barcelona: Segimon Rovira (Rambla Catalunya, 62).

Al Gran Price

HI ACTUARA UNA COMPANYIA DE VODEVIL A BASE DE VISITACIO LOPEZ I GIMENEZ SALES

Després de molts treballs de selecció d'actors i actrius, podem anunciar als nostres lectors la formació i el debut, el dia 12 de l'actriu al «Gran Price» d'aquesta ciutat, de la Companyia de vodevil en la qual actuarà com a primera actriu, la simpàtica Visitació López, secundada pel conegut i intel·ligent primer actor Giménez Sales; el conjunt serà completat per les destacades artistes Méndez, Manau, Torrens, Alcaín i Patrones i pels valuosos actors Estrems, Arboix, Tuset, Garriga i Singla.

No cal dir que semblant conjunt artístic ha estat favorablement comentat en els cercles teatrals de la nostra ciutat i promet, per la seva vàlua, deixar bons records per la seva actuació i, a més, per l'encert en l'elecció del teatre «Gran Price», l'únic que reuneix avui condicions insuperables de sala d'èstiu, per haver estat construït fa poc, amb miras precisament a aquesta necessitat. Si a això afegim els preus populars que regiran per a les representacions i la selecció d'obres que figuraran en els programes, està dit tot.

UNA BIBLIOTECA SETMANAL DE TEATRE D'INFANTS

Publicada per la Llibreria-Arxiu Teatral Millà, casa editora de «Catalunya Teatral», s'anuncia l'aparició d'una biblioteca de comèdies per a infants, la qual donarà una obra nova cada setmana, en un o dos actes, apte per a ésser representada per la gent menuda. Les obres d'aquesta biblioteca, orientada com és lògic en un sentit educatiu, moral, escrites a base d'arguments entretintants i fàcils de posar en escena, seran originals de diversos autors, entre els quals es compten ja Carles Soldevila, Apelles Mestres, Josep Jurgas, Marian Amat, Agustí Collado, Francesc Rossetti, Emili Graells Castells, Lluís Millà i d'altres que han promès col·laborar-hi. La casa editora d'aquesta biblioteca de Teatre d'Infants fa, doncs, una crida a tots els autors que tinguin escrites obres adequades a aquest fi, per tal que prestin llur col·laboració a l'empresa de crear un repertori català de Teatre d'Infants.

La primera obra sortirà el proper dia 15. Es titula «Qui roba no porta robes» i és original de Marian Amat. El preu serà de 0'50 pessetes cada obra en un acte, i es trobaran de venda a totes les llibreries i quioscos de periòdics.

ELECCIO DE «MISS CINEMA»

El proper dissabte, dia 13, durant la celebració de la revetlla de la Cinematografia que tindrà lloc a la Font del Lleó, a dos quarts d'onze de nit, es verificarà l'elecció de Miss Cinema 1936.

Totes les senyoretes que vulguin concórrer a aquest concurs, que és absolutament gratuït, s'hauran de presentar prèviament a la Junta Organitzadora el proper dissabte a la tarda al lloc i hora que més endavant assenyalarem.

Calsotets

Albert

gradables per a l'estiu, sense costums ni arribades. De venda a Arpu, fonda de Sant Pere, 8; Manuel Caprera, Boqueria, 31; Casa Sarret, quèria, 2; M. López Duran, Avinyuda del Portal de l'Angel, 12; Sepu, ciutat Anònima; Miquel Teixidó, Arcs, 2; Felip Torrent, Pi, 13.

TEATRE BARCELONA

UN ADULTERIO DECENTE, comèdia en tres actes d'Enric Jardiel Poncela

Es evident que Jardiel Poncela és un dels autors castellans de més acusada personalitat. La seva visió de la vida, i per tant del teatre, té una marcada originalitat; més que pels temes en si, per l'hàbil manera en desenvolupar-los i pel subtil humorisme que traspuja dels diàlegs. Un humorisme que potser no té una continuïtat d'estil, una igualada expressió de llenguatge, però que, de tant en tant, esclata en enginyosos trets de vistosa policromia. Talmont com un espectacular joc de foc d'artífici.

Els sentiments i prejudicis socials que turmentaven la vella generació vuitcentista i àdhuc turmenten la present, els porta aquest autor al teatre amb la finalitat única de ridiculitzar-los, bo i fent-ne ressaltar els defectes. L'humorisme, a les seves mans, es converteix en una mena de picot, demolidor que tot ho enderroca. O almenys, ho vol enderrocar.

En «Angelina» o el honor de un brigadier, utilitza la literatura de tota una època, fa bocins de l'ancestral sentiment de l'honor i trosseja implacable l'arcaic esperit de la cavalleria. Veritablement, el senyor Jardiel, amb el picot a la mà, és una cosa terrible. Tot ho envesteix, tot ho esmicola, no deixa res sencer. Unicament, però, deixa intactes, dos alts sentiments humans: el de la paternitat i el de la propietat urbana. Ningú encara no ha pogut esbrinar els motius de tan simpàtiques defecacions.

No hi ha dubte que el tema de «Un adulterio decente» té una certa originalitat. Es tracta d'una casada que fa creure que és vídua al seu amant, a fi de no posar així en ridícul el seu marit. Cert que enganya aquest, però amb molta desonèstia, i així resulta que el veritablement enganyat és l'amant i no el marit, amb la qual cosa resta tranquil·la la presunta adúltera, puix que ella a qui estima és el seu marit. Un metge eminent, especialista en les malalties de l'amor i del sentiment, fa creure al matrimoni i a l'amant que l'adulteri és

una simple malaltia contagiosa produïda per un microbi que ell ha descobert i l'ha batejat amb el nom «adulterio-coco», i els obliga sotmetre's a un tractament infalible per tal de guarir-los. Els porta al seu sanatori, i a l'últim, i deixa junts l'esposa i l'amant. Així, en contacte diari, sempre un al costat de l'altre, els dos amants s'avorreixen i fins i tot arriben a odiar-se, i a ella, llavors, li entra la pruja per a reunir-se aviat amb el seu marit.

En el fons, aquesta darrera obra del senyor Poncela no és sinó una caricatura de l'adulteri, una humorística sàtira de la dona adúltera que en tractar d'enganyar el seu marit no ho fa per lucre ni per amor, sinó perquè s'ha contagiada del nocu microbi «adulterio-coco», que, com el de la grip, es passa tranquil·lament per l'atmosfera.

«Un adulterio decente» té un primer acte gairebé magnífic, estructurat i dialogat de manera impecable. L'acte segon ja no resulta tan reeixit i en el tercer, en el qual la farsa finament grotesca esdevé una vulgar joguina còmica amb escenes i trucs de vell vodevil francès mal traduït al castellà, l'acció i l'humorisme del diàleg decau de manera un xic monòtona, motivat principalment per les seves excessives reiteracions. I és que resulta difícil de sostenir durant tres actes sempre el mateix to d'enginyós humorisme i de dinàmica acció teatral.

L'obra, que va plaure molt al nombre públic i àdhuc a nosaltres, fou posada amb correcta cura i afinat bon gust.

I la realització artística, més que excel·lent. Un bon conjunt escènic és aquest del teatre Maria Isabel de Madrid, del qual es destaquen com a primers i notables figures la xamosa i intel·ligent Isabel Garcés, i els molt estimables actors senyors Tudela, Orjas, Pedrote i Rafael Somoza. Aquest darrer d'una natural i expressiva comicitat.

LUIS SOLER

Shirley Temple, encisadora estrella del llengua americana i molt famosa amb tot i els seus pocs anys, rep continuament presents de tots els costats dels Estats Units. Un grup d'infants fills de grangers li han fet present d'un vedell recent nat, amb el qual es passeja en els seus moments de descans, la qual cosa és per a ella un dels majors plaers — Shirley Temple juga amb el seu vedell

(Express - Foto.)

La «caritat» d'«El Mati»

Les emissions destinades al Dia de l'Artista, a profit dels vells i invàlids del Sindicat d'Artistes, són considerades impertinents pel diari rosat

«El Mati», pel qual es veu que no hi ha altres problemes de més interès, dedica el seu editorial d'ahir — el seu editorial — a malparlar d'unes emissions radiofòniques destinades a fer ambient per al Dia de l'Artista, els beneficis del qual són destinats a la Caixa de retir per a la vellesa i invalidesa. I escriu, sota el títol «Unes emissions impertinents»:

«Una de les emissores barcelonines, disposada sempre a prestar el seu desinterès concurs a les obres de caràcter benèfic, ha posat a la disposició d'una determinada entitat el seu micròfon per tal de facilitar la propaganda d'un festival que ha de celebrar-se a benefici dels seus socis que, per defecte físic o impossibilitat material, no poden guanyar-se la vida.

Fins ací nosaltres no hi tenim res a objectar, i encara que no ens sembla aquest sistema el més adient de recaptar subsidis, donada la nostra manera de pensar, no ens sabria pas greu que l'entitat de referència assolís un franc èxit i que els seus vells i impossibilitats poguessin veure assegurats llurs dies.

El que no trobem acceptable és que, entre els números del festival se'n anunciï un del pitjor mal gust i que s'anunciï amb una certa salsa picantesca que arriba a produir repugnància.

No, això és en perjudici, no sols del públic radiofònic, sinó de la pròpia entitat organitzadora del festival i de l'emissora que radia la propaganda.

Que potser hi ha més ignorància que mala fe? Conforme. Però això no excusa que nosaltres en protestem i que ho rebutgem. Se'n diria que som massa severos. Això no ho

sabem veure ni comprendre. No podem abonar la ignorància ni podem respectar la mala fe. Aquella ens pot produir llastima; aquesta, indignació.

La ràdio, com tots els grans invents, és un fruit precís de la intel·ligència humana. Com a tal ha de servir per educar, per il·lustrar, per perfeccionar l'home. Cal, doncs, que aquest gran element difusor de la cultura no serveixi per estragar el gust, per corrompre els costums, per desfer la consciència. I si altra cosa no, el menys que podem demanar, com a homes lliures que som, és que se'ns respecti la intimitat de les nostres llars, no empastifant-les amb emissions que, per no qualificar-les d'altra manera, adjectivarem d'impertinents».

Caldria parlar molt de tot això de l'educació humana i de la mala fe. I d'altres d'homies lliures... Sotretot a qui, com «El Mati», té la teulada de vidre... I encara del poder de suggestió de la ràdio. No s'hi amoini el col·lega. Nosaltres hem hagut de patir molts sermons del seu il·lustre amic, el senyor Laburu, i no ens ha pas convertit. Ans bé, ens ha fet gràcia sentint-lo estrafar la veu, imitant persones i altres coses que no són persones... I encara hi ha un altre procediment, si hom creu que una emissió radiofònica pot resultar perjudicial per al bon gust del radiofònic: tancar l'aparell, que és el que nosaltres hem fet després d'uns minuts de tabarra laburesca.

Ah! I no se'ns ha corregut qualificar aquestes emissions de manca de dignitat humana i de bon gust. Nosaltres anem molt lluny amb això del liberalisme. I de la caritat.

EL MUSIC QUE DEMANAVA CARITAT...

Avui estrena, al teatre Novetats, la seva obra «El beso del remedio»

Unes paraules amb el mestre Montagut, el músic que fou «descobert» a les escales del Metro, de Madrid, mentre desgranava amb la guitarra, les melodies filles de la seva inspiració...

HA ARRIBAT UN MUSIC...

En efecte: ha arribat, a la nostra ciutat, un músic. Un home que per a l'art ho ha donat tot, i al qual l'art no ha donat, fins fa molt poc, una ocasió, aquesta ocasió que cerquen, manta vegada inútilment,

Príncep Alfonso, de Madrid, amb la mateixa massa coral, i després marxà a Roma, unit a una peregrinació, presentant-se a Torí, on fou contractat per a cantar.

Retornà a la península, treballà a Barcelona com a empleat d'una em-

prescriure una obra d'ambient gitano i a aquest efecte, s'uní a una tribu que acampava a la serra de Córdo, recorregut, amb ella, els camins d'Andalusia... S'ambientà i d'ací sorgí la partitura de «El beso del remedio».

Els autors de «El beso del remedio» posen davant l'objectiu de Centelles — D'esquerra a dreta: Santiago de la Cruz, la tipicòmica Sara Fenor, Alcázar Fernández i el mestre Montagut

tants i tants artistes de postitú valer. Aquest és el cas del mestre Montagut, i ja n'hi hauria prou amb aquestes quatre ratlles per a dibuixar la seva personalitat, si el seu cas no tingués altres aspectes interessants dignes d'ésser coneguts i d'ésser aprofitats pels qui poden, només amb una mica de bona voluntat, evitar-los...

Com hem conegut el mestre Montagut? El coneixem de fa temps, a través de les informacions de premsa i a través de bons amics nostres de Madrid i València que ens en havien parlat. I vosaltres mateixos recordareu, per poc que us refresquem la memòria, el seu cas...

UNA ESCALA DEL METRO...

Això era a Madrid. En una escala del Metro, un home, envoltat prematurament pels sofriments, desgranava, amb la guitarra, unes composicions. Unes bellíssimes composicions — remarcuem-ho — S'escalgué a passar, mentre l'home deixava córrer la seva fantasia, un altre home, un tenor de renom, un cantant aneu a saber si també dissortat en els seus primers passos en la vida de l'art... I aquest home es deturà, i aquest home preguntà: «De qui són originals aquestes belles melodies que toques, bon home?» «Meves» — contestà el dissortat, i llavors l'home de fama s'interessà, féu interès, una altra gent, i actíu teniu com el mestre Montagut passà de l'indignació a la popularitat, primer, pel seu cas, més tard, pel seu mèrit...

UN LLIBRE

Ja tenim el mestre Montagut a casa de l'artista. Ja tenim el compositor pobre a les redaccions dels diaris de Madrid. I ja tenim el llibre que mancava per a plasmar les concepcions musicals del mestre. Dos brillants periodistes, dos homes joves, que mai no havien escrit pel teatre, emocionats davant la immensa desgràcia del mestre, prometeren un llibre. I compliren la paraula. Santiago de la Cruz i Alcázar Fernández, dos reporters de «Heraldo» de Madrid, als quals potser no se'ls hauria corregut mai fer coses pel teatre, treballaren esmerçats, per tal de donar a l'obra una altra gent, i actíu teniu com el mestre Montagut passà de l'indignació a la popularitat, primer, pel seu cas, més tard, pel seu mèrit...

L'EXIT

Tot això ocorria quan ja la calor feia tancar els teatres. Però, hi havia tanta canalla amb la música aquella del compositor bohemí, que un empresari valencià s'avançà als altres i estrenà l'obra — «El beso del remedio» —, al teatre Serrano, de la capital del Turia, que veié néixer el mestre Montagut... I a ple estiu gairebé, «El beso del remedio» ha assolit les cinquanta representacions, fins ara que ve a Barcelona, a repetir-les i qui sap si a acréixer-les.

UNA HISTORIA TRISTA

Es la que ens ha contat el mestre, quan anit passada, en companyia dels companys Santiago de la Cruz i Alcázar Fernández autors del llibre, prenem l'aperitíu després de l'assaig de la tarda.

Es valencià ell. Fill d'un home que en aquells temps era compositor i al qual es conia per «Colau» el pastisser... Quan Alfred comptava sis anys — Alfred és el nom del mestre Montagut —, els seus pares traspassaren la pastisseria i es traslladaren a Madrid. El noi Montagut, aprenes les primeres lletres, ingressà a l'Orfèu de Sant Josep, essent un dels seus mestres l'eminent baix cantant Josep Marqués, i debutà com a orfeonista en el Concurs Internacional que es celebrà a Nîça l'any 1897. Al seu retorn cantà al teatre

passa gana i calamitats. Dormí al ras, menjà de deixes per hostals i cases de caritat. Demanà almoïna pels carrers de Madrid, fins arribar a l'escena de les escales del Metro. Aquesta és la història trista del mestre Montagut... I ara...

AVUI...

El mestre Montagut es presenta al teatre Novetats a fer conèixer la seva obra. No sabem quin acompanyament li reservará el nostre públic. Coneixem, però, la psicologia de la nostra gent. I estem segurs que el mestre Montagut i els seus entusiastes col·laboradors Santiago de la Cruz i Alcázar Fernández assoliran un èxit. Un èxit de simpatia i un èxit pels seus mèrits...

TEATRE AMATEUR

L'obra altament meritòria i encoratjadora dels nostres aficionats

El senyor Agustí Collado ha donat, en el transcurs del IV Concurs de la F. C. de S. T. A., la interessant conferència que resumim aquí, més tard, pel seu mèrit...

Tots recordarem — comença —, a quells dies, dies benaurats, tanmateix, ja que ella foren la iniciació d'aquesta obra magna i enaltidora que es porta endavant, que uns quants joves s'aplegaven i organitzaven una funció. La importància de l'obra era el de menys. Les dimensions de l'escenari no preocupaven ningú. Es tractava de passar el millor possible l'estona el diumenge vinent i, a tal efecte, res no hi havia com a organitzar una funció.

Això ha anat passant, esfumant-se, desapareixent. Els amics i els familiars, i fins la noia que simpatitzava amb en Jaume, en Pere o en Ramon, s'han adonat que aquell xicot ja no feia comèdia en broma: que la representava de debò. Totseguí començaren les comparacions. Algú, en veure un amateur, ja deia que li agradava més que determinat actor professional al qual va veure treballar dies abans, sorriat i malagradat, potser enutjat perquè a la sala hi havia escassat de públic.

De tal manera es va intensificar l'afició que a ciutat ja no hi havia barrada que no comptés amb el seu grup escènic. Als pobles no se'n concebia un que no tingués la seva formació. Naturalment que, llavors, les dimensions dels escenaris, ja eren una preocupació i fins una competència. Passaren alguns anys. Algú entès en la matèria reparà que els aficionats dels pobles i els de ciutat, sortien de la rutina, s'apartaven d'allò que era tradicional. Ja no es illuïaven a l'estudi de la peça ni del drama clàssic de sobres conegut. Caven més alt. Tenien unes altres ambicions. Ja feien la comèdia moderna, refinada.

Aquell algú que reparà en això, en aquesta encoratjadora i esperancadora evolució, suggerí la idea de crear una Federació. I aquesta Federació — tots ho hem vist —, ha estat la que d'aquell teatre que es concebia parcialment i superficial, en feg un de general que fos — és — estimat, base i fonament, i al qual es deuen tots aquells que estimen de tot cor l'escena catalana. Quan la Federació — millor en diríem unitat, acoblament d'aficions i d'entusias-

teixin l'obra per molt que aquesta l'hagi complagut.

Queda explicat? Doncs aplicuem una cosa semblant a la nostra afició. Aquesta, a més — coneixem molts casos —, ha de lluitar amb l'oposició dels seus familiars que no li permeten que en faci de comèdia. Alguns pares encara potser no s'han adonat que la comèdia no és sinó un capítol — exposat humanament i intel·ligent — de la vida de tots.

Mentre a determinats llocs d'Espanya — continua —, es fa comèdia una vegada a l'any, una comèdia cursi — per regla general d'ambient andalusí —, per esbargiment i pedanteria d'uns senyors que aprofiten l'avinentesa de fer comèdia perquè la molt distingida senyora de R. i de M. parli d'ells, a Catalunya — uns quants dependents, uns quants obrers, uns quants joves i senyores treballadors, reben tribut d'honor i d'admiració a aquest art que hauria d'ésser l'art de les consciències a tots els pobles del món.

Els aficionats, que ja ho han comprès així: que s'han identificat amb el modernisme i la sobrietat, encara saben alçar l'estor del seu mirador i veure passar el nostre art que per glòria, orgull i honor de la Federació i autors — i per glòria més que de ningú, de Catalunya —, és un fet i una realitat.

Catalunya, avui, indiscutiblement, va al davant de tots els pobles quant a teatre d'aficionats. S'ha anat generalitzant tant el perfeccionament que cada any són més els grups a concórrer. I això ha d'esperonar a tots aquells que, devots fervents del teatre català, veuen, apenats, com la precària vida de l'escena oficial — materialitzada unes vegades, indistintualitzada i personalista les altres —, es va ensuciant. No es pot parlar de la desaparició ni de la mort del teatre català mentre a Catalunya quedin grans nuclis de joventut que per al redreçament d'aquest teatre vetllen i treballen.

Algú, d'un temps a aquesta part, sembla interessat a combatre o a aturar aquesta magnífica embranzida que porta la nostra escena amateur. El qui fa això ho fa exposant motius sentimentals que no són altre cosa que un propi egoisme. Per regla general ho fan els empresaris de companyies foranes, amb preferència les lliques, que veuen que les úniques formacions sovintegades, les úniques companyies que actuen amb decòrum i dignitat són aquelles d'aficionats que no es rifen el públic i que posen tot el seu esforç i tota la seva voluntat — sense reparar en la taquilla —, perquè el públic surti del teatre complagut i convingut que acaba de veure veritable art.

Si a Catalunya una afició noble i honorable existeix, no us calpa pas cap dubte: és el teatre. Merèts a ella, a aquesta afició, la nostra joventut poleix el lèxic, aprèn a escriure i a parlar correctament el català, la llengua que, trist és dir-ho, de petits mai ningú no tingué cura d'ensenyar-nos. A tal grau de perfecció arribarem, de seguit per aquest camí, que quan algú sorneguerament mostrant-nos els cartells de les companyies foranes que ens venen els teatres de la nostra ciutat ens preguntin: «¿Què no teniu teatre català? I bé prou que en tenim!» — li respondrem: «Pareu's! ment, i d'un a un li anirem dient els noms dels pobles on la joventut fa teatre català. Un a un li anirem nomenant les moltes agrupacions que formen aquesta legió d'honor. I si encara en dubte li ho donarem per escrit, en una llista inacabable, i li direm: Teniu! Veieu aquest paper? Doncs és la nostra bandera. Una bandera que caldrà onejar ben alta, de cara a tots els vents, perquè els vents sàquguen de la nostra fe, del nostre patriotisme, de la nostra cultura, de la nostra perseverança, del nostre amor... Una bandera que no sabem estimar aquells pobles que fan comèdia una vegada a l'any, sense afició i perquè vesteix, o perquè la distingida senyora de R. i de M. es limiti a dir: «ho tenen tant bé», mots que no hauran sortit ni de l'ànima ni del cor que s'ha donat precisament a nosaltres, els catalans, ens neixen, ens surten i se'ns escampen totes les passions

NOTES POLITIQUES

Manuel Azana parlà el pròxim diumenge a Bilbao. Per al gran miting que se celebrarà el pròxim diumenge dia 14 a Bilbao, i en el qual pronunciarà un important discurs l'ex-president del Consell de ministres senyor Manuel Azana, el Partit Republicà d'Esquerra organitza una caravana d'autocars pullman.

El preu d'anada i tornada és de 62 pessetes. L'anada es farà per Logronyo i la tornada per San Sebastián i Tudela.

La sortida de Barcelona serà el dissabte al matí i de Bilbao cap a Barcelona, el diumenge al matí. Es reben inscripcions al Secretariat del Partit, Passeig de Gràcia núm. 42, fins avui a les nou de vespre.

TERRES DE LLENGUA CATALANA

TARRAGONA

INFORMACIO LOCAL

El comissari delegat d'Ordre Públic, capità Sentís, ha imposat penyes a tretze veïns de Reus per banyar-se a la platja de Salou sense guardar les degudes regles que per a la moralitat hi ha avui establertes.

A la Comissaria de Vigilància es presenta el senyor Joaquim de Querol, denunciant que, del seu domicili, havia observat la falta d'unes arracades valorades en 7.000 pesetes, suplicant que l'autoria de la substitució era una minyona del servei anomenada Maria Porqueres Roca.

La minyona fou detinguda, i demostrà que no sabia res del fet, per l'acreditació del qual, la policia practica actives diligències.

A l'Ateneu de Tarragona tindrà lloc aquesta nit, una reunió de socis amants del cinema, per tal de constituir una secció de Fotografia i Cinema que a més d'organitzar concursos fotogràfics, tindrà cura de presentar pel·lícules de contingut científic, polític o social, de les quals en l'actualitat tan mancada estem a la nostra ciutat.

Ha estat publicat pel jove començat Antoni Quintana i Mari, llicenciat en Química, un llibre amb l'estudi biogràfic i documental del cèlebre químic tarragoní, Antoni Martí Franqués, popularment conegut per Martí d'Arenyà, hi ha assolit, el llibre de referència, un gran èxit de crítica.

Amb l'èxit de sempre efectua ahir la Germandat de Xofers d'Anuals, la seva acostumada festa anual, i sobretot entre tots els actes els dedicats als soldats de la Casa d'Assistència Social, que foren passejats en automòbil fins a Torredembarra i després obsequiats amb un berenar. Les festes finalitzaren amb un banquet i una audició de sardanes a la Rambla del 14 d'abril.

Després de l'arribada de l'última remesa de guardies de seguretat, hi ha a la nostra ciutat 20 guardies que componen la força local i 47 que integren la brigada mòbil, i s'espera l'arribada d'altres 66 guardies i quatre camionetes que completaran el quadre mòbil guardador de l'ordre públic a les comarques tarragonenes.

De retorn de València, on es traslladà per assistir al miting de Metalla i salut, el senyor Llorca, ahir marxà a Barcelona al Comissariat Interi de la Generalitat, comandant senyor Vila, amb l'objecte de conferenciar amb el conseller-gerent d'Obres Públiques, senyor Valles.

PALAMOS

ALTRA PAGADA EL FERROCARRIL I ALTRES NOVES

Regna entre els obrers del carril de Palamos un profund malestar pel fet que encara no s'ha pagat les dues quinzenes del passat mes de juny i el que corre de la present. Sabem tots que l'Estat té assignada a la Companyia una subvenció d'ajuda; segurament, almenys els fets ho demostren, que aquesta ajuda no deu arribar als obrers, perquè com s'explica que no havent faltat ara la subvenció es retrassi el pagament dels jornals de treball?

El que deu succeir és que després de passar aquelles pessetes pel gervell finissim dels aïls empleats — i nomina d'aïls seus — no queda prou cosa per als altres; mentre tant, els obrers que treballen i esperen amb cristiana resignació. Només que milers al per al l'estat del carril, veurem que no són gens necessaris els càrrecs d'alta mesada que hi deuen haver, com no sigui per això que detem; perquè en les èpoques de florentment estava en les mateixes condicions que en aquests moments difícils, la qual cosa sembla delatrar la presència de sangoneres en tots els temps. D'això no n'hauríem de fer res, si no fos que al capdavant en surten perjudicats els que són en principi la base de la riquesa de tot treball: les eternes víctimes, els obrers.

L'enginyer polac Mr. Makowicki, que es troba actualment entre nosaltres, donà al nostre Ideal Club una conferència sobre la fotografia. N'explicà la seva història i després la tècnica, la qual cosa el dia ocasió per a insinuar els grans coneixements que té sobre la matèria, concepte que es va refermar quan va ensenyar la col·lecció de fotografies artístiques que posseeix, totes preses per ell mateix. Segurament que aquesta no serà la darrera vegada que aquest senyor parlarà al N.L.C.

Cada diumenge visiten la nostra vila i la veïna platja de La Fosca, gran nombre de turistes que s'afueixen de tots els llocs i amb tots els mitjans de locomoció, atrets per la delícia de la nostra costa.

SANT SADURNI D'ANOIA

OBITUARI I UNA MOIXIGANCA I CITACIO

A l'edat de 20 anys ha mort el jove Josep M. Duran, fill del nostre bon amic i company Joan Duran. L'acte de l'enterrament constituirà una gran manifestació d'òdol.

Rebè la seva desconsolada família el nostre més sincer condol.

Es té tema del dià de comentari d'una moixiganga ridícula que hi va haver; les conseqüències que ha portat; els ja cèlebres pises; la supressió de consignacions, etc. etc.

S'observa molta escassetat d'aigua. Hom diu que una quantitat posseeixen tot i d'altres no disposen de gens. Però senyors. No s'hi val amb tan poca aigua tan mullader. Això ja excedeix del límit.

Avis als nostres corresponents

Els nostres corresponents han de tenir en compte d'enviar-nos les correspondències escrites a una sola cara del paper i amb tinta. En cas contrari no ens serà possible el publicar-les.

GIRONA

NOTICIARI LOCAL

Girona, 10. — Es rumoreja per la ciutat que una colla de vallets acaben d'esquinçar un llençol per a fer-ne un parell de banderes — una de catalana i una de republicana, no cal dir-ho —, amb l'objecte de regalar-les al Centre de la Ceda de la Plaça del Vi, ja que és tan pobre — pobret! — que ni tan sols no té bandera.

Mireu si és així, que es conta que quan els gestors del Govern gestor de la Generalitat varen venir a Girona per tal de celebrar-hi el Consell, el senyor Pic i Pon, va assenyalar amb el dit el balcó del local cedit i amb aquell tarannà que el fa tan simpàtic, va dir a un seu company gestor:

—Mireu, germà, amb quin entusiasme ens reben els nostres! Ni una bandera, ni una ànima!

—Ep, senyor Pic, no llengueixi! — exclamà aquell, empitiat—. Vol fer el favor de dir-me on són els seus?

Veieu? Doncs, si els quatre gats cedistes gironins tinguessin bandera això no passaria, ni somiar-ho!

Continua l'Estat de Previsió a la nostra ciutat, i diem això, perquè els guardies d'assalt no desamparen per a res la Central Telefònica, Casa de Correus, Energia Elèctrica, etc. etc. Els guardies presten servei amb tercerola als dits. Tot això, és clar, des de dijous.

Al «Mas Castell», del terme municipal de Pals, fou detinguda Martina Oriol i Ferrer, de 68 anys, casada, la qual va furar 25 ànecs al veï de l'esmentada localitat Martí Figueras.

S'ha declarat un violentíssim incendi en una propietat de Lluís de Llobet, entre Dilla i Bellcaire, i el foc ha durat tres dies.

Segons les nostres informacions, es trobaren de 60 a 70 carretades de garbes de civada i blat, així com també un tractor.

Mentre el veï de Tortellà, Francesc Soler i Ordín, casat, de 35 anys, es trobava treballant al camp, i la seva muller li portava el menjar, entraren lladreots a casa seva, i s'emportaren 450 pessetes en metàl·lic i un rellotge valorat en 30 ptes.

De l'habitatge d'un servidor del Soler es varen emportar 1.000 pessetes.

El jutjat instrueix diligències.

En el lloc conegut per «Cal Salou», del terme municipal de Lloret de Mar, el veï Jaume Llitre i Roca, de 29 anys, casat, recollint mariscos va tenir la desgràcia de relliscar i caure al mar, morint negat.

El cadàver fou extret a les 24 hores de la seva desaparició.

MATARO

NOTES LOCALS

Diumenge passat tingué lloc l'obertura oficial de l'exposició escolar de l'Escola Graduada de nois que dirigeix el mestre senyor Ramon Barracaa. Hi assistí el Consell local de Primera Ensenyança i l'inspector senyor Andreu Rojo que pronuncià un discurs d'obertura. Després de visitar aquesta exposició visitaren la de l'Escola Graduada de noies que dirigeix la mestressa senyora Pilar Bartomeu, que fou inaugurada dies passats.

Amb tot i les disposicions dictades pel president de la Generalitat de Catalunya referent a la moral a les platges, hom es podria donar compte si visités la nostra platja que d'aquelles disposicions de moralitat ningú no en fa cas; tot hom es banya de la manera que vol i fa el que li dona la gana.

A l'estatge central de la Unió de Cooperatives situat a l'avinguda de Ferrer i Guàrdia, tingué lloc dissabte passat i diumenge, la XIII festa Internacional de Cooperació. Dissabte a la nit, als jardins del Casal, es celebrà un lluit ball. Diumenge al matí es jugà un partit de ping-pong. A continuació tingué lloc un acte d'homenatge a la veïlla, en el qual assistiren uns 600 cooperatius. El lloc de preferència l'ocuparen uns quaranta veïells als quals fou lliurat un diploma molt expressiu de l'homenatge i un carnet amb la fotografia respectiva. Es pronunciaren discursos per part dels dirigents cooperatius de la localitat senyors Josep Berga, que presidia l'acte i Vix i Nicolau Trià i el senyor Arnal, de la Federació de Cooperatives de Catalunya. L'acte acabà amb un bonx per a tots els assistents.

A la tarda, al Saló de festes, tingué lloc un concert a càrrec de l'Agrupació de Cantaires de l'Ateneu Popular i de l'Agrupació de Filharmònica de les Cooperatives, dirigit pels mestres Diaz i Sánchez respectivament. Cantà també unes cançons del nostre compatriota, el tenor Lluís Calvo que, per trobar-se a Mataró, es brindà a cantar. Fou molt ovacionat. Com a fi de festes, a la nit, tingué lloc una audició de sardanes als jardins del Casal. Aquest final de festa també es veié molt animat.

Demà, divendres, tindrà lloc la clausura del present curs de l'Associació d'Amics del Teatre al Claret Palau. Actuarà la Companyia de Maria Fernanda Ladrón de Guevara i es posarà en escena «La millonaria».

L'Empresa del Teatre Bosc ha advertit que degut a la forta calor tancarà el local fins nou avís. També es rumoreja que el Claret Palau, passada la festa major, farà igual.

REUS

NOVES LOCALS

Els veïns del Raval Francesc Macià, carrer Santa Anna i altres immediats, han començat a treballar en la confecció dels adornaments amb els quals guarniran els esmentats carrers, amb motiu de les festes de barri que han organitzat i que començaran el dia 24 del corrent mes.

Com a conseqüència del decret moralista piquiponà, els carrabiners efectuen cràzies a les platges de Salou contra els banyistes que a taquen a els bons costums.

A la caserna municipal durant el dia d'ahir foren auxiliats divuit pobres transients, i els foren servits vists àpats.

«Els Circumstàncies», ha reproduït l'article de LA HUMANITAT, «La Llei electoral d'Antoni Rovira i Virgili».

El pròxim diumenge, dia 14, el R.A.C. Deportiu es desplaçarà a l'Estat de Montjuïc per tal de celebrar un matí d'atletisme enfront l'equip C. E. i E. Mataroní, corresponent a la «Challenge» Magi Mateu. Ha estat organitzat un viatge amb automòbils, el preu del qual és de 10 ptes. anada i tornada.

MORENES?

Frissures? Fístules? MORENOL. Escriviu avui mateix a Picalqués, 12, tenda, Barcelona, i us guarirau.

CASSA DE LA SELVA

POLÍTIQUES I ALTRES NOVES. Com si res no hagués passat i amb la pretensió de representar al poble, els set senyors del partit radical continuen assistint a les sessions de l'Ajuntament.

Ve a tomb recordar als esmentats senyors que en temps de la dictadura un seu company de Consistori que feia d'espectador aleshores va llançar un crit contra els homes que indecorosament ocupaven els escons de l'Ajuntament: «escons reservats únicament i exclusivament als representants legals del poble».

«Voldríeu dir-nos, senyora del partit radical, on és aquella democràcia que teniu sempre als llavis? on és aquella afirmació tan categòrica que mai no seria dictadors? on és aquella integritat política espanyola i tantes i tantes altres frases que teneu tan a prop de la boca com llençol del cor?»

El senyor Joaquim Ararà, jutge municipal del partit radical i que en prendre possessió del seu càrrec va dimitar per manca de salut, continua encara assegut i gaudint amb tota tranquil·litat la presidència del jutjat municipal.

Segurament que amb l'exercici del nou càrrec ha de tenir més gana i, per tant, el cos retorna al seu ritme primitiu, inici d'una salut a prova de bomba.

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA PELL - VIES URINÀRIES DEFECTES SEXUALS Rambla de Canaleles, 11, primer

LA FABRICA DE NEVERES

'GLACIAL'

VEN BARATISSIM. DIRECTE AL CONSUMIDOR. Immens assortit per a tots els usos, des dels preus més ínfims. Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gasos i colors, a preus módics. Benet i Mercader, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)

VENDA I CLINICA D'ENGENDORS

CASA SUBIRO

Hospital 42 - Tel. 13651

Patiu de l'estómac? Proveu tan sols una capsula de DIGESTONA CHORRO - Preu: 3'50 ptes. capsula

GRATUITAMENT podeu comprovar la seva eficàcia sol·licitant una mostra al Representant: Senyor Francesc Pagès i Gili - València, 198, 2on., 2na. - BARCELONA

CALELLA

Diumenge passat a la matinalada hi hagué un embús a la carretera, la qual quedà un quilòmetre i mig plena d'automòbils aturats. El fet fou que un autòmbus volgué girar i es quedà atravesat sense poder anar ni amunt ni avall, la qual cosa motivà que tants automòbils com anaven arribant anaven fent cua, i veient que anava per una mica llarg els viatgers a colles, es posaren a circular, cantant, pels carrers de Calella, anant a la caserna de la Guàrdia Civil i a casa l'alcalde, on protestaren, però aquests els contestaren que no era cosa d'ells, sinó que depenia d'Obres Públiques.

Per la nostra part direm que desitjàvem que amb un dia com diumenge passat es trobés, esperant dues hores o dues hores i mitja, el que està a la seva mà poder arribar aquest emutjós assumpte, ja que a més a més de la molestia dels treballadors que esperen el diumenge per a poder anar a Santa Cristina o bé un altre lloc a passar el dia i es troben que han de passar dues hores aturats a Calella, amb l'espectacle de diumenge són molts els veïns que no poden dormir.

Al camp del Calella S. C. tingué lloc el partit de promoció entre l'Orti i el Calella. Guanyà el Calella per 2 a 1.

Diumenge vinent l'equip local rebra la visita del Girona F. C., partit que és molt esperat per l'afició.

En la darrera crònica fèiem constar que l'Ajuntament estava compost de lliguero-carlins, enlloc

de dir lliguero-carlins, ja que els que ens creiem que ho eren són ex. Aclarim aquest punt per haver rebut aquesta aclaració.

Segons ens informen, molt aviat es començaran les obres per a la construcció del grup escolar aprovat en temps del bienni, però obrers del ram de la construcció, no us feu cap il·lusió, ja que ens diuen que vindrà una companyia de fora per a fer dites obres.

CARDONA

EL CONFLICTE MINAIRE

Amb data del 5 del mes que som, molts obrers de les mines de Cardona han rebut una atenta lletre de la Direcció assabentant-los amb molt de sentiments que passades les vacances, resten acomodats al treball on en l'actualitat ocupen un lloc. En can i, els ofereixen un lloc de peó per als dies que els necessitin, cobrant, en aquest cas, el mateix jornal.

Com que aquesta compensació és tan minsa i insegura, els que no vulguin acceptar-la hauran de passar a les oficines on els abonaran els jornals devengats i els de vuit dies més per acomiadament.

En la darrera crònica fèiem constar que l'Ajuntament estava compost de lliguero-carlins, enlloc

CLINICA GALLEGO - VIES URINÀRIES

Carrer Nou de la Rambla, 18 - PELL - SANG - VENERI - PROSTAT - MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta - Consulta, 11 a i, 430 a S. F. 10 a 1

mitjons

El premi del sorteig de mitjons que la casa

Mosfort

efectuà en el seu estand durant la darrera FIRA DE MOSTRES, es distribuïren als que acreditessin ésser-ne guanyadors a l'establiment del majorista senyor

Antoni Carbonell

situat a la RONDA DE SANT PAU, número 4, de Barcelona, durant els dies del 15 al 31 del corrent juliol, de nou a una del matí i de tres a set de la tarda.

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRITURA I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422

BARCELONA

COMPANIA TRANSMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana 14. - BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes a les 12. Estructura el servei les motonaves

«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma a les 21 hores per les motonaves

«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MADRID - BARCELONA - SEVILLA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIES. Sortides quinzenals de Barcelona a TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT, CADIZ, LAS PALMAS, SANTA CRUZ DE TENERIFE i FREETOWN, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vaixells

«CIUDAD DE CADIZ» i «REGAZZI»

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA

VILLA ALHUGEMAS - CEUTA - VICE-VERSA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els diumenges d'Oran els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

VIATGES A MALLORCA

3 dies amb excursions ... 72 Pts.

Primer, O. Bellver; segon, Soler; tercer, O. Drac (amb entrada)

3 dies amb excursions ... 80 Pts.

Primer, Soler; segon, O. Drac (amb entrada); tercer, Inca-Pollensa i Formentor

4 dies ... 95 Pts. 5 dies ... 107'50 Pts.

Hotels de primera - Autos particulars (no autocars) - Sortida tots els dies des d'una persona - Reserva anticipada de passatges - Descomptes a grups, penyes i societats

Agència dels Hotels de Mallorca

Rambla del Centre, 35 : Tel. 15457 : Barcelona

Demaneu programes de 50 excursions per l'illa - Sol·licitem agents pels pobles de Catalunya

Auto-Escola

L'AS DE L'AUTOMOBILISME

Fundada l'any 1912

Preu únic: Fer 115 ptes. completa i teòrica de Conducció, Reglament, Mecànica i tots els Documents amb TITOL GARANTIT. LA UNICA que en vuit dies prepara els alumnes per a examinar-se de primera classe i primera especial.

CANVIS DE CARNETS TITOLS DE TOTES CLASSES

La més ràpida i barata de totes

CORTS, 412

Consulteu oficines

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES

PELICULES - PATHE BABY - MAQUINES

FONOGRAFES DE TOTES MENES - DISCOS, etc.

RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6 (prop Ramblas) Tel. 14237 BARCELONA

Ybarra y C.ª, S. en C.

Linies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Múrcia, Santander i Bilbao.

Alternant-se les escales de: Tarragona, Cadix i Huelva cada dues setmanes

Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaròs, València, Cullera, Alacant, Orléans, Aguilera, Almeria, Melilla, Múrcia, Màlaga, Cadix, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Múrcia, Santander, Bilbao i Passajes

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA

Sortides quinzenals els dijous cap a Sete i Marsella

Servei quinzenal cap a GENOVA

La càrrega es rep al Tínglad de la Companyia Moli del Rebaitz

Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA

per mototransmissió corrents espanyols

Sortides fixes cada 21 dies

Reportatges de LA HUMANITAT

PRESONS DE CATALUNYA

El pretori d'August, de Tarragona, no reuneix absolutament cap condició per a tenir-hi tancats els presos polítics

EL CASTELL DE PILATS

Així que arribarem a Tarragona, ens adreçarem, abans de visitar cap altre, al Castell de Pilats. Ens ha-rem parlat tantes vegades de les pèssimes condicions que tenia aquell edifici de l'època romana per a te- nir-hi reclusos, com per un peson- ro, malgrat de no haver-lo vist mai, no ens el podem treure de la ima- ginació. Les dades que ens faci- laven amics que hi havien romàs temporades més o menys llargues, no eren gens ni mica exagerades com poguérem comprovar l'endemà en vi- sitar-lo per la banda de dins.

Està situat el fatídic castell, al capdamunt d'un carrer que fa un gran pendent al final del qual hi ha la plaça dita —nom irònic— de la Llibertat. A una banda el castell, al davant l'església dita de la Tri- nitat, a l'altra la mar i a la que resta l'església dita de la Sang.

L'aspecte del Castell de Pilats és, com el de totes les construccions d'origen romà que hi ha a les com- arques tarragonines, d'un color daurat que li donen les roques ex- tretes de les pedres d'Alfàrula, el producte de les quals es distingeix precisament per aquest to. Com que la pedra és relativament tova, els anys, les pluges i el vent l'han ana- da gratant i socavant, ço que ha produït una sèrie de forats arreu, que talment semblen produïts per còrcs. Algunes estan a punt de cau- re i han estat apuntalades amb fi- les de maons.

A la banda del castell que dona, com ja hem dit, a la mar, hi ha una alta paret que separa la plaça dita de la Llibertat del Passeig de Juli Antonio d'un nivell d'uns 8 o 10 metres més baix. Passarem per aquell Passeig, a les cinc de la tar- da, i ens aturarem uns moments a contemplar la perspectiva del Cas- tell. Entre el desnivell al qual ens hem referit i l'amplada del Passeig, que no és inferior d'uns 18 metres, hem de suposar que la nostra pre- sença en aquell lloc no podia pas ésser el més mínim perillosa per als que tenen cura dels presos. Doncs, bé; un soldat que feia sentinella al castell ens comunicà de forma molt enèrgica i contundent—ens encara el fusell de homes a primeres—que abandonéssim aquell lloc. Això, acom- panyat de la llegenda terrorífica que se'n havia dit del Castell, fou una altra de les causes que ens instiga- ren per visitar-lo l'endemà per tal d'assabentar-nos de quin règim pen- itenciari seguien els nostres homes allí tancats.

LA NOSTRA VISITA A LA PRESO

Al migdia ens adreçem, altra ve- gada, cap a la plaça de la Lliber- tat. Aquesta vegada la nostra inten- ció és visitar els companys empres- onats. Conèixer les condicions amb que sofreixen el seu captiveri i com- provar, personalment, les condicions higièniques d'aquella presó que ens havien denunciat. Ens acompanyen Rovira i Virgili, el conseller de l'A- juntament Joaquim Fort i altres amics.

El sentinella que hi ha situat a la porta no ens permet atansar-nos gaire i en comunicar-li els nostres

Martí Rouret llegint a bord del «Ma- nuel Arnús», on estava empresonat després de penetrar a l'interior crida el caporal de guàrdia qui, després de preguntar-nos els motius de la visita i les nostres personalitats, fa avisar el Director.

Sortosament aquest no ens féu es- perar més que pocs minuts, car el sol que queia en aquell plaça, a les dotze del migdia d'un dia del mes de juliol, no era com per a sofri- ro el gaire estona. Li presentarem el company Rovira i Virgili i seguíam- ment li exposarem les nostres pre- tensions. Immediatament ens féu en- trar i ens oferí per la seva banda donar-nos totes les facilitats possi- bles.

No venim—li diguérem—a fer una crítica sistemàtica de les con- dicions en que estan els presos; ans al contrari, com hem demostrat en anteriors informacions en altres pre- sons, ens limitem d'una manera ab- solutament objectiva a relatar el que veiem sense agafar-ho, com vul- garment es diu, per la banda que crema.

—Així—ens contestà amatenit—tot crema. Vull dir que ni el local ni altres extrems que podrà comprovar reuniren les condicions imprescindibles d'higiene i seguretat per a es- tatjar-hi una cinquantena d'homes que és en l'actualitat el nombre aproximat dels que hi ha entre pre- sos polítics, comuns i socials.

No vull insistir sobre aquest as- pecte, car els empresonats que vos-

tè veurà ara mateix, si ho desitja, li ho podrà explicar amb més luxe de detalls i amb més llibertat que jo mateix. Dit això ens féu entrar a un despatx en el qual hi ha una tarima presidida per un retrat del President de la República. Cinc ca- dres tapissades de vermell, la del centre un xic més gran que les al- tres i una taula és tot el mobiliari que hi ha. Ve a ésser, pel seu as- pecte, com una mena de Sala d'Ac- tes. Està situada tot seguit d'entrar al recinte carcelari, a mà dreta.

El Director es retirà prudentment i al cap de poca estona comparei- xen els presos polítics de la presó de Tarragona. Més ben dit, del Pre- tori d'August.

ELS PRESOS POLITICS

Anaren sortint els presos polítics per grups. Vingueren primerament Joaquim Mascarós, Salvador Sabar-

ter i Manuel Boldú. Aquests com- panyes són de l'horta de Sant Joan i no cal dir-ho, foren delinqüents pels fets d'octubre. Foren part d'un grup de processats, dels quals vint-i-nou estan en llibertat provisional, i un altre, Ramon Roig, morí no fa gaire. El fiscal els demana la pena de dotze a quinze anys de presidi, però malgrat d'haver transcorregut uns deu mesos des de la seva deten- ció, el Consell de guerra encara no

domèstics. Hi ha diversos calabossos que és orí tenen els castigats, el locutori i les dependències de la Direcció consistents en el despatx i la sala a la qual ens hem refe- rit anteriorment.

Es puja al primer pis per mitjà d'una escaleta d'una amplada apro- ximada d'un metre i vint centíme- tres, amb una barreta de ferro ro- vellada pels anys. L'escaleta té els graons gastadíssims i és perillosa, sima per al que no hi està acostu- mat.

Al primer pis hi ha la sala núme- ro 2. Les seves dimensions són de 25 metres de llargada per 6'50 d'am- plada. L'alçada del sostre és de 5

de paràsis, dels quals nosaltres n'es- tem exempts després d'una aferris- sada campanya que vàrem empren- dre i no tenim pas ganes de tornar a passar les nits sense dormir.

—Seguiu.

—L'estar tancats aquestes onze ho- res que us he dit no seria gran cosa si no fos que per a fer les nostres necessitats durant elles el director ens facilita un baci que es buida al matí i suposa que us deureu fer càr- rec sense massa explicacions del mo- lest, especialment a l'estiu, que re- sulten les emanacions que se'n des- prenen.

—I no hi hauria altre remei?—pre- guntem.

guardia i així aconseguí que el tan- quessin en un calabós de càstig, on si bé la seva salut no hi guanyava res, per les condicions higièniques que tenen, conservaria la seva in- tegralitat física.

Entrà un sord-mut acusat de ro- batori i en escorcollar-lo els oficials de la presó s'amagà 45 pessetes que portava, però els presos comuns n'ha- gueren esment i les hi prengueren mentre dormia. El sord-mut demanà audiència al Director i li contà l'ocor- regut. Es feren els esbrinaments del cas per tal de trobar l'autor o autors de la sotstracció, però foren debades, el que passà fou que els presos co- muns clavaren una pallissa monu- mental al denunciador i tampoc no pogueren ésser-ne descoberts els autors.

LA MISERIA DELS PRE- SOS COMUNS

Els presos polítics tots tenen els seus familiars i amics, i, natu- ralment, no manquen de res del més essencial. Els comuns ja és tota una altra cosa. La major part d'ells es- tan mancats aduoc de la roba suf- cient per a cobrir les seves carns. Acostumem a reunir-se en el pati que abans ja hem detallat, vestits els menys, amb trosos de pantalons i els més completament nusos, sense el més petit rubor.

Es dediquen especialment a la fei- na de matar el paràsit que els ro- segen la carn i aquesta és natura- lment una de les causes més poder- ses per la qual els nostres companys empresonats eviten tota mena de tracte i de contacte amb ells.

Quan un dels presos comuns és cridat a declarar davant d'algun jutge ha de reunir entre tots els altres la roba suficient per a cobrir el seu cos i de vegades, segons les relacions que té amb els seus com- panyes de presó ha de presentar-se davant el jutge amb uns pantalons o simplement amb calçotets.

No exagerem. Dies passats un pres comú es presentà davant el jutge amb una camisa llarga de dona per tota vestimenta. El jutge cregué que era una manera de burlar-se i or- denades les gestions del cas es pogué assabentar que aquell reclus no te- nia, de la seva propietat, ni una sola peça de roba.

Tant és així que han estat encar- regats a una sastreria de Tarragona 30 jersers i 30 pantalons d'un cost total de 750 pessetes que han pagat per subscripció diversos ciutadans. Per fer aquesta subscripció hi in- tervingué personalment el Comissari de la Generalitat, senyor Vila.

AIXO NO POT SEGUIR AIXÍ

No ens hem estès en detalls, però pel que deixem relatar creiem que els nostres lectors s'hauran fet ben bé càrrec de com viuen els homes empresonats a Tarragona. Hi afegirem que aquelles parets centenà- ries, durant l'hivern, ragen d'aigua continuament i a l'estiu, a causa de la forta calor que hi fa, deixen anar una pols que respira pels empre-

A Lleida

Ahir es veié la causa contra els encartats de Juneda

El fiscal demanà 30 anys de reclusió a un dels acusats

Lleida, 10 (per telèfon).— Ahir a les deu del matí començà a l'Au- diència la vista per a veure i fallar la causa instruída amb motiu dels fets d'octubre al poble de Juneda.

A l'acte hi assistí nombros públic. Hom creu que la vista durarà dos o tres dies pel creixent nombre de tes- timonis que han de declarar.

El Tribunal estava constituït pel President de l'Audiència senyor Joan Madanaga, i els magistrats senyors Hibern i Huredó.

Actuà de fiscal el senyor Pere Bil- ba i d'advocat acusador privat el senyor Joan Angel Pallarola, Ramon Capdevila, Victòria Gener, Josep A. Baldomà.

Els defensors que actuaren foren els lletrats senyors Llorenç Gener, Bergós, Jener, Sas, Espanya i Roura. Els encartats que figuren a la vi- sta són els següents: Pere Aguil- lar, Manuel Torner, Miquel Palau, Joan Urgell, Laureà Pinyol, Josep Arquer, Ramon Vall i Jaume Boter.

El fiscal sollicità per a Pere Aguil- lar, considerat com a presumpte autor de la mort de Ramon Rossi- nat, la pena de 30 anys de reclusió. Les altres penes oscil·len de 3 a 20 anys.

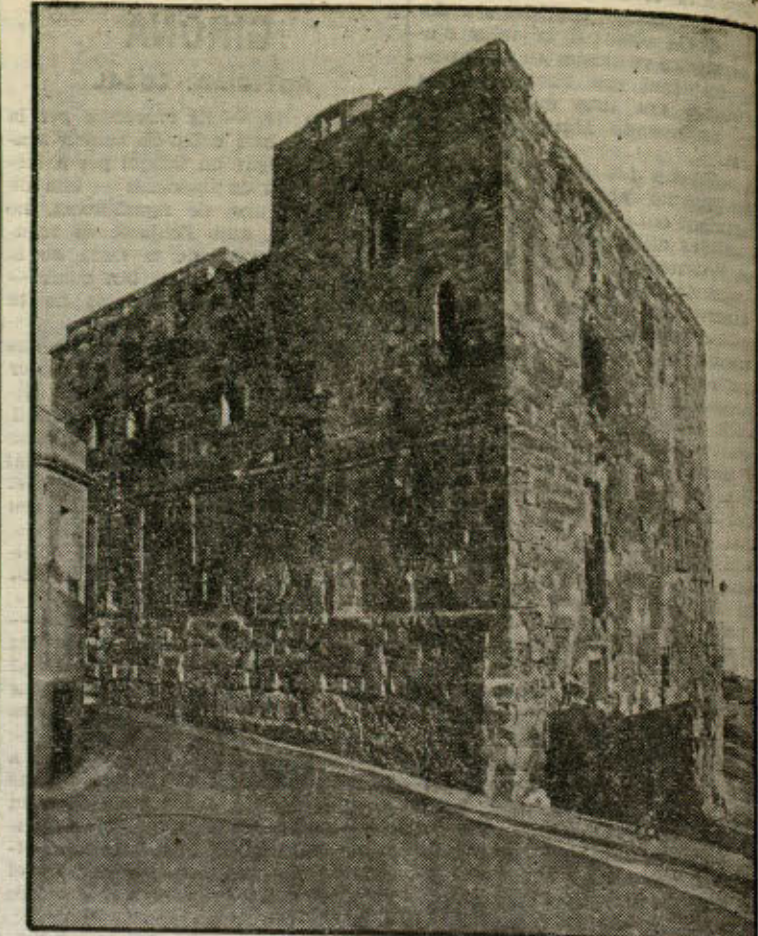
Aquesta tarda ha continuat la vista, la qual, segons sembla, dura- rà dues o tres sessions més.

sonats els causa dificultats respi- ratòries i infeccions que poden aca- bar fàcilment en una tuberculosi.

Aquest històric castell està indi- cat des de fa molt temps per a Mu- seu Arqueològic actualment instal-

presonat en sol·licitar la presó ab- soluada i l'informe fou també abso- lutament favorable al trasllat per a reunir aquella construcció a la ma- rudimentària condició sanitària.

Es pot condemnar els homes a pre-

El Pretori d'August utilitzat per a presó

lat en molt males condicions a l'e- difici de l'Ajuntament. Que es faci- doncs, els treballs necessaris per dur aquest projecte a la pràctica i així al mateix temps que l'arqueologia hi sortirà guanyant, s'evitarà que uns homes sofreixin les penes que hem esmentat i les que són de su- parar, a causa de les condicions que té com a presó aquest antic castell romà.

Ens hem assabentat que l'any 1930 es féu un informe sanitari del Cas- tell de Pilats per a usar-lo com a presó i aquest fou francament con- trari. El mateix succeí en ocasió de trobar-s'hi l'amic Lluís Prunés em-

só, però creiem que a morir lenta- ment de tuberculosi i de veïa, no JOAQUIM VILA-BISA

El pròxim diumenge:

"La presó de Mataró"

No una veritat sinó La veritat

sobre els fets d'octubre a Catalunya

En el llibre d'Alard Prats Beltran

"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"

amb precisió de fotografia

reproduceix

els textos taquigràfics

dels discursos, informes, declaracions, testimonis i incidents

DE LA VISTA DE LA CAUSA CELEBRADA DIES PASSATS DAVANT EL T. DE G.

No es tracta de comentar apas- sionats, sinó de fets objectius

El que ha arribat i el que no ha arribat al gran públic de la Premsa diària

ho reflecteix, amb amplitud i amb emoció el llibre

"El Gobierno de la Generalidad en el Banquillo"

Concessionària:

Llibreria Catalònia

3, Ronda Sant Pere, 3

Prunés, Comissari de la Generalitat; Lloret, alcalde de Tarragona; Ruiz, alcalde de Reus; Fort, ter. tinent d'alcalde de Tarragona; Jordana, ter. Roca, regidors de Reus i altres presos a bord del

s'ha celebrat ni tenen coneixement de quan tindrà lloc.

Després d'aquests vingueren Fran- cesc Agramunt Sabater i Joan Lluís Lázaro, d'Ulldecona, condemnats a un any de presó, que finirà el mes de gener de l'any que ve, a causa d'haver estat uns mesos en llibertat provisional.

Ignasi Gumbertau i Agustí Soler, de Sant Jaume dels Domenys, for- men part d'un grup de vint, pen- dents de la celebració del Consell de guerra. Els altres estan en lliber- tat provisional. La pena demandada pel fiscal sembla que és de 6 a 12 anys.

De vint individus detinguts a Mo- rell, tots ells processats pels fets d'octubre a la presó de Tarragona, no hi ha sinó Antoni Vallvé. Els al- tres, molts dels quals han canviat les seves idees polítiques fent-se so- cials de partits governamentals, gau- deixen de llibertat provisional.

Compleixen un any i mig de presó i dos anys, respectivament, Josep Subirats i Albert Martí, agafats al poble d'Aldes-Tortosa.

Jaume Tudó, de Vallfogona de Riucorb, i Josep Bretó, de Santa Bàrbara, compleixen una condemna d'un any de presó cada un, i Pere de la Cruz, agafat a Tarragona re- partint fulis clandestins, compleix sis mesos i un dia a què el condem- nà un Tribunal d'Urgència. El darrer sortirà en llibertat aquest mateix mes.

EL CASTELL DE PILATS, PER DINS

L'interior del Castell de Pilats, vist per la part de dins, no desmenteix en absolut l'aspecte terrorífic que té per la de fora, ans al contrari, en- cara augmenta. La planta baixa té una dimensions aproximades de 30 metres de llargada per 10 d'amplada, i l'alçada al centre de la volta ve a ésser d'uns set metres. Les parets, no caldrà ni dir-ho, no presenten senyals d'haver estat mal embian- quades i tenen els mateixos forats que les exteriors, però a causa de la temperatura estan ocupats per to- ta mena d'animals més o menys

Un grup d'empresonats a bord del «Cabo Cullera»

metres. Té dues finestres que donen cara a la mar, per on entra el sol a raig fet. Tanquen malament i hi manquen vidres, ço que vol dir que el que és un avantatge per a l'estiu és un greu inconvenient per a l'hivern.

S'han de donar una sèrie de voltes per entre desferres de ferro, comu- nes pudents, etc., i per una altra escala es puja als altres pisos. Entre el primer i el segon hi ha una sala destinada a les dones, que és peti- tissima, però està ben ventilada i relativament neta.

Al segon pis, corresponent a la sala del primer, n'hi ha una altra amb les mateixes característiques, i al tercer la sala dita dels presos polí- tics, que amida 18 per 4'50 metres, que ha estat dividida en dues i en una de les parts hi ha sis llits que són destinats als malalts.

Per a «esbarjo» dels presos hi ha un pati d'unes dimensions de 5 per 6 metres, amb unes parets d'una alçada de 15 metres que, natu- ralment, no deixen entrar ni el sol. En aquest pati hi ha dos safareigs petits i una comuna que el fan, en- cara, més petit.

EL REGIM PENITENCIARI

Conegudes les característiques del «lloc», escoltem el que ens diuen els amics que n'han de sofrir les molesties.

Els reunirem tots en un grup i després d'explicar-los la missió que ens havia dut a Tarragona, els pre- garem que ens confessin la seva vida carcelària.

—Tots habitem en una sala al se- gon pis. Dormim damunt matriques que ens facilita el Director i no te- nim altra cobertura que la que ens han enviat els nostres familiars i amics. En aquesta sala hi estem tan- cats des de les vuit del vespre fins a les 7 del matí, hora en que podem sortir al pati, per no hi anem ga- rebé mai per al contagi.

—Contagi?—preguntem.

—Sí; com sigui que no hi ha cap més pati que aquest, hi tenim dret nosaltres i els presos per delictes comuns, els quals per manca d'hi- giene estan carregats de tota mena

Lecina i Rouret, diputats; Borràs, tinent d'alcalde, de Reus; Sans i «Manuel Arnús»

—Es clar, i ben senzill, car es po- dria deixar oberta la porta de la sala que comunica amb un passadís a l'extrem del qual hi ha la comuna, però el Director no ho vol.

—Naturalment, deu tenir por que fugissiu.

—No pensem fugir encara que pu- guéssim, però no és aquesta la ques- tió, car hi ha encara una altra por- ta de gruixudes barres de ferro que tanca el que en podríem dir el pis o sigui el corredor que us he dit i la comuna i, per tant, la cella.

—Bé, conteu-me el règim alimen- tiari.

—Es ben curt d'explicar. Al matí, café amb llet i un tros de pa, al migdia un plat de fideus i una mena de «cocidos», i al vespre un ranxo de patates amb bacallà o bé amb talls de botifarra. Aquest «menú» no varia el més mínim ni els diu- menyes ni el 14 d'abril.

Se'n permet anar cada dia dues hores al pati dels comuns, però ja us he dit que no hi baixem; així és que ens passem tot el dia a la cella tancats o oberts, segons l'hora.

La nostra sala té damunt les al- tres l'avantatge, que de vegades és un inconvenient, que té una aixeta amb aigua corrent, però com que no n'hi ha cap més l'usen sense disti- nció tots els presos.

—El tracte?

—Què voleu que us digui? El trac- te no és bo ni dolent, car no veiem els guardians només a l'hora que ens tanquen i ens obren les celles.

ALGUNES ANECDOTES

Després d'aquestes explicacions que ens donà un dels companys amb assentiment de tots els altres, la conversa es generalitzà i se'n con- taren diverses anècdotes que demost- tren les pèssimes condicions que re- uneix aquell Castell per a tenir-hi presos si més no pel difícil que és la seva vigilància a causa de la seva construcció, carregada de recons i recones que són apropiats pels presos comuns per a les seves mali- fetes.

Les explicarem una mica pel da- munt per respecte a la sensibilitat dels nostres lectors.

Ja hem dit que la construcció no és apropiada per a presó, ço que vol dir que en obrir-se les portes de les celles els presos queden tots, din- tre el recinte, però amb llibertat per a traslladar-se d'una a l'altra ban- da. Entre els presos comuns, són una trentena, hi ha, naturalment, gent de moltes menes i d'una moral com hom pot suposar ben deficient.

La reclusió més o menys llarga que porten, les necessitats sexuals i tal vegada degeneracions ja existents an- teriorment feren que un vallet d'uns divuit anys que hi fou tancat fos víctima de l'atropell d'uns quants, resultat del qual fou que hagué d'ésser transportat ràpidament a l'Hos- pital, on se li hagué de practicar una delicada operació quirúrgica, car es desagnava.

Un altre xicot, si fa no fa de la mateixa edat, tement ésser també víctima d'aquells salvatges, demanà repetidament que se'l traslladés. I en no accedir-hi el director—sempre a causa de les condicions del local—es decidí a clavar una plantafada a un

Obrer català conscient: el teu diari és LA HUMANITAT